எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகளான எழுபத்துநாலாசார்யர்களாரென்னில்:—ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டைநம்பி, அவர் குமாரர் என்னாச்சான், அவர்குமாரர் பிள்ளையப்பன் (௧), பெரியநம்பிகுமாரர் புண்டரீகர் (௨), திருக்கோட்டியூர் நம்பிகுமாரர் தெற்காழ்வான் (௩), திருமாலையாண்டான்குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார் (௪), பெரியதிருமலைநம்பிகுமாரர் ராமாநுஜனும் பிள்ளை திருமலைநம்பியும் (௫), கூரத்தாழ்வான்குமாரர் பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் (௬), முதலியாண்டான் அவர்குமாரர்கந்தாடையாண்டான் (௭), நடுவிலாழ்வான் (௮), கோமடத்தாழ்வான் (௯), திருக்கோவலூராழ்வான் (௧0), திருமோகூராழ்வான், பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான், நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான், அநந்தாழ்வான், (௧௫), மிளகாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், கோயிலாழ்வான்(௨0), உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், எம்பார், கிடாம்பியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் (௨௫), ஈச்சம்பாடியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடிசீயர், திருமலைநல்லான், சட்டம்பள்ளிச்சீயர் (௩0), திருவெள்ளறைச்சீயர், ஆட்கொண்டவில்லிசீயர், திருநகரிப்பிள்ளான், காராஞ்சிஸோமயாஜியார், அலங்காரவேங்கடவர் (௩௫), நம்பிகருந்தேவர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், பிள்ளையுறந்தையுடையார், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், பெரியகோயில்வள்ளலார் (௪0), திருக்கண்ணபுரத்தரையர், ஆசூரிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், மாருதிப்பெரியாண்டான் (௪௫), மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான், ஸோமாசியாண்டான், சீயாண்டான், ஈஸ்வராண்டான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான் (௫0), பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச்சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான் (௫௫), அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழூவூர் நம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி (௬0), குரவைநம்பி, முடும்பைநம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிப்புரத்துநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி (௬௫), அம்மங்கியம்மாள், பருத்திக்கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள், முடும்பையம்மாள் (௭0), கொமாண்டூர்ப்பிள்ளை, கொமாண்டூரிளையவல்லி, கிடாம்பிப்பெருமாள், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான் (௭௪).

(௧) "ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா பீடைஶ்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேதை: - அந்யைரநந்தைரபிவிஷ்ணுபக்தை ராஸ்தேऽதிரங்கம் யதிஸார்வபௌம:" என்கிறபடியே எழுநூறு உத்தமாஸ்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநஸ்தரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும், அஸங்க்யாதரான சாற்றினசாற்றாத முதலிகளாலும், † (பன்னீராயிரம் ஏகாங்கிகளாலும்,) முந்நூறுகொற்றியம்மைமார்களாலும், எண்ணிறந்த ராஜாக்களாலும் இப்படி அகிலராலும் ஸேவ்யமாநராய் இவ்வைஸ்வர்யத்துடனே (௨) "ஸ்ரீரங்கநாதோஜயது ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீஸ்ச வர்த்ததாம்" என்று நம்பெருமாளை மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற உடையவர்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம் பண்ணும் முதலிகள்:—கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானும், நடாதூராழ்வானும், பட்டவர்க்கமும் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்கள்; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருவாராதநம் செய்தருளுவர்; கிடாம்பிப்பெருமாளும், கிடாம்பியாச்சானும் திருமடைப்பள்ளிக்குக் கடவராயிருப்பர்கள்; வடுகநம்பி எண்ணெய்க்காப்புச்சாத்தியருளுவர்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான் கலசப்பானையையும், ஸ்ரீபாதரக்ஷையையும் எடுப்பர்; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம் நோக்குவர்; அம்மங்கி பாலமுதுகாய்ச்சுவர்; உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாதகலமெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம்பரிமாறுவர்; மாருதிப்பெரியாண்டான் திருக்கைச்செம்புபிடிப்பர்; மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் மடத்திற்கு அமுதுபடி, கறியமுது, நெய்யமுது முதலானவை நடத்திப்போருவர்; தூயமுனிவேழம் திருமஞ்சனமெடுப்பர்; திருவரங்கமாளிகையார் ஸ்ரீபண்டாரம் நோக்குவர்; வண்டரும் சுண்டரும் கைக்காயிரம்பொன்னுக்கு ராஜஸேவைபண்ணி மடத்திற்குத் திருக்கைவழக்காக்கியருள்வர்கள்; இராமாநுசவேளைக்காரர் திரு

(௧ 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌠𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍈𑌃। 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌃 ॥ (௨) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

மேனிக்காவலாய்ப் போருவர்; அகளங்கநாட்டாழ்வான் ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம் பண்ணிப்போருவர்.

வடுகநம்பி வைபவம்.

இவர்களில் வடுகநம்பி, 'எம்பெருமானார் திருவடிகளை உபாயோபேயம்' என்று விஸ்வஸித்து அவர் திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநம்பண்ணிப்போருவர் இப்படியிருக்கிற வடுகநம்பி, ஒருபயணகதியிலே உடையவர் திருவாராதநத்தையும், தம்முடைய திருவாராதநத்தையும் சேரவெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர, உடையவர் கண்டு 'வடுகா! இது என்செய்தாய்?' என்ன, இவரும் 'உங்கள்தேவரில் எங்கள்தேவருக்கு வந்தகுறை என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். வடுகநம்பி உடையவருடன் பெருமாளை ஸேவிக்கப்போனாலும் உடையவர்விக்ரஹத்தையே ஸேவித்துக்கொண்டு போருவர். ஒருநாள் எம்பெருமானார் இத்தைக்கண்டு 'பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்ணழகைப்பாராய்' என்ன, இவரும் பெருமாள்திருக்கண்ணழகையும் உடையவர்திருக்கண்ணழகையும் பார்த்து '*என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே' என்ன, உடையவரும் 'இதொன்று இருந்தபடி என்!' என்று உகந்து, வடுகநம்பியைப் பூர்ணகடாக்ஷஞ்செய்தருளினர். வடுகநம்பி எம்பெருமானார் அமுதுசெய்தருளித்தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்தால், இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்பண்ணித் தம் திருமுடியிலே திருக்கைகளைத் தடவிக்கொண்டு போருவர்; இத்தை ஒருநாள் உடையவர் கண்டு கனக்கக்கோபித்து 'வடுகா! கையைக்கழுவிக்கொள்' என்ன, கழுவிக்கொண்டு, மற்றைநாள் நம்பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிற காலத்தில் உடையவருடன் சென்றவளவிலே, உடையவரும் தமக்கு ப்ரஸாதித்த பெருமாள்ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'வடுகா! இதோ' என்று இவருக்கும் ப்ரஸாதிக்க, இவரும் இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கைவிளக்கப்ரஸாதிக்கத்திருக்கை விளக்கிக்கொண்டார். உடையவர், இதுகண்டு 'இதென்செய்தாய்? வடுகா!' என்ன, 'நேற்று அருளிச்செய்தபடி செய்தேன்' என்றார். உடையவரும் இதுகேட்டு 'உமக்குத் தோற்றோம்' என்று அருளினர். வடுகநம்பி ஒருநாள் உடையவர்க்குப் பாங்காகப் பாலமுது காய்ச்சாநிற்க, பெருமாள் பெரிய திருநாளில் உடுத்து முடித்துப் பூண்டு புறப்பட்டருள, உடையவரும் பெருமாளை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு 'வடுகா! பெருமாளை ஸேவிக்க வா' என்ன, நம்பியும் 'உம்முடைய பெருமாளை ஸேவிக்கவந்தால், என்னுடையபெருமானுக்குக் காயாநிற்கிற பாலமுது பொங்கிப்போம்; வரக்கூடாது' என்று அருளினர். வடுகநம்பியகத்தே பூர்வஸம்பந்திகளாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தையெல்லாம் சுற்றிஶோதித்துத் தத்ஸ்ப்ருஷ்டபாண்டங்களையு முடைத்துப்போகட்டுப் பூசி 'இதற்குப்ராயஶ்சித்தமென்?' என்று விசாரித்து, முதலியாண்டான்புழைக்கடையில் கழித்துக்கிடந்த பாண்டங்களைக் கொண்டுபோய் விநியோகங் கொண்டார். ஆகையால், ஆசார்யஸம்பந்தமுடையாரெல்லைக்குட்பட்டதில் அபாவநத்வபுத்தியின்றியே ஸுபாவநத்வபுத்தி முற்றினபடி. வடுகநம்பி, உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்த மல்லது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொள்ளார்; தீர்த்தநியதியும் இவர்க்கேயுள்ள தொன்றிறே. இப்படி தீர்த்தநியதியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தாம்சேர்த்த தநமாகச் சேமித்துவைத்துப் பேணிக்கொண்டு உடையவர் திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநமாகவுடையராய் அவைதன்னையே அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து நோக்கிக்கொண்டுபோந்து, தம்சரமதஶையிலும் தமக்கு அந்தரங்கரான சரமாதிகாரிகளுக்கும் தஞ்சமாகக் காட்டிக்கொடுத்து 'சேர்த்த தநமிது; வருந்தியும் பேணிக்கொண்டுபோரும்கோள்' என்று அடைக்கலங்காட்டிக் கொடுத்தருளினர்.

அநந்தாழ்வான் வைபவம்.

அநந்தரம் அநந்தாழ்வான் இராமாநுசப்புத்தேரி கட்டிவைக்கும்போது மண்சுமவாநிற்க, பிள்ளைகளிலே யொருவர் சென்று கூடையை வாங்கப்புக, 'நான் அத்தைவிடில் இளைப்பன்; நீ இத்தைத்தொடில் இளைப்புதி' என்று அருளிச்செய்ய, 'இளைப்பாகாது' என்று பிள்ளை பின்னையுங் கூடையை வாங்கப்புக, 'ஆகில், நான் ஜீவிக்கிற ஜீவநத்தை வாங்கவேணுமோ? நீயும் வேணுமாகில் ஒருகூடையை வாங்கிக்கொண்டு சுமக்கமாட்டாயோ?' என்று அருளினர். பின்னையும் ஒருநாள் கர்ப்பவதியான தம்தேவிகள்மேலே மண்சுமத்தாநிற்க, இது

கண்டு திருவேங்கடமுடையான் ஒருபிள்ளையாய் எதிரேவந்து வாங்கிக்கொண்டுபோக, தேவிகள் கடுகவருமது கண்டு 'இதுவென்? கடுக வருகிறாய்' என்ன, அவளும் 'ஒருபிள்ளை எதிரேவந்து கூடையை வாங்கிக்கொண்டுபோகிறான்' என்றுசொல்ல, கேட்டு, உடனேசென்று கண்டு, 'கைங்கர்யவிக்நகாரீ! நீ கூடையைத் தொடாதேகொள்' என்று கொட்டெடுத்து அடிக்கப்புக, திருவேங்கடச்செல்வன் ஓடிச்சென்று கோயிலிலே புகுந்தானென்பர்கள். அநந்தாழ்வான், திருநந்தவநத்திலே திருப்படித்தாமமெடாநிற்க, திருக்கையிலே போழி ஸந்தஷ்டமாக, பின்னையும்போய்நீராடிக் கைங்கர்யத்திலே போர, ஸ்ரீபாதத்துக்குப் பரிவராயிருப்பார் 'விஷந்தீர்க்கப்பார்க்கவேண்டாவோ?' என்ன, 'வேண்டா, என்று அத்தை நிவர்த்திப்பித்தருளினார். பின்பு கோயிலேற வெழுந்தருளினவாறே, திருவேங்கடமுடையான் திருவாய் மலர்ந்து 'விஷந்தீர்க்க வேண்டாவென்று என்ன நினைத்துச் சொன்னீர்?' என்று கேட்டருள, இவரும் கடியுண்ட பாம்பு வலிதாகில் திருக்கோனேரியிலே தீர்த்தமாடித் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிக்கிறேன்; கடித்தபாம்பு வலிதாகில் விரஜையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸேவிக்கிறேனென்றிருந்தேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அநந்தாழ்வான் கோஸலராஜ்யத்திற்கு எழுந்தருளுகிறபோது, கட்டுத்திருப்போனகம் கட்டிக்கொண்டு போய் அமுதுசெய்யப் புக்கவாறே, பட்டையடங்கலும் சிற்றெறும்பாய்க் கிடக்க, அத்தைக்கண்டு துணுக்கென்று தம் முதலிகளைப்பார்த்து ''எம்பெருமான் பொன்மலைமேலேதேனுமாவேனே'' என்னுமவர்களிலே சிலராய்த்து இவர்கள்; இப்படியே கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே வைத்து வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தார். அநந்தாழ்வான், யமுனைத்துறைவனிலே திருமாலைகட்டாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடப் பேசாதேயிருந்து திருமாலை சேர்த்துக் கொண்டு உள்ளே புக்கவாறே, திருவேங்கடமுடையானும் 'நாம் அழைக்க, அநந்தாழ்வான்! நீர் வாராதிருந்தது என்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் 'கருமுகைமொட்டு வெடியாநிற்க எனக்குத் தேவரீரைக்கொண்டு கார்யமென்?' என்றார்; திருவேங்கடமுடையானும் 'ஆகில், நாம் உம்மை இங்குநின்றும் போகச்சொன்னோமாகில், நீர் செய்வதென்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் '''பரன்சென்றுசேர்

திருவேங்கடம்'' என்கிறபடியே தேவரீரன்றோ வந்தேறிகள்; இவ்விடம் தேவரீரை ஆஸ்ரயித்தவர்களதன்றோ? தேவரீர் ஒரு கிழமை முற்பட்டிரித்தனை; இருவரும் திருமலையாழ்வாரை ஆஸ்ரயித்தோமித்தனை யன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

கூரத்தாழ்வான் வைபவம்.

இப்படிப்பட்ட ஶிஷ்யஸம்பத்துடனே உடையவர் வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஆழ்வான் எம்பெருமானாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாதே நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்துநிற்க, பெருமாளும் 'ஆழ்வான்! நீ ஒன்று சொல்லுவான்போலே யிருந்தாய்!' என்று திருவுள்ளமாயருள, இவரும் ஒருஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து உபந்யஸிக்க, பெருமாளும் 'உமக்கு வேண்டினதெல்லாந் தருகிறோம்; வேண்டிக்கொள்ளும்' என்று உகப்பின்மிகுதியாலே திருவாய் மலர்ந்து அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் 'நாயந்தே! அடியேனுக்குப் பண்டே எல்லாந்தந்தருளிற்றே' என்ன, பெருமாளும் 'அப்படியன்று: இப்போதும் வேண்டிக்கொள்ளும்; நம்பெண்டுகளாணை! நம்மிராமாநுசனாணையே! தருகிறோம்' என்று திருவுள்ளமாக, ஆழ்வானும் 'த்வதநுபவவிரோதியானஇஶ்ஶரீரத்தைவிடுவித்து த்வதநுபவத்தைத் தந்தருளவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, பெருமாளும் 'அத்தையொழியச் சொல்லும்' என்ன, இவரும் '''தாம்வேண்டுங் காமமே காட்டும் கடிது'' என்கிறபடியே அடியேன் அபேக்ஷித்ததையே ப்ரஸாதிக்க வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், உமக்கும் உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையார்க்கும் பரமபதந் தந்தோம்' என்று அருளிச்செய்தருளி, திருப்பரியட்டமும் தளிகைப்ரஸாதமும் * பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயும் திருக்கைச்சிறப்பும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். ஆழ்வான் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்திற்கு ப்ரதமாலங்காரம்போலே யிருக்கப் புறப்பட்டுத் தம்திருமாளிகையிலும் புகுராதே, ஆழ்வார் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டு எழுந்தருளியிருந்தார். உடையவரும் இத்தைக்கேட்டு, உடுத்த காஷாயத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேற எறிந்து ஏற்றுக்கொள்ள, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் 'இதுவென்? ஜீயா!' என்றுகேட்க, உடையவரும் 'நமக்கு ஆழ்வான் ஸம்பந்தமுண்டே, பரமபதம் பெறலாமன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே,

ஸதாசார்யஸம்பந்தத்தோடு ஸச்சிஷ்ய ஸம்பந்தத்தோடு வாசியில்லையிறே. உடையவரும், ஶோகாவிஷ்டராய், ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லோரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வானிருந்தவிடத்தேறச் சென்று 'ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்ன, ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார். உடையவரும் 'ஆழ்வான்! உமக்கு முற்படவேண்டும் அபிப்ராயம் என்? பேசாதிருக்கிறதென்? என்றுகேட்டருள, ஆழ்வானும் 'பரமபதத்தில் நடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சி' என்ன, உடையவரும் 'அதுசொல்லிக் காணீர்' என்ன, ஆழ்வானும் ''முடியுடைவானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள'' என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவர்கள்; அது, அடியேன் பிற்படில் அடைவுகேடாம்' என்ன, உடையவர் அதுகேட்டு '(க) ''நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:'' என்று அடைவுகெட்டிருக்கும் போகவிபூதியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இதொருஶோஷத்வம் இருந்தபடியே!' என்று போரவித்தராய்த் திருமுத்துநிர்த்து இவர்க்கு ஓடுகிற நினைவையறிந்து இவர் செவியிலே த்வயத்தை அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'இப்போதாக இது வென்?' என்ன, 'நீங்கள் அறியீர்களோ? ராஜகுமாரனுக்குக் கர்ப்பூரநிகரமில்லாதபோது நாக்கு வறளுமாபோலே, இவர்க்கு த்வயமில்லாதபோது நாக்கு வறளும்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வானை யணைத்துக்கொண்டு விம்மல்பொருமலாய்த் திருவுள்ள முடைகுலைப்பட்டு 'ஆழ்வான்! என்னுயிர்நிலையான உம்மையிழந்து எங்ஙனே தரிப்பேன்? என்னையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம்பெற்றிலீர்; நம்மை விட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! பரமபதநிலயன் பக்கல்ஸங்கம் பும்ஸாந்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான பெருமாள்பக்கல் ஸங்கத்தை யறுத்து உம்மை முந்துறப்பண்ணுவதே! பரமபதநாதனும் அங்குள்ள நித்யமுக்தரும் என்னபாக்யம் பண்ணினார்களோ? இங்கு உறங்குகிற பெருமாளும் இங்கு உள்ள நாங்களும் என்னபாபம் பண்ணினோமோ? உம்திருவுள்ளங் கலங்கச்சொல்லி என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? உம்பேற்றுக்கு நாம் விலக்கடியாகலாமோ? ஸுகமே நித்யவிபூதியேற எழுந்தருளீர்' என்று ஆழ்வான் திருமுதுகைத்தடவி அஞ்சலித்து விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வானும் உடையவர் திருவடிகளிலே வேரற்றமரம்

(க) நஶாஸ்த்ரம் நைவ சக்ரம:॥

போலே விழுந்துகிடக்க, உடையவரும் இரண்டு திருக்கைகளாலும் வாரியெடுக்க, எழுந்திருந்து உடையவர் திருவடிகளைத் தம்திருக்கண்களிலும் திருமார்பிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஸ்வஶிரோபூஷணமாக்கிக்கொண்டு தீர்த்தங்கொள்ள, உடையவரும் திருக்கைகளாலே ப்ரஸாதிக்க, ப்ரஸாதப்பட்டு (க) ''யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்ததிதராணித்ருணாயமேநே - அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம் ப்ரபத்யே'' என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் 'இனி மடமே யெழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வடவாற்றங்கரையளவாக உடையவர் பின்னே செல்ல, 'ஆழ்வான்! இனி நில்லும்' என்ன, தண்டன் ஸமர்ப்பித்து மீண்டு ஆழ்வார் திருமாளிகைக்கு அருகிலிட்ட திருக்காவணத்தின் நடுவே எழுந்தருளியிருந்து ஆண்டாளைப் பார்த்து 'என் நினைத்திருக்கிறாய்?' என்ன, ஆண்டாளும் 'தேவரீர் திருவுள்ளத்தைப் பின் செல்லுகை யொழிய அடியேனுக்கு வேறொரு நினைவுண்டோ?' என்று திருவடிகளிலே தண்டனிட்டு அஞ்சலித்து நிற்க, ஆழ்வானும் பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் அழைத்தருளி 'பெருமாளும் நாச்சியாரும் எழுந்தருளியிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வு இல்லை; நம்பெருமாள் பெற்று வளர்த்தாரென்ற அதுவே தஞ்சமென்றிராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தஞ்சமென்றிருங்கோள்; ஆண்டாள் சொன்னபடியே வர்த்தியுங்கோள்; பாகவத விஷயத்திலே த்ரிவித கரணங்களாலும் அபராதம் பண்ணாதே அவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து தம் திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்கிற பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்துத்திருக்கையாலே கண்ணநீரைத் துடைத்து 'நீங்கள் ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை நினைத்துக்லேஶித்தீர்களாகில், உடையவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தைத் தூஷித்தவர்களாவுதிகோள்; ஆத்ம ஸம்பந்தத்தை நினைத்து க்லேஶித்தீர்களாகில் நம்முடைய * ஒழிக்க வொழியாத உறவை அறிந்திலீர்களாவுதிகோள்' என்று அவர்களைத் தேற்றி, கோயிலுக்கு நேரே

(க) யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே । அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ: ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே॥

பிள்ளைப்பிள்ளை யாழ்வான் மடியிலே திருமுடியையும், ஆண்டாள் மடியிலே திருவடிகளையும் வைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்யாகித்துக்கொண்டு அன்றே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

உடையவரும் இதுகேட்டு அங்கே எழுந்தருளி ஆழ்வான் குமாரரான பட்டரைப் பார்த்து 'க்லேஶியாதே' என்று அருளிச்செய்து 'ஆழ்வானுக்குச் சரம கைங்கர்யத்தைச் செய்யும்' என்ன, பட்டரும் பெருமாள் பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு (க) "ஸர்வகர்மணி ஸூக்தேந காயத்ர்யா வைஷ்ணவேந வா - நாராயணாநுவாகேந ஸ்நாபயேத்பிதரம்ஸுத:" என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராடப் பண்ணிக் கேஶவாதியான திருநாமங்களைச் சாத்தி அலங்கரித்து ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலநம்பண்ணி எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய், (உ) "கேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்கம் ஶரீரம்மங்களாவஹம் - நவ்ருதா தாஹயேத்விப்ரோப்ரஹ்மமேத விதிம் விநா" என்றும், (ங) "ப்ரஹ்மமேதவ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்ப்ரஹ்மதத்பரை: - மஹாபாகவதாநாம்ஹி கர்த்தவ்யமித முத்தமம்" என்றும் '*கேசவன் தமரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனிவிட்டால் அத்திருமேனியை ப்ரஹ்மமேதஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால் ஸம்ஸ்கரிக்க வொண்ணாது' என்கையாலே, மஹாபாகவதோத்தமரான கூரத்தாழ்வானைப் பட்டர் ப்ரஹ்மமேதவிதிப்படி ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருளிப் பன்னிரண்டு நாளும் செய்யுங் க்ருத்யங்களை ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரமாகச் செய்தருளி, உடையவரையும் முதலிகளையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் (ச) "நாத:பரதரந்தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்க்ரியுஜலாச்ரயம்- தேஷாம்பாதோதகம்புண்யங்காமபிபுநாதி

(க) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥

(உ) 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 । 𑌨 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌹𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍇𑌧𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥

(ங) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑍇𑌧𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍈𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

(ச) 𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌜𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥

ஹி" என்னும் வைபவமுடைய பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தருளி, (க) "ஶுபாதௌ த்விஜவர்யஸ்ய ஸர்வஸம்பச்சுபாவஹம்-ஸகஸ்ரஶாகாத்யயநம் காரயேத்வைதிகோத்தம: - அஶௌசாந்தே விஶேஷேண த்ராமிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா அத்யேதவ்யாத்விஜவரைராஶௌசாகவிநாஶிநீ" என்றும், (உ) "வ்ருத்தாவாஶௌக்ஷயே சாந்தே த்ராமிடப்ரஹ்மஸம்ஹிதா - அத்யேதவ்யாத் விஜஶ்ரேஷ்டைராத்யாகீதஸஹஸ்ரகீ" என்றும் ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் புஷ்பாஞ்ஜலிபண்ணிச் சாத்தியருளி, (ங) "யதா துஷ்யதி தேவேஶோ மஹாபாகவதார்ச்சநாத் - ததாநதுஷ்யதேவிஷ்ணுர் விதி வத்ஸ்வார்ச்சநாதபி" என்று சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அமுது செய்யப்பண்ணி ஸத்கரித்தருளினார்.

கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம், தையில் ஹஸ்தம்.

அவர் தனியன்- (ச) "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோ நமஉக்திமதீமஹே - யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டே யாந்திமங்களஸூத்ரதாம்," (ரு) "ஸ்ரீமத்கூரகுலாதீஶம் ஸ்ரீவத்ஸாங்கமுபாஸ்மஹே- அக்ர்யம்யதீந்த்ரஶிஷ்யாணாம் ஆத்யம் வேதாந்த வேதிநாம்".

(க) 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 𑌅𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌡𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑍈𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌘𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ॥

(உ) 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌡𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍀 ॥

(ங) 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 ॥

(ச) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍀𑌮𑌹𑍇 । 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

(ரு) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑍂𑌰𑌕𑍁𑌲𑌾𑌧𑍀𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 । 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அதின்மற்றைநாள், உடையவர் பட்டரை அழைத்துக்கொண்டு நம்பெருமாளை ஸேவிக்க வெழுந்தருளி அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பட்டரைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுக்க, பெருமாளும் மீளவும் மஞ்சள் நீர் குடித்துப் பட்டரை விஶேஷித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி அர்ச்சகமுகேந திருவாய் மலர்ந்து ''ஆழ்வானை யிழந்தோமே!' என்று வ்யாகுலப்படாதே, நம்மை ஆழ்வானாக நினைத்திரும்' என்று அருளிச்செய்தருள, இத்தைக் கண்டு உடையவரும் ஸந்தோஷித்துப் பெருமாளைக் குறித்து தேவரீர் இவர்க்கு ஆயுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளும்; அடியேன் வித்யைகளை அப்யஸிப்பிக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் வாய் திறவாதே தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, உடையவரும் பட்டரை யழைத்துக்கொண்டு மீண்டு தம்படமேயெழுந்தருளி, எம்பாரைப் பார்த்து 'இவரை நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுவியும்' என்று அவர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்து முதலிகளுக்கு பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்யா நின்று கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கிற உடையவர்ப்ரபாவத்தைப் பெரியபெருமாளும், திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளரும், திருநாராயணப் பெருமாளும், அழகரும், திருக்குறுங்குடி நம்பியும், நம்மாழ்வாரும், ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளும், ஆளவந்தாரும், பெரிய நம்பியும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியும், திருமலை நம்பியும், திருமலையாண்டானும், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையரும், மற்றும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும், ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸூம், ஊமையும் வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்:—*திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து 'உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

அப்பன் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—'உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் தந்தோமென்று நம் தெற்கு வீட்டிலே சொன்னோமே' என்று திருப்பவளவாய் திறந்து அருளிச் செய்கையாலும்; உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது ததிவிக்ரயம்பண்ணுமவளான தும்பையூர்க்கொண்டி யென்பா

ளொரு கோபாங்கனை வந்து க்ரயத்ரவ்யார்த்தமாக உடையவரையும் முதலிகளையும் ஸேவித்து நிற்க, உடையவர் அவளுக்குத் தளிகை ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கச் சொல்லிக் கிடாம்பியாச்சானை நியமித்தருள, அவரும் அப்படியே செய்தருள, அவர் ப்ரஸாதித்த ஸ்ரீபாததீர்த்த தளிகை ப்ரஸாதங்களாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநோதயமுண்டாய் 'அடியேனுக்குத் ததிமூல்யம் தரவேண்டா; மோக்ஷம் தரவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, உடையவர் 'அதற்குத் திருவேங்கடமுடையான் கடவர்' என்ன, அவளும் 'அதற்குத் தேவரீர் ஒருசிறுமுறி தரவேணும்' என்ன உடையவரும் உகந்து தரப்பெற்றுத் திருமலையேறி த்வரித்து வரக்கண்டு திருவேங்கடவர் எதிரே சென்று அச்சிறுமுறியை வாங்கி வாசித்துக்கொண்டு திருநாடு தந்தருளுகையாலும்;

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாருடனே தர்க்கித்தபோது உத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது 'இன்னபடி உத்தரஞ் சொல்லும்' என்று *செங்கனி வாய் முறுவல் தோன்ற அருளிச் செய்கையாலும்; யாதவப்ரகாசனுக்கு ஸ்வப்நமுகேந 'நம்இராமாநுஜனை ஒரு ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி த்ரிதண்டி ஸந்யாஸியாவாய்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

திருநாராயணப் பெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—தொண்டனூரிலே ஸ்வப்நங்காட்டியருளி அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கு ப்ரஸந்நரா யருளுகையாலும், 'என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையன்றோ!' என்று எடுத்தணைக்கும்படி யதிராஜகுமாரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில் :—ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே 'நம் இராமாநுசனடியார்க்கு அருள்பாடு' என்று திருவுள்ளமாயருள, 'நாயன் தே!' என்று ஆசார்யர்களெல்லாரும் எழுந்தருளித் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க, பெரியநம்பிவழியிற் சிலர் வாராமலிருக்க, அழகரும் 'அதுவென்? நீங்கள் நாம் அழைக்க வாராதிருப்பானென்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் ''இராமாநுசனடியார்க்கு அருள்பாடு' என்று தேவரீர் திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யரென்று வாராதிருந்தோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அழகரும் 'தஶரதவஸுதேவாதிகள் நம்மைப் புத்ரப்ராதி

பத்தி பண்ணினுப்போலே யிருந்தது, நீங்கள் இராமாநுசனை ஶிஷ்ய ப்ரதிபத்தி பண்ணினது' என்றும்: பின்பு ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானை அருளப்பாடிட்டு 'ஒன்று சொல்லாய்' என்று திருவுள்ளமாயருள, 'அவரும் (க) "அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்" என்று தொடங்கி (உ) "அகதிம்" என்று சொல்ல, அழகரும் 'நம் இராமாநுசனையுடையனாயிருந்து 'அகதிம்' என்று சொல்லப் பெறாய்' என்றும் திருவுள்ளமா யருளுகையாலும்;

திருக்குறுங்குடிநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— உடையவரும் முதலிகளும் நம்பியை ஸேவிக்க எழுந்தருளினவளவிலே திருக்குறுங்குடி நம்பியும் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து உடையவரை அருளப்பாடிட்டு '(௩) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந" என்கிறபடியே இத்தனை ஜந்மம் பிறந்தோமென்று தெரியாது: அஜ்ஜந்மங்களிலே ஒருவரும் நமக்கு அகப்படாமல், (௪) "ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி - மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பிறந்து பிறந்த ஜந்மங்கள்தோறும் மூடராய் நம்மை வந்து கிட்டாதே அதமமான கதியை யடைந்தார்கள்; இவ்வாத்மாக்களெல்லாரும் உமக்கு அகப்பட்ட விரகை நமக்குச் சொல்லவேணும்' என்று திருவுள்ளமாக, உடையவரும் 'தேவரீர் கேட்குங் க்ரமத்திலே கேட்கில் சொல்லுகிறேன்' என்ன, நம்பியும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தினின்றும் இறங்கியருளி நிலத்திலே ஒரு ரத்நகம்பளத்திலே எழுந்தருளியிருந்து இவருக்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தை இட்டு 'இனிச் சொல்லும்' என்ன, உடையவரும் அவ்வாஸநத்திலே பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் எழுந்தருளி யிருக்கிறார்களாக பாவித்துக்கொண்டு அவர் திருச்செவியிலே ஹிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அன்று தொடங்கி நம்பியும் 'நம் இராமாநுசனுடையோம்' என்று அருளிச்செய்கையாலும்;

(க) 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂 ॥ (உ) 𑌅𑌗𑌤𑌿𑌂 ॥ (௩) 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

(௪) 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 । 𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— லோகத்தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமானோடே மார்தட்டி "நின்கண் வேட்கை யெழுவிப்பனே" என்றவர்தாமே "ஏபாவம் பரமே!" என்று க்லேஶித்து அகலிடத்தை யாராய்ந்து அது திருத்தலாவதே!" 'ஈஶ்வரன் அவதரித்துத் திருத்த வொண்ணாத லோகத்தை நாமோ திருத்தக்கடவோம்?' என்று கைவாங்கி, "யானுமென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம்" என்று தாமும் தம்திருவுள்ளமுமேயாய், த்ரிகாலஜ்ஞராகையாலே "கலியுங் கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கையாலும்;

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— "குளப்படியிலே தேங்கினால் குருவி குடித்துப்போம். வீரநாராயணபுரத் தேரியிலே தேங்கினால் நாடு விளையும்' என்று அருளிச்செய்தது, உடையவர் திருவவதாரத்தைக் குறித்து' என்னுமிடம், எம்பார் 'பெரிய பெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிற காளமேகம் படிந்து, தத்கல்யாணகுணாம்ருதஜலத்தைப் பருகிவந்து, நாதமுனிகளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலே யிறங்கி, ஆளவந்தாராகிற பேராற்றிலே கூடி, † (பெரியநம்பியாகிற வாய்க்காலாலே புறப்பட்டு), எம்பெருமானாராகிற பெரிய ஏரியிலே வந்து தேங்கி, நம் ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு, இஸ்ஸம்ஸாரமாகிற கழனிக்கு ஏறிப் பாய்கிறது' என்று அருளிச்செய்த விடத்தில் ஓத்திருக்கையாலும்;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—'இம்மஹாநுபாவன் இத் தர்ஶநத்திலே புகுந்தானாகிலோ!' என்றும், 'இவன் முதல்வன் ஆம்' என்றும் அருளிச் செய்கையாலும்; சரமதஶையில் † (சரமவிக்ரஹஸேவையிலே குஞ்சிதஸ்வாங்குளித்ரயபோஸநத்தாலும்;)

பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— அத்துழாயும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி யெழுந்திருந்து தண்டனிட, 'இது என்! உடையவர் உமக்கு ஶிஷ்யரன்றோ? இப்படி செய்யலாமோ?'

---

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

என்று அத்துழாய் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அத் தாளுக்குத் தக்க தலைகாண் இது' என்றும்; ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளுமாக நீராடி எழுந்தருளும்போது பெரியநம்பி எதிரே கண்டு தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பித் தண்டனிட, உடையவரும் அஞ்சலித்து க்ருபை செய்து எழுந்தருள, இத்தை முதலிகள் கண்டு 'இதுவென்? ஜீயா!' என்ன, உடையவரும் 'இப்போது அவரிஷ்டம் அநுவர்த்திக்கையன்றோ நமக்கு உள்ளது?' என்ன, முதலிகளும் பெரியநம்பி ஸந்நிதியில் சென்று 'உடையவரை நீர் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணுகைக்கு அடியென்?' என்று கேட்க, நம்பியும் 'ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமென்று இருந்தேன்' என்ன, அவர்களும் 'அதுக்கு நிதானமென்?' என்ன, நம்பியும் 'ஆளவந்தாருக்குப் பின்பு அகிலார்த்தஸ்திதிபூர்த்தியுள்ளது இவர்க்கே யாகையாலே, ஸதாசார்யஸந்நிதியோடு ஸச்சிஷ்யஸந்நிதியோடு வாசியில்லாதமையாலே ஸேவித்தேன்' என்று அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் புண்டரீகாக்ஷரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருக்கோட்டியூர்நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— தாம் திருமந்த்ரார்த்தம் ப்ரஸாதிக்கும்போது 'ஆருக்கும் சொல்லாதே கொள்ளும்' என்று ஆஜ்ஞாபித்தருளிச்செய்ய, இவரும் அதைத் தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே தூளிதாநமாக ஸர்வர்க்கும் அருளிச்செய்ய, நம்பியும் அத்தைக்கேட்டுக் குபிதராய் உடையவரையழைத்து 'ஆசார்யாஜ்ஞாதிலங்கநத்துக்கு பலம் ஏது?' என்ன, உடையவரும் 'நரகமே பலம்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில் அறிந்திருந்தும் செய்வானென்?' என்ன, இவரும் 'அடியேனொருவனுமன்றோ நரகம்புகுவது; தேவரீர் ஸம்பந்தத்தாலே இவ்வாத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமென்றுசொன்னேன்' என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பேர ப்ரீதராய் 'எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்றெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இத்தப்ரஸம்ருத்தி நமக்கு இல்லையாய்விட்டதே! அவரோநீர்!' என்று அருளிச்செய்து 'இன்றுமுதல் எம்பெருமானார் தர்ஶநமென்னுங் கோள்' என்று சொல்லி, தம் குமாரர் தெற்காழ்வாரையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமலை நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எதிரே சென்று தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்க, உடையவரும் ஸ்வீகரித்தருளி, நம்பியைப்பார்த்து 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? வேறே சிறியார்களில்லையோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாலுதிருவீதியிலும் ஆராய்ந்தவிடத்தில் என்னிலும் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்கையாலும்; எம்பாரை உடையவருக்கு உதக பூர்வகமாகக் கொடுக்கையாலும்; தம் குமாரர் இராமநுசனையும், பிள்ளை திருமலை நம்பியையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— அவர்தம் பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்கேளா நிற்க, "அறியாக் காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக விஶேஷார்த்தம் அருளிச்செய்ய, ஆண்டானும் 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க, பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி எழுந்தருளி ஆண்டானையழைத்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம் பண்ணினாப்போலேகாணும், இவர் உம்முடைய பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; இவ்விரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார்காணும்' என்ன, உடையவரும் பின்னையும் ஒரு அர்த்தப்ரஸ்தாவத்திலே 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்ன, ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணாலும் காணாதிருக்க, இப்படி யருளிச்செய்யாரென்கைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன, இவரும் 'நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?' என்ன, ஆண்டான் தண்டனிட்டு 'இதுவும் ஒரு திருவவதாரமோ?' என்று அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையாரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருவரங்கப் பெருமாளரையர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— தப்பக்கல் உடையவர் ஆறுமாஸம் ஸேவித்திருந்து பாங்காக மஞ்சட்காப்பு அரைத்துச்சாத்தி நீராடப் பண்ணுவித்தருள திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ப்ரீதராய் 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது?' என்று அருளிச்செய்து பஞ்சமோபாயநிஷ்டையை அருளிச்செய்து, தம்குமாரர் திருவாய்மொழியரையரையும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

வடுகநம்பி, ஆசார்யபதமென்று தனியே ஒருபதமுண்டு; அதுவுள்ளது எம்பெருமானார்க்கே யாகையாலே, எல்லார்க்கும் எம்பெருமானார் திருவடிகளொழிய வேறு உபாயோபேய மில்லை; அவர் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளுவர்.

கணியனூர்ச்சிறியாச்சன், ஸசேலஸ்நாநபூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நராய்த்திவ்யாஜ்ஞையிட்டு 'எம்பெருமானார் திருவடிகளொழிய வேறு தஞ்சமில்லை' என்றருளினர்; †(எங்ஙனேயென்னில், —"ஸத்யம் ஸத்யம்புநஸ் ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு: ஸஏவ ஸர்வலோகாநமுத்தர்த்தாநாத்ர ஸம்ஶய:" என்று இவர் தாமே பெரிய பெருமாள் திருவோலக்கத்திலே ஸ்ரீசடகோபனைத் தம்திருமுடியிலே நிறுத்திக்கொண்டு அருளிச்செய்தருளினர்.)

அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார், தம்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த எச்சான் அநந்தாழ்வான் தொண்டனூர்நம்பி மருதூர்நம்பி இவர்களுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து 'உடையவர் குருவியின்கழுத்திலே ‡ பனங்காயைக் கட்டினாப்போலே செய்தருளினர்: நீங்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்தவளவில், ஆழ்வான் 'ஆசார்யதக்ஷிணையாக த்ரிவிதகரணங்களையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு பாகவதர்களிடத்தே ஆநுகூல்யைகரஸராய்ப் போரும்' என்று அருளிச்செய்ய; அவரும் 'இது பரிஹரித்து முடியாது' என்று பயப்பட்டு முசித்துக்கிடக்க, ஆழ்வான் அவரையழைத்து, 'எதிரியைக்குத்தினால் எதிரி கூடக்குத்தும்; ராஜதண்டமும் வரும்; ஆகையாலே, காயிகாபராதம் செய்யக்கூடாது; (க) "யதீச்வர வசீகர்த்தும் ஜகதேககர்மணா-பராபவாதஸம்ஶயப்யோ காஸ்சரந்தீர்நிவாரய" என்கிறபடியே பராபவாதஞ் சொல்லுகிற வாக்கையும் பரிஹரித்துக் கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, 'இனி மநஸ்ஸாலே நினைத்தீராகில் அநுதபித்து, 'இது எம்பெருமான்திருவுள்ளத்தே படாதபடி எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளினர்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை 'என்னொடு தர்க்கிக்க வாரும்' என்ன, முதலியாண்டானும் 'நீர் தோற்றீராகில் செய்வதென்?'

(க) யதீச்வரவிவசீக்ருதஞ்ஜகதேககர்மணா । பராபவாதஸம்ஶ்ரயப்யோ காஸ்சரந்தீர் நிவாரய ॥

† குண்டலிதக்ரந்தம் பலப்ரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

‡ 'திண்டுக்கல்லை' என்று பலப்ரதிகளில் காண்கிறது

என்ன, மிளகாழ்வானும் 'நான் தோற்றேனாகில் உம்மை என்தோளிலே சுமந்துகொண்டு போகிறேன்' என்ன, அநந்தரம் உபயரும் தர்க்கிக்க, மிளகாழ்வான் தோற்று முதலியாண்டானை ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு சுற்றிடம் போய் 'இனி அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் உடையவர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்து ஆஶ்ரயிப்பித்தருளி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து 'நம்பெருமாள் நம்மைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினர்; நாம் ஆழ்வானுடையபிள்ளை; அகிலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தோம்' என்கிற மேன்மையைநினைத்து இறுமாந்திராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

பட்டர், நஞ்சீயரைப்பார்த்து "வேதாந்தியென்கிற பேரையுடையோம்; நம்முடையபக்கல் ஆஶ்ரயித்தோம்: நமக்கு பஹுத்ரவ்யத்தை ஆசார்யதக்ஷிணையாகத் தந்தோம்' என்று இறுமாந்திராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

நஞ்சீயர், நம்பிள்ளையைப் பார்த்து "லோகாசார்யரென்கிற பேரையுடையோம்; திருவாய்மொழிக்கு பொருள்சொல்ல வல்லோம்' என்று இறுமாந்திராதே 'எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினர்.

நம்பிள்ளை, † சிவக்கரைப்பிள்ளையைத் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்பிள்ளை திருமாளிகைத்திருவிடை கழியிலே கண்வளராநிற்க, சிவக்கரைப்பிள்ளை அவரை 'காலை முடக்கும்' என்ன, நம்பிள்ளையும் '*மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார் "திருத்தாள்" என்று அருளிச்செய்ய, நீரோ காலென்பீர்?' என்று அவர்கையை விட்டருள, அவரும் சிவக்கரையிலே போயிருந்து, பின்பு மோகார்த்தராய் இரண்டாற்றுக்கு நடுவே நின்று கவணிலே கல்லைவைத்து வீசினாப்போலே தள்ளிவிட்டருளிற்றே; இனி அடியேனுக்குக் கதியென்?' என்று பிள்ளைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துவரக் காட்டியருள, நம்பிள்ளையும் 'உமக்கு ஒரு

† 'சிவிக்கரை' என்றும் சிலப்ரதிகளிற் காண்கிறது.

குறையுமில்லை; எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென்றிருப்பது' என்று அருளிச்செய்து போகவிட்டு அழைத்து க்ருபைசெய்தருளினார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், சிறப்புத்தூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, சோமாசியாண்டான் பிள்ளான் ஸ்ரீபாதத்திலே மூன்றுஉரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தருளி மீண்டு எழுந்தருளும்போது, சோமாசியாண்டான் அநுவர்த்தித்து 'அடியேனிருக்கிற தேசம் இதுவாயிருந்தது; அடியேனுக்குத்தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச்செய்ய வேணும்' என்ன, பிள்ளானும் ஆண்டானைக்குறித்து 'நீர் பாட்டப்ரபாகரமீமாம்ஸை இவை இத்தனைக்கும்பொருள் சொல்லவல்ல கர்த்தர்; ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்,' என்று மேன்மை பாராட்டித் திரியாதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்றிரும்' என்று அருளினார்.

கோமடத்துப்பிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்தில் ‡ காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளை மூன்றுஉரு ஸ்ரீபாஷ்யம்வாசித்து அத்தால் மிகவும் மேன்மையையுடையராயிருக்குமது கண்டு, இவர்க்கு இம்முகத்தாலே அபசாரம் வருமென்று அஞ்சி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென்றிரும், என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

எங்களாழ்வான், காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப் பார்த்து 'உம்மைப் பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என்நினைத்திருந்தீர்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென்றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு திருநாமம் ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறபோது, அம்மாள், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸித்துக்காட்டியருள, அவர்களும் 'பக்தி குரூபாயமாக இருந்தது' என்ன, பின்பு அவரும் ப்ரபத்யுபாயத்தை அருளிச்செய்து காட்டியருள, 'பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்தது' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று விஸ்வஸித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளினார்.

‡ 'காக்கையாடியாச்சான்பிள்ளை' என்று ப்ரதிபேதம்.

நடுவிலாழ்வான், திருநாராயணபுரத்திலேயிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிப்பிக்கிற காலத்திலே, வங்கிப்புரத்தாய்ச்சி சொட்டையம்மாளுள்ளிட்டார் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கேட்டு, 'இது அரிதாயிருந்தது' என்ன, 'ஆகில்' இது அருளிச்செய்தருளின எம்பெருமானார் திருவடிகளை தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்றருளினார்.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், திருநாராயணபுரத்திலே எம்பெருமானார் திருமுன்பே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸிக்க, 'இது கங்காப்ரவாஹமாயிருந்தது; எங்களால் அவகாஹிக்கப் போகாது என்று ஐம்பத்திருவர் விண்ணப்பஞ் செய்ய, பட்டரும் 'ஆகில், உங்கள் * குலதெய்வமான எம்பெருமானார்திருவடிகளை தஞ்சமென்று உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளினார்.

நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை, வெள்ளைக்குளத்து ஆனைகாத்தசிங்கர் முன்பேகோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யம் உபந்யஸிக்க, தம்சிஷ்யரான இளையவழகியார் எழுந்திருந்து 'இது கங்காப்ரவாஹமாயிருந்தது; என்னால் அவகாஹிக்கப் போகாது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

வடுகநம்பி, 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், நம்பெருமாள் திருவடிகளே சரணம்' என்று இரண்டையும் சேர அநுஸந்திக்கும் ஆழ்வானையும், ஆண்டானையும் 'இருகரையர்' என்பர். வடுகநம்பி எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணமென்னுமாபோலேயும், பட்டர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் திருவடிகளே சரணமென்னுமாபோலேயும், அநந்தாழ்வான் திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளே சரணமென்னுமாபோலேயும், திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளர்திருவடிகளே சரணமென்னுமாபோலேயும், எம்பெருமானார் செல்வப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணமென்னுமாபோலேயும் ஒருவர்க்கும் இசைந்திராது.

ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:-யாதவப்ரகாசனுக்கு உடையவரைக்காட்டி, 'இவர் நித்யஸூரிகளில் தலைவர்' என்று சொல்லுகையாலே;

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—"பெருமாள் கோயிலிலே பாகவதஜந்மத்தில் பிறந்தாரொருபிள்ளை ஐந்தாறுவயஸ்

ஸளவாக ஊமையாயிருந்து, பின்பு இரண்டுஸம்வத்ஸரம் காணு திருந்து, பின்பு எல்லாருங்காணவந்து வார்த்தைசொல்ல வல்லனாக, இவ்வாஶ்சர்யத்தைக் கண்டு எல்லாரும் திரளாகவிருந்து ஊமையைப் பார்த்து 'நீ இத்தனைநாளும் எங்கேறப்போனாய்?' என்று கேட்க, அவனும் 'நான் க்ஷீராப்திக்குப் போனேன்' என்ன, இவர்களும் 'அங்கு விசேஷமென்?' என்றுகேட்க, 'ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் உடையவராய் வந்து அவதரித்தருளினா ரென்று ஒருவிசேஷம்' என்ற வநந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை'' என்று ஸ்ரீபகவத்ஸேநாபதி சீயர் அருளிச்செய்கையாலே;

இப்படி இவர்ப்ரபாவத்தை எல்லாரும் ப்ரகாஶிப்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தொடக்கமான ஆசார்யர்களிற்காட்டில் இவருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளும்படி எங்ஙனேயென்னில்:—பகவதவதாரங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், திவ்யதேஶங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தேகோயில்திருமலை பெருமாள்கோயில் திருநாராயணபுரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், ரிஷிகளெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு வ்யாஸ பராஶர ஶுகஶௌநக நாரதாதிகளுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒத்திருக்க நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாந்யமுண்டானாப்போலேயும், ஆசார்யர்களெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளத் தட்டில்லையிறே.

ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ராதாந்யமெத்தாலேயென்னில்:—பெருமாள் அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்தும், குஹப்பெருமாளுடன் *சீரணிந்த தோழமைகொண்டும், பெரியஉடையாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப்பள்ளிபடுத்தும், ஸ்ரீ ஶபரி கையாலே ஸம்யக்போஜநஞ் செய்தும், திருவடியுடன் "உண்பன்நானென்ற ஒண்பொருள்" என்னும்படி ஸஹபோஜநம்பண்ணியும் போருகையாலே; ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:-கீதோபநிஷத்தை வெளியிட்டுச் சரமஶ்லோகம் அருளிச்செய்கையாலும், பீஷ்ம த்ரோணாதிகளுடைய க்ருஹங்களை விட்டு ஸ்ரீவிதுர்திருமாளிகையிலே (க) "ஶுசீநிகுணவந்திச" என்கிற பாவநத்வ போக்யத்வங்

(க) ஶுசீநிகுணவந்திச ॥

களையுடைத்தா யிருந்ததென்று அமுதுசெய்து (க) "த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம்" என்று முறைகூறுகிற சோற்றை நிராகரித்து இது தன்னையே ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்த மாக்குகையாலும்.

கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:—திருப்பாணாழ்வாரோடு கலந்து பரிமாறுகையாலே; திருமலைக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலேயென்னில்:—குறும்பறுத்த நம்பிக்கும் தொண்டைமான்சக்ரவர்த்திக்கும் வார்த்தை யருளிச்செய்து கலந்து பரிமாறுகையாலே; பெருமாள்கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:—திருக்கச்சிநம்பியோடு ஸ்மிதபூர்வகமாக ஸம்பாஷணம்பண்ணி மிகவுங் கலந்து பரிமாறுகையாலே; திருநாராயணபுரத்திற்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே என்னில்:—ஸுசரிததநபன் பக்கல் ஆதராதிஶயத்தாலே தந்நிவேதிதாந்நத்தை ஸம்யக்போஜநம்பண்ணி அவனை வாழ்விக்கையாலும், யதிராஜ புத்ரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்.

வேதவ்யாஸபகவானுக்கு ப்ரதாந்யம்:—வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்து, அதில் கர்ம காண்டத்தை விட்டு ப்ரஹ்மபாகத்திலே புருஷஸூக்த சாந்தோக்ய வாஜஸநேய தைத்ரீயக ஶ்வேதாஶ்வதர மஹோபநிஷதாதிகளிலும், ததுப ப்ரும்ஹணங்களான புராணேதிஹாஸாதிகளிலும், (உ) "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்று தொடங்கி (ந) "நதைவம் கேஶவாத்பரம்" என்று ஸத்ய புரஸ்ஸரமாக பரதத்வ நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீபராஶரப்ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராதாந்யம்:—(ச) "புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்" என்னும்படியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலேசிதசிதீஶ்வர தத்வங்களை விஶதமாகப்ரதிபாதித்த உதாரன்' என்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரித்தருளுகையாலே; ஸ்ரீஶுக ப்ரஹ்ம ரிஷிக்கு ப்ராதாந்யம்:—பரிக்ஷித்து ராஜாவுக்கு ஸ்ரீபாகவதத்திலே தத்வ நிர்ணயத்தைப் பண்ணி (ரு) "ஶுகோமுக்தः" என்னும் படியான வைபவத்தை யுடையராகையாலே; ஸ்ரீஶௌநகபகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்:—ஸ்ரீவிஷ்ணு தர்மத்திலே பலவிடங்களிலும் தத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீநாரத பகவானுக்கு ப்ராதாந்யம்.—

(க) த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம் ॥ (உ) ஸத்யம் ஸத்யம் ॥ (ந) நதைவம் கேஶவாத்பரம் ॥ (ச) புராணேஷு ச வைஷ்ணவம் ॥ (ரு) ஶுகோமுக்தः ॥

(க) "புஜயுகமபி சிஹ்நைரங்கிதம் யஸ்ய விஷ்ணோ: பரமபுருஷநாம்நாம் கீர்த்தநம் யஸ்ய வாசி—ருஜுதரமபிபுண்ட்ரம் மஸ்தகே யஸ்ய கண்டே ஸரஸிஜமணிமாலா யஸ்ய தஸ்யாஸ்மி தாஸ:" என்று இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத் தாஸனென்று சொல்லுகையாலும், பெரியாழ்வாரும் "நேசமுடைநாதனார்" என்னும்படியான வைபவத்தாலும்.

ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராதாந்யம் எத்தாலே யென்னில்:—ஸஹஸ்ரஶாகையான நாலுவேதத்தினுடைய பொருள்களையும் நாலு ப்ரபந்த முகத்தாலே ஸர்வாதிகாரமாக்குகையாலும், நாதமுநிகளுக்கு ப்ரஸந்நராய் அருளிச் செயல் நாலாயிரத்தையும் ப்ரஸாதித்து மற்றுமுண்டான தர்ஶநதாத்பர்யங்களையெல்லாம் அருளிச்செய்து தர்ஶநத்தைநிலைநிறுத்துகையாலும், †("பயிலுஞ்சுடரொளி', நெடுமாற்கடிமை.' முதலான இடங்களில் வர்ணாத்யுத்கர்ஷங்களை நிராகரித்து வேதப்ராமாணமுக்ய தாத்பர்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எல்லாருக்குந் தெரியும்படி அருளிச் செய்கையாலும்).

உடையவர், கீழ்ச்சொன்னவர்களைப் போலன்றிக்கே பெருமாள் அருளிச்செய்த அபயப்ரதாநத்தை விஶதமாக்குகையாலும், கீதாசார்யன் அருளிச்செய்த சரமஶ்லோகார்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், ரிஷிப்ரோக்தமான ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கையாலும், மற்றையாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை அர்த்தவத்தாக விஶதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களையுங் கொண்டு ஸூத்ர வாக்யங்களை ஒருங்க விட்டும், ஸ்ரீபாஷ்யம் கத்யத்ரயம் முதலான ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தும், நிகிலகுமதிஸமயங்களையும் நிராகரித்து, ஸ்வமதஸ்தாபநம் பண்ணி 'எம்பெருமானார்தர்ஶநம்' என்னும்படி பண்ணுகையாலும்,

(க) 𑌭𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌰𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌿 । 𑌋𑌜𑍁𑌤𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑌾𑌸𑌃 ॥

† குண்டலித க்ரந்தம் சில ஸ்ரீகோசங்களிற் காணப்படுகிறது.

இவர் எல்லாரிலும் ப்ரதாநரிறே. இனி, ஶிஷ்யர்களான கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் தொடக்கமானவர்களில் ப்ரதாந ரென்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிறே. ஆக, ப்ராதாந்யம் சொல்லிற்றாய்த்து.

(க)"ஆசார்யவாந்புருஷோவேத"என்றும், (உ) "பாபிஷ்ட:க்ஷத்ரபந்துஶ்ச புண்டரீகஶ்சபுண்யக்ருத் - ஆசார்யவத்தயாமுக்த: தஸ்மாதாசார்யவாந்பவேத்" என்றும், (ங) ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாச் சரரூபீ நஸம்ஶய:" என்றும், (ச) "ஆசிநோதிஹிஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரேஸ்தா பயத்யபி - ஸ்வயமாசரதேயஸ்து ஆசார்யஸ்ஸோऽபிதீயதே" என்றும், (ரு) "குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்ஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதக: - அந்தகாரநிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே" என்றும், (கா) "குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபராகதி:- குருரேவபராவித்யா குருரேவ பரந்தநம்-குருரேவபர:காமோ குருரேவ பராயணம் - யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டாऽஸௌ தஸ்மாத்குருதரோகுரு:" என்றும், "பிதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து" என்றும், "தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன் - தானே குருவாகி" என்றும், ஈஶ்வரன் தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனே, ஶிஷ்யனுக்கு (எ) "தஸ்யவைகுண்டப்ராப்தி த்வாரகாஸ்ஸர்வஏவஸ:" என்று திருநாடும்

(க) 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑍇𑌦 ॥ (உ) 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

(ங) 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑌰𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

(ச) 𑌆𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

(ரு) 𑌗𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

(கா) 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌸𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ (எ) 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

திருப்பாற்கடல்முதல் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளும் "அன்னையாய் அத்தனாய்" என்னும்படியான ஸர்வவித உத்தாரக பந்துவும் மாடும் மனையும் தேடும் பொருளும் பூமியும் எல்லாம் ஆகக்கடவன்.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார், ஸ்ரீபராஶரபட்டர் முதலானோர் தந்தம் ஶிஷ்யர்களுக்கு 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்.—ஸ்வாசார்ய ப்ரீதிநிபந்தநமாகவும், 'மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்று சொல்லுகையாலும்; ஆழ்வார்க்கும் உடையவர்க்கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள் நம்மாழ்வாருக்குக் கரணபூதராகையாலே இவர்க்கு நேரே ஆசார்யர் திருக்குருகூர்நம்பியாகையாலும், அவர் "கலியுங்கெடும்" என்று இவரவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கையாலே ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த்திதமான தர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்தி அவர் வைபவத்தை (க) "குரும்ப்ரகாஶயேத்தீமாந்" என்று ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே ஶிஷ்யர் உடையவராகக்கடவர். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவருக்கு ஆசார்யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; ஆழ்வான் முதலானோர்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யராய்ப் பேறுபெற்றார்கள்; ஆகையாலே, ஸர்வாசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது உடையவர்க்கேயாகையாலே, அருளிச்செய்தருளினார்களிறே.

ஆளவந்தாரும் இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளினார்; எங்ஙனேயென்னில்:—மணக்கால்நம்பி உய்யக்கொண்டார் இவர்கள் உகப்பைப் பின்சென்று, (உ) "பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத" என்றும், (ந) "நாதாயநாதமுநயேZத்ரபரத்ரசாபி நித்யம்" என்றும், 'இங்கும் அங்கும் ஆசார்யன் திருவடிகளே ஶரணம், ஆசார்யவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதையாவதாத்மஶாவி' என்று அருளினார். ஆகையாலே, ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநத்திற்கு ஆசார்யனே தஞ்சமென்று பற்றுதலொழிய வேறே இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையிறே. இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்தார் ஆரென்னில்:— ஸ்ரீமதுரகவிப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களிறே.

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ந) [illegible]

உடையவர் புழுவன்வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளின போது, உபர்யஸித்த கட்டளையைக் கேட்டு ஆசார்யர்களெல்லாரும் ஆஶ்சர்யப்பட, உடையவரும் 'என்பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் வார்த்தைகொண்டு சொன்னேன் இது; ஆளவந்தார் கோஷ்டியிலே ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றேனாகில் பரமபதத்திற்கும் இங்கும் சுருளும்படியும் கட்டிவிடேனோ?' என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

உடையவர், அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்யாநிற்க, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கோஷ்டியினின்றும் எழுந்து நிற்க, 'இதுவென்? பிள்ளாய்!' என்று உடையவர் கேட்டருள, '(க) "பரித்யக்தாமயாலங்காமித்ராணிச தநாநிச - பவத்கதம்மேராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்சஸுகாநிச" என்றும், (உ) "த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்ச ராகவம்ஶரணங்கத:" என்றும் பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்திற்கு விலக்கடியானவைகளையடைய விட்டு 'பெருமாள் திருவடிகளே தஞ்சம்' என்றுவந்து (ந) "கஸ்தஏவவ்யதிஷ்டத" என்று, நிலத்திலே கால்பாவாதே ககநஸ்தனாய் நிராலம்பநனாய்நின்ற ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானையு மகப்பட (ச) "வத்யதாம்" என்று கல்லும் தடியுங்கொண்ட ராமகோஷ்டிக்குப் பஶுபத்ந்யாதிகளோடு கூடின அடியேன் ஆளாகப்புகுகிறேனோ?' என்றார். உடையவரும் 'கேளாய் பிள்ளாய்! அஞ்சாதேகொள்ளும்; நான் பெற்றேனாகில் நீர் பெறுகிறீர்! பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன்; ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரியநம்பி பெறுகிறார்; மற்றும் மேலுள்ளார் பெற்றார்களாகில் இவர்களும் பெறுகிறார்கள்; நம்சடகோபர் "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்று தம் வாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது ஸித்தம். ஆனபின்பு நமக்கும்ஸித்தமென்றிரும்: எல்லார்க்கும் நாச்சியார் புருஷகாரமுண்டாம் போது அச்சம் வேண்டா; ஆகையிறே நித்யயோகம்; ஆனபின்பு நித்யஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும் ஒரு சங்கிலித்துவக்கிலேகாணுமிருப்பது; ஆகையால், நம்முடைய ஒழுக்குக்கூட்டம் நம்மைவிட்

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ந) [illegible] (ச) [illegible]

டகலாதென்றிரீர். கமுகு உண்ணில் வாழையும் உண்ணுமென்றிரும். ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானோடு வந்த நால்வரையும் அருளப்பாடிட்டபோது தனித்து அருளப்பாடிட்டதில்லையே; தகையென்றபோதும் தனித்துத் தகையென்றதில்லையே; ஆனபின்பு நான் பெற்றேனாகில் நீர் பெறுகிறீர்; அஞ்சாதே ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார். "ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச், சார்த்தியிருப்பார்தவம்;" ஏத்தியிருந்தார் - ஸ்ரீபரதாழ்வான், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் - ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான்; ஏத்தியிருந்தார் - நம்மாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் - ஸ்ரீமதுரகவிகள்; ஏத்தியிருந்தார் - பெரியாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் - நாச்சியார்.

'† இனி, எம்பெருமானாரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில், திவ்யதேசங்களைக் கைவிட்டானாகானோ?' என்னில்,—கைவிட்டானாகான்; அது எங்ஙனேயென்னில்:—"இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ்சோலையென்னும், பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் அவை தன்னொடும்வந், திருப்பிடம் மாயனிராமாநுசன் மனத்து" என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளைத் தொழவே திவ்யதேஶங்களெல்லாம் திருவடிதொழுதானாகக்கடவன்; உடையவரை ஆராதித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணவே, எல்லாத் திவ்யதேசங்களிலெம்பெருமான்களையும் ஆராதித்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினானாகக்கடவன்.

'"நின்றவண்கீர்த்தியும்" என்கிற பாட்டிலும், "பேறொன்று மற்றில்லை" என்கிற பாட்டிலும் 'கர்மமும் உபாயமன்று' ஜ்ஞாநமும் உபாயமன்று, பக்தியும் உபாயமன்று, ப்ரபத்தியும் உபாயமன்று, எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்கையாலே, எம்பெருமானாரைப் பற்றுகையே ப்ரபத்தி, ராமாநுஜனென்கிற சதுராக்ஷரியே திருமந்த்ரம், அவர் திருவடிகளிலே பண்ணுங் கைங்கர்யமே பரமபுருஷார்த்தம்; இதுவே நிஶ்சிதார்த்தமான என் ஸித்தாந்தம்' என்று நடாதூரம்மாள் அருளிச்செய்தருளுவர்.

கூரத்தாழ்வான் 'நாராயண ராமாநுஜ என்கிற திருமந்த்ரங்களுக்கு வாசி பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாகையும்

மோக்ஷைகஹேதுவாகையும்' ஆகிற இது தோன்ற, (க) "ராமாநுஜேத்யேஷா சதுராசதுரக்ஷரீ" என்றாரிறே.

"கையிற்கனி" என்கிறபாட்டிலே 'ஈஶ்வரனைக் கரதலாமலகமாகக்காட்டித் தந்தாலும்' உன்விக்ரஹஸௌந்தர்யாநுபவமே பரமப்ராப்யம்' என்றும், "இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோர், எழுந்திரைத்தாடுமிட மடியேனுக்கிருப்பிடம்" என்று 'இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடமே அடியேனுக்கு ப்ராப்யபூமி' என்றும், "உன்தொண்டர்கட்கே, அன்புற்றிருக்கும்படியென்னை யாக்கி அங்காட்படுத்தே" என்று 'இராமாநுசனே! உன்னடியார்திறத்தில் ஊற்றம்மாறாத பக்தியை யுண்டாக்கி அவர்களுக்கே என்னையாட்படுத்தாய்' என்றும் உடையவர் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, இசைந்து எழுந்தருளியிருந்தாரிறே. 'இதுவே இவ்வர்த்தநிர்ணயத்திற்கு த்ருடதர முக்யப்ரமாண மென்று நமக்கெல்லார்க்கும் புத்திபண்ணக் குறையில்லை; எங்ஙனேயென்னில்:—"அங்கயல்பாய் வயல்" என்கிற பாட்டிற்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வநியந்தாவான எம்பெருமானையும் நாச்சியாரையும் புருஷகாரமாகக் கொண்டு, எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்று ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டியருளினாரிறே அமுதனாரும்.

† இங்ஙனன்றிக்கே, (உ) "வேதாந்தாந்ஸங்க்ராத்யை: குமதிப்ரஸதர்த்தாந்ஹி நீதாம்ஶ்சபூயஸ் ஸ்வார்த்தேதாத்பர்யயுக்தாந்கலயிதுமபிச ஸ்ரீஶடார்யாத்யபக்தை: - ப்ரோக்தாந்திவ்யப்ரபந்தாந்ஶரணவரண யோகாத்மகாந் ப்ரஸ்புடார்த்தாந் க்ருத்வோத்தர்த்தும்பவா

(க) ராமாநுஜேத்யேஷா சதுராசதுரக்ஷரீ (உ) [illegible]

† 'இனி, ஸ்வாசார்யபரமாசார்யர்களைப் பற்றுமவ்வளவே' என்றும் பாடம்.

† இந்தப்பாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

ப்ரேதாகிலஜநமபூத்யோமஹாபூததாம்நி'' என்றும், (௧) ''வேதாந்தா நாமஸீம்நாங்குருதரகஹநார்த்தைக வாக்யத்வபூர்வம் வ்யாக்யாதருத் வாச்சமேஷங்குருபரவஹநாதீஸிதுஸ்ஸைஸ்யநாதம் - ஸாதுத்ராணைத் ததர்யப்ரமதநகாரணைச்சாபிதத்பஞ்சஹேதீ நாசார்யத்வஸ்யபூர்த்யா ய முருதரக்ருபம் ஸ்ரீபதிஞ்சாஹுராரர்யா:'' என்றும், (௨) ''ஸ்ருத்யர்த் தாந்ப்ராப்யதத்வேநசவாதமுகாதாஜ்ஞயாதஸ்யஸர்வம் ஸங்கந்தயத் வா த்ரிதண்டாஞ்சிதமஹிதகரோரங்கதாம்நயாஸ்தபஸ்சாத் - ஆர்யை ஸ்ஸாகஞ்சலக்ஷ்மீரமணக்ருதபதாந்திவ்யதேஸாந்தராயாம் ஸேவம்ஸே வம்ப்ரகல்ப்யாதசமஹிதஸமாராதநம்தத்ரதத்ர'' என்றும், (௩) ''யா தோயஸ்மாரதாயாஸ்ஸவிதமததயாஸத்க்ருதஸ்வப்ரபந்தோ பாஹ்யாந் வேதாத்குத்ருஷ்டீநபிகபடபடூந்வாதரேதாநிர்ஜிகாய - ப்ராதக்ஷிண்யே நகச்சந் புவமகிலஜநம் வைஷ்ணவாக்ர்யஞ்சகுர்வந் ந்யாஸாச்யந்தேவகு ஹ்யம்பரமஹிதமபித்ராக்ப்ரகாஸஞ்சக்ருத்வா'' என்றும், (௪) ''ரங்கே வேதாந்தபாஷ்யம் வ்யதநுதசததஃ கீடகண்டஸ்யஹேதோர் கத்வா

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

(௩) [illegible]

(௪) [illegible]

யோஹோஸலாக்யம் ஜநபதமசலேயாதவாத்ரௌஸ்தேவஸ்ய - பஸ் சாதாகத்ய ரங்கங்குருவரமுகதோவைதிகாக்ர்யம்விஸிஷ்டா த்வைதம் ஸித்தாந்தமஸ்மிந்ஜகதிபஹுமுகம்விஸ் த்ருதங்காரயித்வா'' என்றும், (௧) ''அத்யாப்யாஸ்தேயதுலக்ஷ்மாப்ருதிமஹிதஉயஸ்சாக்ஷுஷீம்ஸ்விய மூர்த்திங் குர்வாணஸ்தம்யதீந்த்ரங்குருகுலந்ருபதிம்ரௌமிராமாநு ஜார்யம்'' என்றும், (௨) ''கீதாபாஷ்யம் பூஷ்யவேதாந்தபாஷ்யம் ஸாரந்தீபங்கிஞ்சகத்யத்ரயஞ்ச-வேதார்த்தாநாம்ஸங்க்ரஹம்நித்யயாகம் ப்ராஹைதாந்யஸ்தம்யதீந்த்ரம்பஜேZஹம்'' என்றும், (௩) ''ஹஸ்த்யத்ரீ ஸப்ரஸாததத்திகதநிகமாந்தார்த்த கோ யோஹிஜித்வா பாஹ்யாந்வே தாத்குத்ருஷ்டீநபிநிகிலஜநம்வைஷ்ணவாக்ர்யஞ்சக்ருத்வா - ரங்கே வேதாந்தபாஷ்யம்வ்யதநுததமஹம்ரௌமிராமாநுஜார்யம் ஸ்ரீரங்காத் யாலயேஷுப்ரகடகுணகணம் ஸ்ரீபதிம்ஸேவமாநம்'' என்றும் இப்படி பெரியபெருமாள் முதலானார் பஹுமுகமாகப் பேசி வெளியிட்டார் கள். இப்படி ஸத்துக்களாலே ப்ராக்உக்தவைபவம் ஸங்க்ரஹேண உக்த மாய்த்து.

ஏவம்விதவைபவயுக்தரான இந்த எம்பெருமானாரைத் தத்பாகி நேய ஸூநுவாய்த் தந்நாமத்தையுடையராய்த் தந்நாமகுணஹர்ஷித ரான கந்தாடையாண்டான் கனக்க அநுவர்த்தித்து '(௪) ''பரித்ரா

[illegible]

(௧) [illegible]

(௨) [illegible]

(௩) [illegible]

(௪) [illegible]

ணுய" இத்யாதிப்படியே தேவரீர் (க) "புண்யாம்போஜவிகாஸாய பாபத்வாந்தக்ஷயாயச - ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:" என்னும்படி அவதரித்தருளின ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வசேதநர்க்கும் ஸேவ்யமாம்படி தேவரீருடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை எழுந்தருளப்பண்ணவேணும், என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்வாமியும் 'அப்படியேசெய்யும்' என்று அநுமதிபண்ணியருள, அப்போதே ஆண்டானும் அநுகூலனான சில்பியை அழைப்பித்து (உ) "புண்ட்ரைர்த்வாதஸபிர்யுதம் விலஸிதந் தண்டைஸ்த்ரிபிர்மண்டிதங் காஷாயேண ஸிகோபவீதருசிரந் தோர்மூலசக்ராம்புஜம் - ஆஸீநஞ்ஜலஜாஸநேசதுளஸீபத்மாக்ஷமாலாஞ்சிதம் யுக்தஞ்சாஞ்ஜலிமுத்ரயாவிநிபம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரம்பஜே" என்கிற பரார்த்யமான வார்த்தகவிக்ரஹாகாரத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண, அவனும் "ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த" என்கிறபடியே அர்ச்சாவிக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸந்நிதியிலே கொண்டுவந்துவைக்க, திருக்கண்சாத்தி யுகந்தருளி, அந்த விக்ரஹத்திலே தம்முடைய ஸர்வ ஸக்தியும் ப்ரகாஸிக்கும்படி காடாலிங்கநம் பண்ணி 'இவ்விக்ரஹத்தைப் புஷ்ய மாஸத்தில் குரு புஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பியும்' என்று திருமுகமெழுதித் திருக்குறித்து அனுப்பியருள, ஆண்டானும் அப்படியே திருவடிகளிலே ஸேவித்து அந்த விக்ரஹத்தை எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவந்து மூல விக்ரஹத்தையும் எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் திருமுகப்படியே திருப்ரதிஷ்டையுஞ் செய்வித்தருளினர்.

இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கிற அற்றைத்திவஸத்திலே திருமேனியிலே மிகவுந் தளர்ச்சியாய்ப் பலஹாநியுண்டாக, இராமாநுசனும் இதேதென்று பராமர்சித்து 'ஆண்டானுக்கு எழுதிக்கொடுத்த திவஸம் எது?' என்று கேட்டருள, அந்தத் திவஸம் அன்றுதானயிருக்கக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு 'ஸீக்ரம் வருவது' என்று ஆண்டானுக்குத்

(க) புண்யாம்போஜவிகாஸாய பாபத்வாந்தக்ஷயாய ச। ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர: ॥

(உ) புண்ட்ரைர்த்வாதஸபிர்யுதம் விலஸிதம் தண்டைஸ்த்ரிபிர்மண்டிதம் காஷாயேண ஸிகோபவீதருசிரம் தோர்மூலசக்ராம்புஜம் । ஆஸீநம் ஜலஜாஸநே ச துளஸீபத்மாக்ஷமாலாஞ்சிதம் யுக்தஞ்சாஞ்ஜலிமுத்ரயா விநிபம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரம் பஜே ॥

திருமுகம் போகவிட்டருள, அவரும் திருமுகத்தை ஸிரஸா வஹித்து அப்படியே மீண்டெழுந்தருளித் திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்.

† அநந்தரம் அங்குத்தைக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கரான ஆண்டான் முதலான முதலிகளெல்லாரும் பழுத்திருக்கிற தேமாவைக் கிளித்திரள்கள் காத்துக்கொண் டிருக்குமாபோலே, தத்துல்யரான இவர்களும் விமலச்ரமவிக்ரஹத்தை "கைபிற்கனி" இத்யாதிப்படியே *மெய்யிற் பிறங்கியசீரைப் பழுக்க ஸேவித்துக்கொண்டு, "அடையார்கமலத்து அலர்மகள்கேள்வன்கையாழியென்னும், படையோடுநாந்தகமும் படர்தண்டுமொண்சார்ங்கவில்லும், புடையார் புரிசங்கமும் இந்தப் பூதலங் காப்பதற்கென்று, இடையே இராமாநுசமுனியாயின விந்நிலத்தே" என்றும், (க) "ஸேஷோவாஸைந்யநாதோவா ஸ்ரீபதிர்வேதி ஸாத்விகை: - விதர்க்யாயமஹாப்ராஜ்ஞைர்யதிராஜாய" என்றும், (உ) "தத்ரோதஞ்சதிமண்டபேயதிவர: கஞ்சாபாந்தரஸ்தேவஸந் பூர்வம்ராவணகம்ஸமுக்யதநுஜாந்ராமாநுஜாப்யாம்ஹதாந்-மத்வா ஸங்கர யாதவாதிமுகதோபூயோzவதீர்ணந்புவம் தத்பங்காயக்ருதோதயஸ் ததுசிதாம் ராமாநுஜாக்யாம்வஹந்" என்றும் (௩) "வ்யாஸோவாபகவாந்பராஸரமுநிஸ் ஸ்ரீஸௌநகோவாzதவா ஸாக்ஷாந்நாரதவவாஸடாரிபுர்வாகீஸ்வரோவாஸ்வயம்-லோகேஸ:புரு

(க) ஸேஷோ வா ஸைந்யநாதோ வா ஸ்ரீபதிர்வேதி ஸாத்விகை: । விதர்க்யாய மஹாப்ராஜ்ஞைர்யதிராஜாய ॥

(உ) தத்ரோதஞ்சதி மண்டபே யதிவர: கஞ்சாபாந்தரஸ்தே வஸந் பூர்வம் ராவணகம்ஸமுக்யதநுஜாந் ராமாநுஜாப்யாம் ஹதாந் । மத்வா ஸங்கர யாதவாதிமுகதோ பூயோzவதீர்ணோ புவம் தத்பங்காய க்ருதோதயஸ் ததுசிதாம் ராமாநுஜாக்யாம் வஹந் ॥

(௩) வ்யாஸோ வா பகவாந் பராஸரமுநி: ஸ்ரீஸௌநகோ வாzதவா ஸாக்ஷாந்நாரதவவா ஸடாரிபுரவா வாகீஸ்வரோ வா ஸ்வயம் । லோகேஸ: புருஷோத்தம: பணிபதிர்வா ஸேஷஜந்மா மஹிஷீ ஸ்ரீர்வா தந்ஜந்மதாம் ஹிதாய ஸமேத்ய ராமாநுஜரூபாதரோ முநி: ॥

† இத்தப்பாரா அநேகம் பிரதிகளில் காணப்படுகிறது.

ஷோத்தம:பணிபதிஸ்ஶேஷீஜகச்சேஷிணீத்யாக்யாதும் ஜஶதாம்ஹ்ரி
தாயஸமபூத் ராமாநுஜார்யோமுநி:'' என்றும்சொல்லுகிறபடியே அநேக
அவதாரவிஶேஷ மென்று ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இத்தால், ஏவம்விதமாஹாத்ம்ய யுக்தரான இவருடைய வைபவமும், (க) ''சரிதம் ரகுநாதஸ்ய ஶதகோடிப் ப்ரவிஸ்தரம்''என்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வைபவம்போலே அவாங்மநஸகோசரமிறே. ஸாகரத்தைக் கைந்நீச்சாலே கடந்து அக்கரையேறினாலும், உததியைச் சிறங்கித்தாலும் உடையவர் வைபவம் அடையச் சொல்லப் போகாதிறே. யதாமதி யதாஶ்ருதமாகச் சொன்ன தித்தனை. பஹுஶ்ருதராய்ப் புத்திபாஹுள்யமுடைய பெரியோர்கள் விஶதமாகக் கண்டு கொள்ளக்கடவரிறே.

† இப்படி அவதார விஶேஷமான இவருக்கு (உ) ''ஶரச்சதம் வ்யதீயாய ஸவிம்ஶமதிகம்ப்ரபோ:'' என்கிறபடியே நூற்றிருபத்தஞ்சிலே நூற்றிருபது திருநக்ஷத்ரம் பூர்ணமாய்த்து.

''வையமன்னிவீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே'' என்னும்படியான இவர், தம்முடைய அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநத்தாலும், தம்முடைய விக்ரஹஸேவையாலும், தத்ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காராதிகளாலும், சதுரக்ஷரியாய்ச் சதுரமான தம்முடைய திருநாம வைபவத்தாலும், ஸ்வதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்யாநத்தாலும் ததேக நிஷ்டையாலும்! தத்கைங்கர்யைகபரதையாலும், பாஷ்யாம்ருத ப்ரதாநாதிகளாலும், மந்த்ரரத்ந ப்ரதாநாதிகளாலும், ததர்த்தப்ரதிபாதகத்தாலும், ஸ்வபாதுகாப்ரதாநத்தாலும், ஸ்வபாததீர்த்தஸ்வீகாரத்தாலும், ஶுபாவஹமான ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தாலும், பாதஸ்பர்ஶபவித்ரதையாலும், ஸஞ்சாரபூதமான பாதஸஞ்சரணத்தாலும், ஸ்வபாவந கரஸ்பர்ஶத்தாலும், அப்படியேயான கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலும், பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளாலுண்

(க) 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍

(உ) 𑌶𑌰𑌚𑍍𑌛𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌵𑌿𑌂𑌶𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃

† இந்தப்பாரா தொடங்கி ௨௭௧-ஆம் பக்கத்து முதலில் வருகிற 'உடையவரும்' என்பது வரையிலுமுள்ள க்ரந்தங்கட்குப் பதிலாக, சில ப்ரதிகளில் 'ஒருநாள் உடையவர் திருவுள்ளத்தில் ஆர்த்தியோடே விசாரித்தருளி நம்பெருமாளைத் திருவடி தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்தபடி.' என்று பாடங் காண்கிறது.

டான ஸம்பந்த விஶேஷத்தாலும், (க) ''புநந்திபுவநம்யஸ்ய பாதாஶ்ரிதபதாஶ்ரிதா: - கடாக்ஷாதிபிரேவாத்ர'' என்ற ஸ்வகீயஸம்பந்தத்தாலும், (உ) ''பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோபதிராஸ்ததா-ஸதாசார்யேணஸந்த்ருஷ்டா:ப்ராப்நுவந்திபராங்கதிம்'' என்றும் (ங)''ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தநும்-மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா'' என்றும் (ச) ''அந்வயாதபிசைகஸ்ய ஸம்யங்ந்யஸ்தாத்ம நோஹரௌ - ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந்: பூர்வே பரே ததா''என்றும், (ரு)''பஶுர்மநுஷ்ய:பக்ஷீவா யேசவைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா: தேநைவதே ப்ரயாஸ்யந்திதத் விஷ்ணோ: பரமம்பதம்''. என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏதேனுமாயுள்ளதொரு ஸ்வஸம்பந்த விஶேஷத்தாலும், ஜ்ஞாத்ரஜ்ஞாத்ருவிபாகமற ஜகத்தையெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பித்தும், இனிமேலும் ஸ்வஸம்பந்திகளாயுள்ளவர்களை ''ஆரியர்காள் கூறும்'' என்று நியமித்தும் இப்படி அவதாரகார்யம் தலைக்கட்டினவாறே;

அங்கே * அயர்வறும் அமரர்களோடேகூடி அடிமைசெய்யத் திருவுள்ளமாய்,—* சேணுயர்வானத்திருக்குந்தேவபிரானை, * அயர்வறுமமர்களதிபதியாய், 'பாம்பணைமேலாற்கு—பலபலவேயாபரணம்' என்னும்படி * பன்மணிப் பூணாரத்தையுமுடையனை, ''உடையார்ந்தவாடையன்'' இத்யாதிப்படியே * நடையாவுடைத்திருநாரணனை, * அரவினணையம்மானை, * எழில்மலர்மாதருந்தானும் இவ்வையத்து இனிதுடன்வீற்றிருந்து அமர்ந்த * கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்

(க) 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃। 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 ॥

(உ) 𑌬𑌾𑌲𑌮𑍂𑌕𑌜𑌡𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌙𑍍𑌗𑌵𑍋 𑌬𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

(ங) 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌯𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍। 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ॥

(ச) 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑍌। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

(ரு) 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

ணைக்குங் கேள்வனாய் *எழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல, இப்படி "ஒண்டொடியாள் திருமகளும்நீயும்" என்னும்படி ததேகபோகமாயுள்ளபோக விபூதியில் அம்மிதுநச்சேர்த்தியா யெழுந்தருளியிருக்கிற அவ்விருப்பிலே *தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்று அமரர் ஆட்செய்ய, *கருளப்புட்கொடிச் சக்கரப்படை வானநாட வெங்கார்முகில்வண்ணனாய்*வைகுந்தங்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனுக்கு, '*சென்றால் *ஊரும்நிவாஸதாஸபேதங்கொண்டு * வழுவிலா அடிமைசெய்யவேண்டும்' என்று அபிவ்ருத்தமநோரதத்தையுடையராய், அதுசெய்யுமிடத்து '*முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளவேணும்; *செம்மாபாதபற்பைத்தலைசேர்க்கவேணும்; *ஈறில் இன்பத்திரு வெள்ளத்திலே முழுகவேணும்; *தாமரைக்கண்களாலே குளிரநோக்கவேணும்' என்றாப்போலே சில பரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு, "வானோர் சோதி மணிவண்ணா! மதுசூதா! நீ அருளாய் உன், தேனே மலருந் திருப்பாதஞ் சேருமாறு வினையேனே" என்றும், "இமையோர்கள்குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு, கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள்துஞ்சுதலே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணழிவற்ற ப்ராப்யத்வரையையுடையராய், அத்தை * ஆராதகாதலையுடைய ஆழ்வார் அர்த்தித்தபடியே இவரும் அத்தை அடியொற்றிக்கொண்டு,—(க) "ஸ்ரீமதிவைகுண்டே திவ்யலோகே" என்று தொடங்கி (உ) "ஆத்மாநுரூபயா ஸ்ரீயா ஸஹாஸீநம்" என்றும், (ங) "ப்ரத்யக்ரோந்மீலிதஸரஸிஜஸத்ருஶநயநயுகளம்" என்றுதொடங்கி (ச) "தக்ஷணோந்மீலிதபுண்டரீக ஸத்ருஶ சரணயுகளம்" என்னுமளவும் *இணைப்பாதங்களின் இடையிலுண்டானவற்றின் வடிவழகுகளையும், அநந்தரம் அதிமநோஹர கிரீட மகுட நூபுராந்தமாக *முடிச்சோதி தொடங்கி* அடிச்சோதியளவும் சாத்தின திருவணிகலங்களின் அழகையும், (ரு) "ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம்" என்று கீழ்திருவாபரணசோ

(க) ஸ்ரீமதி வைகுண்டே திவ்யலோகே ।

(உ) ஆத்மாநுரூபயா ஸ்ரியா ஸஹாஸீநம் ।

(ங) ப்ரத்யக்ரோந்மீலிதஸரஸிஜஸத்ருஶநயநயுகளம் ।

(ச) தக்ஷணோந்மீலிதபுண்டரீகஸத்ருஶசரணயுகளம் ।

(ரு) ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம் ।

பைக்குப் ப்ரபைபோலவும் அதின் காந்திபூரம் நிறம்பெற வெள்ளமிட்டாற்போலவும் இருக்கிற *மங்கலநல்வந மாலையையும், கீழில் ஆபரணத்தோபாதியாயிருக்கிற "அணியாராழியுஞ்சங்கமும்" என்னும்படியான ஶங்க சக்ர கதா அஸி ஶார்ங்காதிகளாயுள்ள *அமர்கொள் ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி பல்படைகளையும், (க) "ஸ்ரீமதிவிஷ்வக்ஸேநே" என்று தொடங்கி (உ) "பகவத்பரிசர்யைகபோகைர்நித்யஸித்தைரநந்தை:" என்னுமளவும் * அமரர்கோன் அர்ச்சிக்கின்ற அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்களையும், அதற்குமேலே (ங) "திவ்யாமலகோமலாவலோகநேந விஶ்வமாஹ்லாதயந்தம்" என்றுதொடங்கி * வானுடைமருங்குளிர்விழிகளாலே குளிரநோக்கும்படியையும், *பன்னிலாமுத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து * சோதிவாய்திறந்து திவ்யலீலாலாபாம்ருதங்களாலே அகிலஜநங்களையும் ஆநந்திப்பித்துத் தளிர்ப்பிக்கும்படியையும், (ச) "பகவந்தம் நாராயணம் த்யாநயோகேந த்ருஷ்ட்வா" என்று ப்ராப்ய பக்தியோக்ரீதியாலே * பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேனென்று காணும்படியையும், (ரு) "நித்யதாஸ்யஞ்சயாதாவத்ஸ்திதம் அநுஸந்தாய" என்று "அடியேனடைந்தேன் முதல் முன்னமே" என்கிற ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கும்படியையும், (சு) "கதாZஹம்பகவந்தம்நாராயணம்.....ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா" என்று "மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்கள் - காண்பது எஞ்ஞான்றுகொலோ" என்றும், "பைகொள்பாம்பேறியுறை பரனே! உன்னை, மெய்கொள்ளக் காணவிரும்பும் என்கண்களே" என்றும் சக்ஷுஸ்ஸுக்களாலே ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணும்படியையும், (எ) "கதாவா பகவத்பாதாம்புஜத்வயம் ஶிரஸா ஸங்க்ரஹீஷ்யாமி" என்று "திருவல்லவாழ் நகருள் நின்றபிரா, னடிநீறு அடியோங் கொண்டு சூடுவது - என்றுகொலோ" என்றும், "உலகு

(க) ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே (உ) பகவத்பரிசர்யைகபோகைர் நித்யஸித்தைரநந்தை: । (ங) திவ்யாமலகோமலாவலோகநேந விஶ்வமாஹ்லாதயந்தம் । (ச) பகவந்தம் நாராயணம் த்யாநயோகேந த்ருஷ்ட்வா । (ரு) நித்யதாஸ்யஞ்ச யாவத்ஸ்திதம் அநுஸந்தாய । (சு) கதாZஹம் பகவந்தம் நாராயணம்......ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா । (எ) கதா வா பகவத்பாதாம்புஜத்வயம் ஶிரஸா ஸங்க்ரஹீஷ்யாமி ।

படைத்துண்ட வெந்தை அறைகழற்சுடர்ப்பூந்தாமரை சூடுதற்கு அவா'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாதாரவிந்தங்களை ஶிரோபூஷணமாகத் தரிக்கும்படியையும், (க) ''கதாஹம் பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா'' என்று தொடங்கி (உ) ''தத்பாதாம்புஜத்வயம்ப்ரவேக்ஷ்யாமி'' என்னுமளவாகப் *பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன் பாசங்கள் முற்ற விடும்படியையும், *திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல் செய்யும்படியையும், (௩) ''கதாமாம்பகவாந் அதிஶீதலயா ஸ்வகீயயா த்ருஶாவலோக்ய'' என்று தொடங்கி மேல் எல்லாவற்றாலும் பக்கம் நோக்கறியாதே * அமலங்களாக விழிக்கும்படியையும், * நுகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளும்படியையும் அநுஸந்தித்துத் *திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்செய்யப் பெரியகாதலை யுடையராய், அத்தாலே ''அடியேனடைந்தேன்'' என்னும்படி மாநஸமாகக்கிட்டி,—(௪) ''தாரதேவ'' என்று தொடங்கி அப்பேரோலக்கத்தைத் தூரக்கண்டு ஸேவிக்கும்படியையும், * அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவை யாகம்புணருமவனை * இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாலே காணும்படியையும், ''உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உனபாதம், பெற்றேன் ஈதே இன்னம்வேண்டுவது எந்தாய்'' என்று மீளவும் பஹுமநோரதங்களைப் பண்ணிநின்றுகொண்டு *வாசலில் வானவர் அநுமதியுடனே உள்ளேபுகும்படியையும் மநோரதித்து, '' அடைந்தேன் உன்திருவடியே '' என்று அவனைக்கிட்டி, (௫) ''நாராயணாய நம:'' என்று *வழுவிலாவடிமையை அர்த்தித்துத் தத்ஸித்திக்கு ''அடியேனுடையாவி யடைக்கலமே'' என்று ஆத்மாவை நிவேதிக்க, அவனும் குளிர்விழிகளாலே கரையழியும்படி கடாக்ஷிக்க, '*எது வது என்பணி?' என்னுது எல்லாவடிமைகளுஞ் செய்ய ஒருப்பட்டு ''கைகளா லாரத்தொழுது தொழுது'' ''இரங்கி நீர்தொழுது'' என்னும்படி ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவியாநின்றுகொண்டு,—அத்யந்தம் ப்ரீதியுக்தனுப்ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே*கோவை

(க) கதாஹம் பகவத்பாதாம்புஜத்வயபரிசர்யாஶயா। (உ) தத்பாதாம்புஜத்வயம் ப்ரபத்யே। (௩) கதாமாம் பகவாநதிஶீதலயா ஸ்வகீயயா த்ருஶாவலோக்ய। (௪) தூராதேவ (௫) நாராயணாய நம:।

வாய் துடிப்ப மழைக்கண்ணுடன் நிற்கும்படியையும், (க) '' ததோ பகவதா'' என்று தொடங்கி (உ) ''அம்ருத ஸாகராந்தர்நிமக்நஸர்வாவயவஸ்ஸுகமாஸீத'' என்று மீளவும் *தாமரைக்கண்களாலே அவலோகநதாநம் பண்ணும்படியையும் அபேக்ஷிக்க, *சோதிச்செவ்வாய்முகுளம் அவலோகியா அலராநிற்கிறது: இப்போது ஸவிலாஸஸ்மிதத்தாலே அலர்ந்து (௩) '' ஆநயைநம் '' என்று ஆளிட்டழையாதே தானே வாவென்று அழைத்து, ''துயராறுசுடரடி'' என்றும் ''பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்'' என்றும் சொல்லும்படியான *கமலமன்ன குரைகழல்களை ''தலைசேர்த்து'', ''தன்தாளிணைக்கீழ்ச் சேர்த்து'' என்னும்படியே பாதோபதாநம்போலே சேர்த்தருளவேணும்;*மாயன் கோலமலரடிக்கீழ்ச் சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளமான அமுதவெள்ளத்து *இன்பத்திரு வெள்ளத்திலே ''சூழ்ந்ததனிற் பெரிய என்அவா'' என்னும்படி அவகாஹித்து, இங்கே ஶோகாபிகர்ஶிதமான காத்ரங்களாலே தாபத்ரயங்கள் போலன்றிக்கே, அங்கே நிரதிஶயஸுகத்தை அநுபவிக்கவேணும்' என்று ஸ்ரீ வைகுண்டகத்யத்திலே அர்த்தியா நின்றுகொண்டு ; பரமபக்தி தலையெடுத்துப் பெரிய அபிநிவேஶத்துடனே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளிப் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரியகத்யமான ஶரணாகதிகத்யத்தைப் பெரிய ஆற்றாமையோடே திருவுள்ளத்திலேபடும்படி விண்ணப்பஞ் செய்து ஶரணம்புக்கு; அநந்தரம் ஸ்ரீரங்ககத்யத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அத்தலையிலுண்டான ஸர்வஶக்தித்வாதி கல்யாண குணங்களையும் தம்முடைய அஜ்ஞாநஶக்தி முதலான அஸத்குணங்களையும் ஆவிஷ்கரித்து, ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அறிவியாநின்று கொண்டு ஶரணம்புக்கு அத்யார்த்தராய் நிற்க, பெரியபெருமாளும் இவரபிப்ராயமறிந்து 'உமக்கு வேண்டுவதென்?' என்று வினவியருள,

உடையவரும் 'ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து வய:பரிணாம காலாதிக்ரமணம் பிறந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாளும் 'காலத்துக்கு நாமன்றோ கடவோம்? இன்னம் சிறிது காலம் உம்மைக்கொண்டு இவ்வுலகந் திருத்தப் பார்த்தோம்; அறப் பதறினீரோ!'

(க) ததோ பகவதா। (உ) அம்ருதஸாகராந்தர்நிமக்நஸர்வாவயவஸ்ஸுகமாஸீத। (௩) ஆநயைநம்।

என்று திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு ‘இனி உமக்குச் செய்யவேண்டுவது என்?’ என்று கேட்டருள, அதுக்கு உடையவரும் ‘அடியேனைக் *காலக்கழிவு செய்யாமல் *உன்பொன்னடிசேர்த்து ஒல்லை வேறே போக எஞ்ஞான்றும் விடாதொழியவேணும்’ என்ன, பெரியபெருமாளும் உகந்து (க) ‘‘சதுர்த்தேஹநி ஸம்பூர்ணே’’ என்று *நாட்கடலாகத் தம்பிக்கு இட்டதாகாமல் (உ) ‘‘ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி’’ என்கிறபடியே (௩) ‘‘கர்மபாஶப்ரக்ருதித:’’ என்ற இவர்க்கு ‘இற்றைக்கு ஏழாநாள் அப்படியே செய்கிறோம்’ என்ன, உடையவரும் ‘*நம்முடைய வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!’ என்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடன் ‘என்னுடைய ஸம்பந்தஸம்பந்திகளெல்லாரும் நான் பெற்ற லோகம் பெறவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் ‘அப்படியே பெறக்கடவர்கள்’ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடையவர்க்குத் தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் *பூவார்கழல் ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்தருளி விடைகொடுத்தருள, இவரும் ‘மஹாப்ரஸாதம்!’ என்று ஸார்வபௌமரான ராஜாக்கள் பக்கல் நின்றும் நாடுபெற்றவர்கள் பெரிய ப்ரீதியோடே ராஜபவநத்தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே *பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும்விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனான ஸ்ரீரங்கராஜர்பக்கல்நின்றும் திருநாடாகிற மஹாராஜ்யத்தைப்பெற்று அந்தராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலேவந்த ப்ரீத்யுத்ருதிதோன்ற ஸ்ரீரங்கராஜதாநியிலும் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி அணைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களையும்சித்தமகிழ்ச்சியுடன் அனுப்பியருளி, ஶிஷ்யவர்க்கங்களாயுள்ளவரெல்லார்க்கும் ஒருகாலும் அருளிச்செய்யாத ‘அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம் மூன்றுநாளாக ப்ரஸாதித்தருளி ‘இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் நீங்களும் விஶ்வஸித்து உங்களைப்பற்றினார்க்கும் பரம்பரையாய் உபதேஶித்துப் போருங்கோள்’ என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளெல்லாரும் அதிஶங்கைபண்ணி ‘இது என்?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ‘இனி ஒளிக்கவொண்ணாது’ என்று திருவுள்ளம்பற்றி ‘இற்றைக்கு நாலாநாள் பெரியபெருமாள் திருவடிகள் ஏறப்போக நினையாநின்றோம்’ என்று அருளிச்செய்தருள, இத்தைக்கேட்டு

(க) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 । (உ) 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿। (௩) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌃।

முதலிகளெல்லாரும் கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கி ‘உடையவர் வியோகத்திலே ஆத்மத்யாகம் பண்ணக்கடவோம்’ என்று தேறியிருந்தமையைத் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, உடையவரும் ‘வாரீர்கோள் முதலிகாள்! நம்முடைய வியோகத்தில் ஆத்மத்யாகம்பண்ணினாருண்டாகில், பெரியநம்பி ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே! நம்மோடு அவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையாய் நித்ய ஸூரிகளோலக்கத்திலும் புகுரப்பெறாதே, நம் சடகோபர் திருவுள்ளத்தையும் மறுத்தவர்களாய் அதঃபதிக்கக்கடவீர்கள்’ என்று † அருளிச் செய்து அவர்களைத் தேற்றித் தரிக்கப்பண்ணினார்.

அநந்தரம் (க) ‘‘அத்யைவாஹங்கமிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேநகதாங்கதிம்’’ என்கிறபடி தாமும் ஆழ்வான்வழியே பின்சென்று (உ) ‘‘இத்தம்ப்ராப்தே ஸபதிபரமவ்யோம ஶிஷ்டாக்ரகண்யேகூராதீஶேநிகமஶிகரவ்யாக்ரியாலம்பதத்வம் - ஶிஷ்யஸ்தோமாங்ஶ்ருதிகுரு முகோங்கோர்யேணஸாகம்விந்யஸ்யைஷ: பரமகமதாரோடு மைச்சத்யதீந்த்ர:’’ (௩) ‘‘காஸாராதிமதிவ்யஸூரிக்ருதிஸத் ஸோபாநபத்தாம்த்வய ஸ்ரீமந்த்ரோபயபார்ஶ்வதண்டகடிதாம் ஸ்ரீபாஷ்யகீலஸ்திராம் - நிஶ்ரேணிம் நிகிலோஜநஸ்யபரமவ்யோமஸ்தலீப்ராபிகாம் ஸ்வஸ்வாசார்யநிரூபிதார்

(க) 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍। (உ) 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰𑌗𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍂𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌶𑌿𑌖𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌦𑌤𑍍𑌵𑌂 । 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌗𑌮𑌤𑌾𑌰𑍋𑌢𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

(௩) 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌭𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑌣𑍍𑌡𑌘𑌟𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍀𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌂। 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑍋𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌰𑍋𑌹𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥

† இவ்விடந்தொடங்கி ‘அநந்தரம் ஸமூஹத்திலுண்டான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும்’ என்று வருகிற வரையிலுமுள்ள க்ரந்தங்கட்குப் பதிலாக ‘அருளிச்செய்ய, பின்னையும் அவர்கள் போரவிஷண்ணராய் ‘இனி அடியோங்களுக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் ‘பட்டினி புகுதல், பட்டினிவிடுதல்செய்யு மத்தனையோ!’ என்று சில ப்ரதிகளின் பாடம்.

த்தவஸுதஃ ப்ராப்யாதிரோஹேத்ஸதா'', (க) ''இத்யாஸாஸ்யஸரஸ் ஸடாந்தகமுக ஸ்ரீதிவ்யஸூர்யாக்ருதீ ராசார்யஸ்யசதத் ப்ரபந்த நிவஹைஸ்ஸார்த்தம்ப்ரதிஷ்டாப்யச-ஸ்ரீரங்காதிமஹாமஹஸு ஸவயமபூச் ச்ரீ திவ்யஸூரிவ்ரஜைஸ் ஸாகம் தத்பரமம்பதம்ஜிகமிஷுஸ்ஸ்ரீமாந் ஸராமாநுஜ:'' என்கிறபடியே இங்குச் செய்யவேண்டுங் கார்யங்களெல்லாஞ் செய்து தலைக்கட்டி க்ருதக்ருத்யராய் நாலாநாள் அங்கே திருநாடேற வெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாயிருக்க,

அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளைத் திருவாராதநம் பண்ணிப்போரும் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர் பெரியபெருமாள் பட்டர் முதலானோர் பெரியபெருமாள் *உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை *சூடிக்களைந்த திவ்யமால்யப்படி. சாத்துப்படிகள் அவர்ப்ரஸாதம் தொடக்கமான ப்ரஸாத விஸேஷங்களையும் போரத் தளிகையிலே எடுப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வ வாத்யகோஷத்துடன், கொண்டுவந்து ப்ரஸாதித்தவற்றை ஸிரஸாதரித்து ஸேவித்து ஸ்வீகரித்த அநந்தரம் அவர்களுக்கு உகப்பான பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் ஜ்ஞாந காண்டங்களை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஏவம்விதமான தூர்யகோஷத்தைக்கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய் வைகுண்ட நிர்யாணநிரதராய். அதுக்கு ப்ரயாணபாதேயமானத்வயத்தை ஆவ்ருத்தி பண்ணுகிற்கிறவர் தடஸ்தரைக் கடாக்ஷித்தருளித் தாம்ரஸ்தமான கூடஸ்த ஸ்ரீஸூக்தியையும் ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் க்ஷேமமானநிக்ஷேபமாக ஸ்தாபிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்து, ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வர்த்தித்து நடத்திக்கொண்டு போரும்படி நடாதூராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து, அவர்க்கு (உ) ''ஸத்குர்வதாஸம் ஸதிஸிஷ்யவர்க்காநநந்யலப்யைரதிகைஸ்சசிஹ்நை: - ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸநமாத்மகீயம் யஸ்மைசதத்தம்யதிஸேகரேண'' என்னும்படி ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்

(க) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑌶𑍍𑌶𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌵𑌹𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌜𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌜𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 ॥

(உ) 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌯𑌲𑌭𑍍𑌯𑍈𑌰𑌧𑌿𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇𑌣 ॥

ஹாஸநத்தை ப்ரஸாதித்து, அநந்தரம் முந்தறப்ரஸாதித்த வேதாந்தாசார்ய பதத்திற்குமேல் (க) ''கிந்துப்ரபத்திபலதாரிதவிஷ்ணுமாய மத்வம்ஸ்யராஜகுல'' என்னும்படியான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தை யுடையராகையாலே ப்ரபத்யர்த்தப்ரதிபாதகமாய் ப்ரமாணசரமமான ஸ்ரீஸூக்திஸிம்ஹாஸனத்தையும் அந்தப்பெரியபரிஷத்திலே பெரியபட்டர்க்கு இட்டருளி, கந்தாடை யாண்டானைக் கடாக்ஷித்து ப்ரமாத்ருசரமமான தம்முடைய சரமவிக்ரஹ கைங்கர்யத்தைக் கல்பித்தருளி, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான முதலிகளைப் பார்த்து பட்டர்க்கு இஷ்டமாயிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, கோயிலனைத்துக்கொத்தையும் அழைப்பித்து அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களும் 'தேவரீருக்கு ஒரு அபராதமுண்டோ? *உலகங்கட்கெல்லாம் ஓருயிரான தேவரீரை' இழந்து எங்ஙனே தரிப்போம்?' என்று * கண்பனிசோரநிற்க, உடையவரும் '*அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் அணியரங்கனிருக்க, உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வில்லை; பெரியபெருமாள் ஸ்ரீகார்யம் ஆராயுமிடத்துப் பட்டரை முன்னிட்டு ஆராய்ந்துபோருங்கோள்; நம்பெருமாள் கைங்கர்யத்தைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் வரவணைத்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று கல்பித்தருளி, அவர்களைப் பட்டர் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளி, பட்டரைப்பார்த்தருளி 'உமக்குத்* தந்தையும்தாயுமாவாராய் ப்ரமேயசரமமான பெரியபெருமாள் திருவாராதநத்தைப் பெருக்க நடத்திக்கொண்டு, நம்முடைய தர்ஸநத்தையும் நன்றாய்ப்பராமர்ஸித்து நடத்திக்கொண்டு போரும் என்று நியமித்தருளினார்.

அநந்தரம் ஸமூஹத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் பார்த்துப் பின்னையும் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தபடி:—'ஒருவன் ப்ரபந்நனால் அவனுடைய ஆத்மயாத்ரை ஈஸ்வராதீநமாகையாலே அதுக்குக் கரைய வேண்டா; கரைந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாயித்தனை. இனி இவனுடைய தேஹயாத்ரை கர்மாதீநமாகையாலே, அதுக்குக் கரையவேண்டா; கரைந்தானாகில், நாஸ்திகனுமித்தனை. ஆகையாலே, உபயயாத்ரையிலும் இவனுக்கு அந்வயமில்லை' என்று

(க) 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌬𑌲𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑌮𑌦𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।

அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில், எங்களுக்கு இருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபமிருக்கும்படி எங்ஙனே?' என்ன, உடையவரும் 'உபாயாம்சத்தில் அந்வயியாதே ப்ராப்யமான பகவத்பாகவத கைங்கர்யத்திலே அந்வயியுங்கோள். ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு முன்னடிபார்த்து வர்த்திக்கவேண்டுவன-மூன்று விஷயமுண்டு; அவையாவன-அநுகூலரென்றும்,ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபயரென்றும்; அநுகூலராவார்-ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்; ப்ரதிகூலராவார்-பகவத் த்வேஷிகள்; அநுபயராவார் - ஸம்ஸாரிகள். இதில், அநுகூலரைக் கண்டால் சந்தந குஸுமதாம்பூலாதிகளைக் கண்டாற்போலவும், நிலாத் தென்றல்களைக் கண்டாற்போலவும், அபிமதவிஷயத்தைக் கண்டாற்போலவும் உகந்துபோரக்கடவன்; ப்ரதிகூலரைக்கண்டால் ஸர்ப்பாக்நிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்திக்கக் கடவன்; அநுபயரைக் கண்டால் காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற்போலே த்ருணீகரித்து வர்த்திக்கக்கடவன். அவர்கள் அநுகூலித்தார்களாகில் ஆத்மஜ்ஞாநத்தை உபதேசிக்கவும்; அநுகூலியார்களாகில் ஐயோ! என்று க்ருபைபண்ணிப்போரவும். இப்படி செய்ய வொட்டாதொழிகிறது, அர்த்தகாமப்ராவண்யம். அர்த்தகாமமடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநாதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனுடைய ராஜபுத்ரனை ராஜஸந்நிதியிலே பரிபவித்தால் ராஜா வெறுத்திருக்குமாபோலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுக்கும். அர்த்தகாமமடியாக ப்ரதிகூலரை ஆதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனுடைய ராஜாவின் மஹிஷீக்ஷுத்ர ஜந்துக்கள் பக்கல் மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாகையாலே ராஜா வெறுக்குமாபோலே எம்பெருமான் இவனை வெறுத்திருக்கும்; அர்த்தகாமமடியாக அநுபயரை ஆதரிக்குமாகில், ரத்நத்திற்கும் பலகறைக்கும் வாசியறியாதாப்போலே பிறந்தஜ்ஞாநம் கார்யகரமாய்த் தில்லையென்று எம்பெருமான் இவனை அநாதரிக்கும்' என்று அருளிச் செய்தருளினர்.

பின்பு எம்பெருமானர் நம்பெருமாள் ஸந்நிதிக்குப் பட்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளிப் பெருமாளை ஸேவித்து, பட்டருக்கு முன்னைத் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதிப்பித்து, பின்பு தாமும் தீர்த்தப்ரஸாதம் பெற்று, முதலிகளைக் குறித்து 'முன்னுக்குத் தர்மப்ரவர்த்தகராவார் இவர்' என்று பட்டரைக் காட்டியருளி, 'வாரீர் பட்டரே! மேல்நாட்டிலே வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய வித்வான்

இருக்கிறனென்று கேட்டோம். நீர் அங்கேறப் போய் அவனை நம் தர்மப்ரவர்த்தகனும்படி திருத்தும்' என்று அருளிச்செய்து, பட்டரையுங் கூட்டிக்கொண்டு மடமே யெழுந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரையும் அழைத்து 'நம்முடைய விஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில் நம்மாணை' என்று ஆஜ்ஞாபித்து, எல்லார் கையாலும் தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவு கொண்டு, முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுது செய்யப்பண்ணி, பிள்ளைப் பிள்ளையாழ்வான் உக்கலாழ்வான் கோமடத்தாழ்வான் சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான் வேதாந்தியாழ்வான் முதலானவர்களைக் கந்தாடையாண்டான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், எச்சான் அநந்தாழ்வான் தொண்டனூர்நம்பி மருதூர் நம்பி முதலானவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர் திருக் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், பட்டர் கணியனூர்ச் சிறியாச்சான் சட்டம் பள்ளிச்சீயர் பெரியாண்டான் சிறியாண்டான் முதலானவர்களை எம்பார் திருக்கையிலே காட்டிக் கொடுத்தருளியும், கிடாம்பியாச்சான் கிடாம்பிப் பெருமாள் எங்களாழ்வான் நடாதூராழ்வான் முதலானவர்களைத் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், மாருதிப்பெரியாண்டான் மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் அரணபுரதாழ்வான் ஆசூரிப்பெருமாள் முனிப் பெருமாள் அம்மங்கிப் பெருமாள் முதலானவர்களை நடுவிலாழ்வான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், இன்னும் இருந்தவர்களை இருந்தவர்கள்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்;

பின்பு பட்டரைப் பார்த்தருளி 'கூரத்தில்ஆழ்வானையும் கந்தாடை ஆண்டானையும்போலே, கூரகுல திலகரான நீரும் வாதூலகுல திலகரான கந்தாடையாண்டானும் நம்மடியாகவுண்டான ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், (க) "மச்சித்தா மத்கதப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம்" என்னும்படியா யிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து' (உ) "படித்வா பாஷ்யம் தத்ப்ரவசநமபி வா ஸம்ஸ்தௌ ஸ்டரிபோர்கிரிஸ்ரத்தாவாஸ: ப்ரபுபரிசிதஸ்தாநநிவஹே-ப்ரபோ:

(க) [Grantha script: illegible]

(உ) [Grantha script: illegible]

கைங்கர்யம்வாப்ரபதநமநோரர்த்தமநகம் ப்ரபந்நாநாம்வாஸேபவதுபரிசர்யாபரிசய॰-குடீநங்க்ருத்வாதஸ்மிந்யதுகிரிதடே நித்யவஸநிஷ்ஷடர்த்தாஸ்ஸ்ரீமஸ்யப்ரபஹ்வவிதேளஸாதகதமா॰'' என்று இருக்கும்நாள் பண்ணலாங்கைங்கர்யம் ஆறுஉண்டு; அவையாவன-ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதை யில்லாவிடில், அருளிச்செயலை ஓதியும் ஓதுவித்தும் போருகை; அதற்கும் யோக்யதை யில்லாவிடில், உகந்தருளின நிலங்களிலே அமுதுபடி சாத்துப்படி முதலானவற்றை யுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டுபோருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில்,† திருநாராயணபுரத்திலே ஒருகுடில் கட்டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், த்வயத்தை ஆர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப் போருகை; அதற்கும் யோக்யதை யில்லையாகில், என்னுடையவனென்று அபிமாநிப்பான் யாவனொரு பரமபாகவதன், அவனுடைய அபிமாநத்திலே ஒதுங்கிப்போருகை' என்றும், இவற்றின் ப்ரியப்ரியதா ப்ரியதமங்கள் இன்னதென்றும், ''ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான பகவத் பாகவத ஆசார்யவிஷயங்களில் அபசாரத்தை வருந்தியும் பரிஹரித்துப் போருங்கோள்' என்றும் இவை முதலானவைகளாயுள்ள அநேக ஹிதங்களை ப்ரஸாதித்து அவற்றை உபஸம்ஹரித்தருளினார்.

‡''அநந்தரம் ஸகலமங்களவாத்யங்களும் ஆரவாரிக்க, அநேகதிவ்ய ப்ரபந்தாநுஸந்தாநத்வநி எங்கும் பூரிதமாக, அலங்காரத்திருமஞ்ஜநங்

[illegible]

†'ஶ்லோகத்தில் ஆறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தை இங்கே நான்காவதாகச் சொல்லியிருப்பது ''பாடக்ரமாபேக்ஷயா அர்த்தக்ரமஸ்ய பலீயஸ்த்வம் [-பதங்களிருக்கின்ற முறைமையைவிட அர்த்தங்கொள்ளும்முறை சிறந்தது]'' என்ற நியாயம்பற்றி; திவ்யதேஶங்களில் கைங்கர்யஞ் செய்ய வலிமையில்லாதவனுக்கு அதில் ஓரிடத்தில் நித்யவாஸஞ்செய்கையை விதிப்பதே முறைமையாதலால்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

‡ இந்தப் பாராவுள்ள இடத்தில் சிலப்ரதிகளில் 'கோயிலுக்கு நேரே எம்பார்மடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பி திருமுடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் ப்ருஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி சூழ்விசும்பணிமுகில் முதலானவற்றை ஸேவித்தருள, ஶிரஃகபாலம் பேதித்து ப்ருஹ்மரந்த்ரத்தாலே உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள,' என்று பாடம்.

கண்டருளித் திருவொற்றாடைசாத்தித் திருப்பரியட்டஞ்சாத்தி, ஶாஸ்த்ரஸமநபூர்வகமாக நித்யாநுஷ்டாநங்கள் நடத்தியருளுகையில் அஶக்திபாராமல் அர்க்யத்தையும் உத்திஷ்டமாநராய்நின்றே செய்தருளித் தச்சேஷத்தையுந் தலைக்கட்டியருளி, திருத்வாதஶநாமங்களையுந் தரித்தருளி, திருமணிவடம் திருப்பவித்ரம் திருமாலைப்ரஸாதம் பரியட்டப்ரஸாதங்கள் முதலானவற்றையுஞ் சாத்தியருளி, தீர்த்தங்களும் ஸ்வீகரித்து, குருபரம்பராபூர்வகமாக ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்தமாக அநுஸந்தித்து, பெரியபெருமாள் திருவடிகளை உத்தேஶித்துத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, முதலிகளையும் அநுவர்த்தித்து அநுமதி கொண்டு ஆளவந்தார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநஸ்தராய் எழுந்தருளியிருந்து பரவாஸுதேவரிடத்திலே பரமபக்திநடந்து செல்ல, அநந்தரம் யோகத்தில் பரமயோகியான தம்மைப் பரமயோகிகம்யவிஷயமான தத்விஷயத்திலே விநியோகித்து, பின்பு (க) ''பத்மநேத்ரேந்யமீலயத்'' என்கிறபடியே திருக்கண்களைச் செம்பிளித்தருளிப்பரவஶக்ராத்ராய், எம்பார் திருமடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பிதிருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி, (உ) '' மாகஶுத்ததஶம்யாந்து மத்யாஹ்நேமந்தவாஸரே - யோகிராஜஸ் ஸ்வபோகீஶபாவம்ஸ்வேச்சயாஜகௌ '' என்னும்படியான திவஸத்திலே தம்முடைய பூர்வாவதாரமான * ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணையோடே நம்பிமூத்தபிரானைப்போலே எம்பெருமானாரான இவரும் கூடியருளினார். இவ்வருத்தாந்தத்தைப் பின்னும்:— ''பின்பு மங்பருடன்களித்த சீர்பெரும்பூதூரெதிராசன், இன்ப முடனு மிசைந்தொருநூற் றிருப தாண்டிங் கிருந்ததற்பின், அன்பாளுழ்வாருண்டானற் குமரர்க்கடியார்முடிபுனைந்து, மன்பதையை வாழ்வித்தாங் கமருமெனவாழ்வித்தருளா,'' ''ஆராமஞ்சூழரங்கர்தமை யலர்மாமகளையடியிறைஞ்சித், தாரீர்சரணந்தனையென்னத் தந்தோமெனவுமெதிராசன், பாரோர்பரவும்பாகவதர் பிரிவால் பரிவில்படர்கூரச், சீரார்திருநாடடைந்திருந்த சீடனுடனே சேர்ந்தனனால்.'' இப்படி சொல்லப்படு

(க) பத்மநேத்ரே ந்யமீலயத்। (உ) மாகஶுக்லதஶம்யாந்து மத்யாஹ்நே மந்தவாஸரே । யோகிராஜஸ்ஸ்வபோகீஶபாவம் ஸ்வேச்சயா ஜகௌ ॥

மதான வைபவத்தையுடைய இவரும் (க) "யதாபாதோதரஸ் த்வசா நிர்முக்த:" என்றும், (உ) "யாவஜ்ஜிஹாமிகாத்ராணிஜீர்ணாந் த்வசமிவோரக:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே (௩) "ஜீர்ணமிவவஸ்த்ரம் ஸுகேநேமாம்ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்று ஸுகமாகவே திருமேனியை உபேக்ஷையோடே விட,

அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் வடுகநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரும் கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்றமரம்போலே விழுந்து கிடந்து துடித்து, திருமிடறு தழுதழுப்பத் திருமூக்குவெப்படிக்க அவஶராய்க் கிடந்து * இட்டகால் இட்டகைகளாய்ச் * சிந்தித்துத் திகைத்து, * இணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத் தாராவர்ஷமாகத் திருமுத்துதிர்த்து ப்ரலாபித்து, 'இவர் அவதாரத்தில் "தீர் லப்தா" என்றும், இவர் அந்திமதசையில் 'தர்மோ நஷ்ட:' என்றும் இப்படி வருவதே!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு விஷண்ணராயிருக்க, அவ்வளவிலே பெருமாளும் 'நம்முடையவரை யிழந்தோமே!' என்று திருவுள்ளம்நொந்து 'நமக்குச் செவ்வாய்வக்ரமாய்த்து' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் நாச்சிமாருடனே புறப்பட்டருள, அவ்வளவில் பராங்குசன் பரகாலன் முதலான ஆழ்வார்கள் பதின்மர்களும் ஸேவித்துச்செல்ல, ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருந்து, திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்டம் திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தின்கலசம் திருமேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமானவையும், * உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை, * சூடிக்களைந்த தொடுத்த துழாய்மலர், * எண்ணெய் சுண்ணம் எல்லாம் பொற்றளிகையிலே கொண்டு போம்படி உத்தமநம்பிக்கு விடைகொடுத்தருள, நம்பியும் அப்படியே தரித்துக்கொண்டு பெருமாள்பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தோடும் ஸகல வாத்யத்துடனே மடத்துவாசலிலே செல்ல, அதுகண்டு முதலிகளெல்லாரும் தேறிநின்று 'இனிச்செய்யவேண்டுங் க்ருத்யத்தைச் செய்ய வேணும்' என்று எம்பெருமானாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தைத்

(க) யதாபாதோதரஸ்த்வசா நிர்முக்த:। (உ) யாவஜ்ஜிஹாமி காத்ராணி ஜீர்ணாந் த்வசமிவோரக:। (௩) ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகேநேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய।

தூய்தாக நீராட்டப் பண்ணிவைத்து அலங்கரித்துக் கேஶவாதித்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரங்களையுஞ்சாத்தி, பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின * பெருமானரையிற் பீதகவண்ணவாடைகொண்டு திருமுடியிலே சாத்தி, அவன்மார்வணிந்த வநமாலையும் சாத்தி அலங்கரித்து, உடையவர் திருவடிகளைத் தங்கள் கண்ணிலும் மார்பிலும் நெஞ்சிலும் ஒற்றிக்கொண்டு, ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய், '*ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ! * முறையோ! அரவணைமேற் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!' என்று கையெடுத்துப் போரப் பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு மூர்ச்சித்துக்கிடக்க, அருகிருந்த முதலிகள் வந்து எடுத்துத் தேற்ற, தேறிநின்று உடையவர்க்குச்சாத்திக்களைந்து தச்சேஷமாயிருந்துள்ள * எண்ணெய் சுண்ணம் திருமண் ஸ்ரீசூர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டுத் தீர்த்தங்கொண்டு, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருக்கையாலே ஆளவந்தார்க்குப்போலே உடையவர்க்கு ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, பீடயாநமான திவ்யவிமாநத்திலே எறியருளப்பண்ணி, ஸகல வாத்யங்களும் முழங்க, பெருமாள் பரிகரமடைய சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகளைத் தரித்து ஸேவிக்க, அவ்வளவிலே ஆட்கொண்ட வில்லிசீயர் யதிவரசீயர் உள்ளிட்ட எழுநூறு சீயர்களும் ப்ரஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி நாராயணாநுவாகம் முதலான உபநிஷத்துக்களை ஓத, பட்டர் கந்தாடையாண்டான் நடாதூராழ்வா னுள்ளிட்ட முதலிகளும் தத்தத்பரிசர்யாஸாதநங்களை தரித்துக்கொண்டு பரிவுடன் பரிவ்ருதராய் ஸேவித்துக்கொண்டுவர, மற்றுமுண்டான உபவீததாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒன்பதினாயிரம்பேரும் ஏகதபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பன்னீராயிரம்பேரும் அருளிச்செயல் மூவாயிரமும் முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பரிகரமான திருவாய்மொழியரையர் ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் திருநறையூரரையர் அழகிய மணவாளரையர்முதலான எழுநூறு திருவாய்மொழி விண்ணப்பஞ்செய்யுந்தம்பிரான்மார் பண்ணிசைதாளத்துடன் திருவாய்மொழிபாட, திருவரங்கத்தமுதனார் †பொய்யில் வள்ளலார் தொடக்கமானவர்கள் உடையவர் நூற்றந்தாதி ஸேவிக்க, எம்பார் பிள்ளான் உள்ளிட்டவர்கள் தத்திகப்ரீதிஹேதுவான ஸ்தோத்ரகத்யங்களை ஸேவிக்க, வடுகநம்பியும்

† 'பெரியகோயில்வள்ளலார்' என்று அநேகப்ரதிகளிற் பாடம்.

ராமாநுஜதாஸரான கோமடத்துச்சிறியாழ்வானும் உடையவர் ப்ரபத்தியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு வர, திருவீதியெங்குங் கோடித்துப் பொரியும் புஷ்பமும் சிதற, நடைபாவாடையிட்டு, கரும்பும் குடமும் வந்த, திருப்பதியில் ஸுமங்கலிகள் மங்களதீபமேந்தி முன்னே செல்ல இருபக்கமும் சாமரமிரட்டிக்க, வெள்ளைவட்டமிட, 'தர்மநத்தில் எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்' என்று ஒற்றைத்திருச்சின்னம் பணிமாற' திருவீதிகள்தோறும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், ‡ (பெரியபெருமாளும் அந்தத் திருமேனியில் அபிமத விஷயத்தில் அழுக்கு உகக்குமாபோலே அதிசபலராய் "மங்கவொட்டு" என்னும்படி இவர் விக்ரஹத்தை ஆகரித்துப் புறம்பே கொண்டுபோகவொட்டாமல், அந்தப்புர மஹிஷிகளைத் தத்பரிஸரத்திலே ஆராமத்திலே அடக்கி வைக்குமாபோலேயும், நிதியை உள்ளே இட்டு வைக்குமாபோலேயும், லக்ஷ்மீதுல்யராம்படியான லக்ஷணங்களையுடையராய் விலக்ஷணமான நிதிபோலே "இராமாநுசன் என்தன்மாநிதி," "இராமாநுசன் என்தன்சேமவைப்பு" என்னும்படியான இவர் திருமேனியையும் ஆழ்வார்திருமேனியை ஆவரணத்துக்குள்ளே பள்ளிபடுத்தாற்போலே ஆவரணத்துள்ளில் உட்கோப்பிலே அந்தரங்கமாக, கௌந்தேயனான அர்ஜுனனைப்போலே அந்தரங்கரான கந்தாடையாண்டான் திருமுடிகாத்துநோக்க,) ததநுகுணமாக யதிசம்ஸ்காரவிதியடங்கச்செய்து நிதித்துப்பள்ளிபடுத்தருளினார்கள்.

‡(இப்படி நிதியை நிக்ஷேபித்தவநந்தரம் பெருமாளும் நாச்சிமாருடனேகூடத் திருமஞ்சனங்கண்டருளித் திருமுத்துநிர்த்துத் திருமுகங்கன்றிச் சுருளமுதும் அமுது செய்யாமல் அலப்புப்படவிடத் திருவுள்ளமாய், கந்தாடையாண்டான் பட்டர் முதலானோரைப் பார்த்து 'நம்முடைய அவப்ருதோத்ஸவங் கொண்டாடுமாபோலே நம் உடையவர்க்கும் அவப்ருதோத்ஸவங் கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளம்பற்றிச் சேர்த்தியிலே எறியருளி உடையவர்க்கு அக்காரவடிசில் தளிகை அனுப்பியருளினார்.)

§ அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் தொடக்கமான அனைவரும் புத்ரஶிஷ்யர் செய்யுங் காரியங்களையெல்லாஞ் செய்துகொண்டு அவப்ருதஸ்நானமாக எல்லாரும் நீராடியருளித் தத்விஶ்லேஷாஸஹராய்ப் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்க, பின்பு ஆண்டான் நம்பெருமாளநுமதியுடனே எம்பெருமானாரை எல்லாரும் ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி மீளவும் அவ்விடத்திலே ஆவிர்ப்பவித்தாப்போலேயிருக்க அர்ச்சாவதாரமாக எறியருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார். (க) "ஸ்வாவதாரஸ்தலேZர்ச்சாZரூத் ஸ்ரீரங்கேசயதீஸ்வர: - யக்முதேதங்குணவாஸம் ராமாநுஜகுரும்பஜே" என்றார்கள்.

†அநந்தரம் ஶாஸ்த்ரார்த்தமான கைங்கர்யங்களையும் ஆப்தரான தாங்கள் ஸமாப்தமாகநடத்தி, பட்டரும் கந்தாடையாண்டானும் மிகவும் ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய், உடையவர்காலத்தில் அர்த்தவிஶேஷங்களையும் ஒருவர்க்கொருவர் உசாவிக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணாதிகளுடையபுநர்வஸ்வாதி திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் ஆழ்வார்களுடைய ஶ்ரவணாதி திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் இவருடைய சித்திரையில் திருவாதிரையையும் மற்றும் மாஸந்தோறும் வருவதான அந்தத்திருநக்ஷத்ரத்தையும் மஹோத்ஸவமாக நடத்திக்கொண்டு, வாசாமகோசரமான தத்வைபவங்களையும் ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு, கிடாம்பியாச்சான் தொடக்கமானவரோடே பாடாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அநந்தரம் திருவேங்கடநாட்டினின்றும் அநந்தாழ்வான், ஸ்ரீகுஹதாஸர்முதலான முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநந்தாம்ஶமான இவர் அவதாரஸமாதியை ஆராய்ந்தறியும்படி எழுந்தருளி, திருக்காவேரியருகே பரந்திருக்கிற தத்ஸூசகங்களைக் கண்டு எழுந்தருளினபடியறிந்து ஶோகாவிஷ்டராய், அநந்தரம் பட்டரையும் ஆண்டானையும் கண்டு ஆஶ்வஸித்து உடனே ஊரேறமீண்டு எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் அப்படியே கீழைத்திக்கில் சோழவளநாட்டுத் திருக்கண்ணபுரம் முதலான திருப்பதிகளில் எச்சான் முதலானவர்களும், தெற்குத்திக்கான பாண்டிநாட்டுத் திருக்கோட்டியூர்நம்பிகுமாரரான யாமுநாசார்யர் சொக்கத்தேவர் திருமாலையாண்டான்குமாரரான சுந்த

---

‡ குண்டலித க்ரந்தங்கள் சிலப் பிரதிகளில் இல்லை.

§ இந்தப்பாரா உள்ளவிடத்தில் 'அநந்தரம் பெருமாள் அவப்ருதங் கொண்டாடுமாபோலே தீர்த்தங்கொண்டாடிப் பத்துப் பன்னிரண்டுநாளும் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள், என்று காண்கிறது.

(க) [illegible] ॥

† இதுமுதல் மூன்று பாராக்கள் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

ரத்தோருடையார்முதலானவர்களும், மேல்நாட்டிலும் சோமாசியாண்டான் மருதூர்நம்பி தொண்டனூர்நம்பிமுதலானாரும், மற்றும் அங்கே எம்பெருமானாராலே திருத்தப்பட்ட திருநாராயணபுரம் முதலான ஸ்தலங்களில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றுமுண்டான தேஶாந்தரஸ்தரெல்லாரும் திரண்டு பெருங்கூட்டமாகக் கோயிலிலே வந்து எம்பெருமானாருடைய விஶ்லேஷத்தாலே மிகவும் க்லேஶித்து, அநந்தரம் பட்டரை ஸேவித்துத் தங்கள் வ்யஸநமெல்லாம் தீர்ந்து பட்டரை இஷ்டதேவதையான எம்பெருமானாரைப்போலே கண்டு, தந்தாமுக்கு வேண்டும் இஷ்டார்த்தங்களையுங் கேட்டுக்கொண்டு, தல்லாபத்தாலே(௨) "ஸ்ரீபராஶரபட்டார்ய சரணௌ ஸம்ஶ்ரயேமஹி-யத்வக்த்ரரங்கேரங் கேஶகோஷ்ட்யாம் ப்ராஹ்மீப்ரந்ருத்யதி,"(௩)"ப்ரமாணநகநிர்ப்பிண்ணவாதிமத்தேபமஸ்தக:-ராஜதேநிர்மார்க்கர்ஜந் ஸ்ரீபராஶரகேஸரீ", (௪)' ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யம்பூயோபூயோநமாம்யஹம் - யதாத்மநாஸ்வயம்ரங்கீ பேஜேகூரேஶபுத்ரதாம்" இத்யேவமாதிஸூக்திகளையும் தத்விஷயத்திலே அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ததநுஜ்ஞையோடே தந்தாமூர்களிலே சேர்ந்தார்கள்.

ஸம்ஸாரஸ்திதயருசிநிவேதநமும், ததநுகுணமான பகவதுக்தாந்திமதிந நிஶ்சயமும், சரமகாலத்தளவும் ஸ்வாபிமாநாந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு உபகாராநுகுணமாக வ்ருத்திவிஶேஷோபதேஶமும், பரிஹரணீயவ்ருத்தி விஶேஷோபதேஶமும், சரமகாலத்தில் ஸ்வாபிமதசரமாதிகாரிஸ்பர்ஶ விஶேஷமும், திருமுடியைப்பற்றிப் பூர்வாசார்யர்கள்விளங்கத் திருவடிகளைப்பற்றி அபராசார்யர்கள் விளங்கப் பூர்வாபராசார்யரூப ஹார நாயகரத்நமான உடையவர்க்கே யுள்ள தொன்றிறே.

இத்தால் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணசரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்ய சரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதாநுஸந்தேயமென்றதாய்த்து.

---

(௨) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌮𑌹𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌶𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

(௩) 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌨𑌖𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌭𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌃 । 𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ॥

(௪) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌕𑍂𑌰𑍇𑌶𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

எம்பெருமானார்திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் திருவாதிரை.

இவர் தனியன் - ப்ரஸித்தமிறே, (௧) "யோநித்யமச்யுத" இத்யாதி.

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளின் தனியன் முதலியன.

ப்ராப்யதேஶத்திலும் ஆசார்யஶேஷத்வம் முறைதவறவொண்ணாதென்னுந் த்வரையும், சரமதஶையிலும் ப்ராணப்ரயாண பாதேயமாக ஸ்வாசார்யன் தானே த்வயத்தை விடாய்கெட உபதேசிக்கப்பெற்ற தன்னேற்றமும், பாகவதாபிமாநபிஸ்தலத்திலும் ததீயாபிமாநஸ்தலமே சரமதேஶமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும், சரமாதிகாரபாகவிஶேஷமும், ஆழ்வான்பக்கலிலே அநுஷ்டாந ஶேஷமாகக் கண்டதிறே.

முதலியாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் புநர்வஸு,

அவர் தனியன் - (௨) "பாதுகேயதிராஜஸ்ய கதயந்தியதாக்யயா - தஸ்யதாஶரதே:பாதௌ ஶிரஸாதாரயாம்யஹம்", (௩) "அஜஹத்பாகிநேயத்வம் பாதுகாத்வந்த்ரிதண்டதாம் - ஸம்ப்ராப்தோயதிராஜஸ்ய குணைஸ்தத்ப்ரீதிஹேதுபி: - ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாந்தாஸத்வம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரபுதாம்ஸ்வயம் - வாதூல குலதௌரேயம் - வந்தே தாஶரதிம் குரும்."

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்தனியன் - (௪) "ய:பர்யாப்தகல: க்யாதோயதிராஜாப்திசந்த்ரமா: - குஶலந்திஶதாம்மேऽஸௌ குரு

---

(௧) 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤

(௨) 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

(௩) 𑌅𑌜𑌹𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌧𑍂𑌲𑌕𑍁𑌲𑌦𑍌𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥

(௪) 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌲𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 । 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥

கேஶ்வரதேஶிகஃ,'' (௧) ''வித்யாதோயதிஸார்வபௌமஜலதேஸ்சந்த்ரோபமத்வேநயஃ ஶ்ரீபாஷ்யேசயதர்வயாஸ்ஸவிஹிதாஶ் ஶ்ரீவிஷ்ணு சித்தாதயஃ - வ்யாக்யாம் பாஷ்யக்ருதாஜ்ஞயோபநிஷதாம்யோத்ராமிட நாம்வ்யதாத் பூர்வேந்தும் குருகேஶ்வரம் குருவரம் காருண்யபூர்ணம் பஜே.''

கிடாம்பியாச்சான் தனியன் - (௨) ''ராமாநுஜபதாம்போஜ யுகளீ யஸ்யதீமதஃ - ப்ராப்யஞ்சப்ராபகம்வந்தே ப்ரணதார்த்திஹரங்குரும், (௩) ''ஆஸ்திகாக்ரேஸரம்வந்தே பரிவ்ராட்குருபாசகம் - யாசிதங் குருகேஶேந ப்ரணதார்த்திஹரங்குரும்'', (௪) 'ஶ்ரீபாஷ்யந்தர்ஶயித்வாயதிபதிரசிதம்ஶாரதாயைநிவ்ருத்தோ நத்வா ஶ்ரீவேங்கடேஶம்பதி பரமபதந்தத்தவாங்கோபிகாயை - ஆக்யாம்வேதாந்தமாங்கோதயந இதிதத்தபாஷ்யகாரேணதத்தா மாத்ரேயா சார்யவிஷ்ணோர்நுஜமநு திநம்ஸாதரந்தந்நமாமி.''

எங்களாழ்வான் தனியன் - (௫) ''ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தபதபங்கஜஸம் ஶ்ரயாய சேதோமமஸ்ப்ருஹயதேகிமதஃபரேண - நோசேந்மமாபியதி ஶேகரபாரதீநாம்பாவஃகதம்பவிதுமர்ஹதிவாக்விதேயஃ.''

---

(௧) 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌯𑌧𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌜𑌲𑌧𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌃। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂 𑌕𑍂𑌰𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

(௨) 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌯𑍁𑌗𑌳𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥

(௩) 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍। 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥

(௪) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌵𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑍈। 𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌨𑍁𑌜𑌮𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿 ॥

(௫) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌤𑌃𑌪𑌰𑍇𑌣। 𑌨𑍋𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌶𑍇𑌖𑌰𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌃 ॥

நடாதூராழ்வான் தனியன் - (௧) ''யஸ்மிந்பதம்யதிவரஸ்யமு காத்ப்ரணேதுந் நிஷ்க்ராமதேவநிகதேநிகமாந்தபாஷ்யம் - தஸ்யை வதம்பகவதஃப்ரியபாகிநேயம் வந்தேகுரும்வரதவிஷ்ணுபதாபிதாநம்', (௨) ''ஜ்ஞாநோத்தமோத்ததிநிரா கரணப்ரதுஷ்யத் ராமாநுஜார்ய கருணாபரிணாஹபாத்ரம் - வத்ஸாந்வவாயதிலகம்வஸதிங்குணாநாம் வந்தாமஹேவரதவிஷ்ணு குரும்வரேண்யம்.''

சோமாசியாண்டான் தனியன் - (௩) ''ஸௌமிலக்ஷ்மணயோகீந்த்ர பாதஸேவைகதாரகம் - ஶ்ரீராமக்ரதுநாதார்யம் ஶ்ரீபாஷ்யாம்ருத ஸாகரம்.''

நடுவிலாழ்வான் தனியன் - (௪) ''யேந † ப்ரோத்ஸகலதேஶிகங் கார்க்யவம்ஶமஹாம்புதிஃ - மந்மஹேதம்ஸதாசித்தே மத்யமார்யகலா நிதிம்.''

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தனியன் - (௫) ''தயாபால நதேவாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரதாயச - ப்ரமேயஸாரந்தததே நமோ(அ)ஸ்து ப்ரேமஶாலிநே'', (௬) ''யதிராஜதயா பாத்ரம் யதிபக்திவிபூஷணம் - தயாபாலமுநிம்வந்தே தேஶிகாக்ரேஸரம்ஸதா''

---

(௧) 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥

(௨) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌹𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍। 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌯𑌤𑌿𑌲𑌕𑌂 𑌵𑌸𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌰𑌦𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

(௩) 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑍈𑌕𑌧𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥

(௪) 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌦𑍇𑌤𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌮𑌹𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌃। 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌲𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥ (௫) 𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌲𑌨𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌚। 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥

(௬) 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌲𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥

† 'அநந்தாக்யமஹம்பஜே' என்றும் பாடம்.

அநந்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம் - சித்திரையில் சித்திரை.

அவர் தனியன் - (க) "அகிலாத்மகுணாவாஸம் அஜ்ஞாநதிமிராபஹம் - ஆஶ்ரிதாநாம்ஸுஶரணம் வந்தேऽநந்தார்ய தேஶிகம்" (உ) "ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீபாதாம்போருஹத்வயம் - ஸதுத்தமாங்கஸந்தார்யம்† அநந்தார்யகுரும்பஜே," (௩) "யதீந்த்ரபாதாம்புஜசஞ்சரீகம் ஸ்ரீமத்தயாபாலதயைகபாத்ரம்- ஸ்ரீவேங்கடேஶாங்க்ரியுகாந்தரங்கம் நமாம்யநந்தார்யமநந்தக்ருத்வ:"

எச்சான் தனியன்- (௪) "யேநவைஷ்ணவஶேஷத்வ பர்யந்தம்பரமாத்மந:-ஶேஷத்வமாத்மநோஜ்ஞேயம் யஜ்ஞேஶந்தமுபாஸ்மஹே."

வடுகநம்பிதனியன்-(௫) "ராமாநுஜார்யசரண ப்ரவணம்பரதேவவத் - வடுபூர்ணமஹம்வந்தே பஜ்ஞாநபயோநிதிம்."

எழுபத்துநான்கு ஆசார்யர்களுக்கும் ஸமுதாயத்தனியன் - (௬) "ராமாநுஜார்யாச்ச்ருதிமௌளிபாஷ்யம் அர்த்தம்ரஹஸ்யத்ரமிடஶ்ருதீநாம் - ஸம்ப்ராப்யதேநைவகுரூக்ருதாம்ஸ்தாந் பஜேசதுஸ்ஸப்ததிபீடஸம்ஸ்தாந்."

(க) 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌾𑌸 𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 । 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

(உ) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍁𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂𑌭𑌜𑍇 ॥

(௩) 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌚𑌞𑍍𑌚𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌲𑌦𑌯𑍈𑌕
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯
𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 ॥

(௪) 𑌯𑍇𑌨𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃। 𑌶𑍇𑌷
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌂𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥

(௫) 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵𑌵𑌤𑍍 । 𑌵𑌟𑍁
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌹𑌂𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌭𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥

(௬) 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑍌𑌳𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯
𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌡𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌗𑍁𑌰𑍂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌭𑌜𑍇𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌪𑍀𑌠𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 ॥

மாருதிச் சிறியாண்டான், தம்முடைய அந்திமதசையிலே. பணித்த வார்த்தை:—'திருவேங்கடமுடையான் தன்ஸ்வரூபத்தை மறந்து என் ஸ்வரூபத்தை நினைத்தானாகில், பழைய நரகங்களொழிய வேறே எனக்கென்று சில நரகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமிறே; அன்றிக்கே, என் ஸ்வரூபத்தை மறந்து தன் ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தானாகில், பழைய திருநாடு போராது; எனக்கென்று வேறே ஒரு திருநாடு ஸ்ருஷ்டிக்க வேணுமிறே': அதாவது ஸ்வக்ருததோஷஸ்மரணம் அநந்தது:கப்ரதாநமாகிறது; ஈஶ்வரவாத்ஸல்யஸ்மரணம் அநந்தாஶ்சர்யஸுகப்ரதாநமாகிறது வென்றபடி.

இவர் தனியன். (க) "ஜ்ஞாதுங்கூரகுலாதிபங்க்ரிமிளாத்ப்ராப்தாபதம்ப்ரேஷித: ஸ்ரீராமாவரஜேநகோஸலபதிர்த்ருஷ்ட்வாததீயாம்ஸ்திதிம் - ஸம்ப்ராப்தஸ்த்வரயாபுராந்தகபுராத்கல்யாணவாபீதடேயோ ஸௌமாருதிரித்யஸௌ ஸததயந்தஸ்மைநமஸ்துர்மஹே."

மருதூர்நம்பிதம்முடைய அந்திமதசையிற் பணித்தவார்த்தை:- 'மூன்று ஜந்மம் தம்திருவடிகளிலே அபராதம்பண்ணின ஶிஶுபாலன் திருவடிகளை யடைந்தான். அநந்த ஜந்மம் திருவடிகளிலே அபராதம் பண்ணின நான் இழந்திருக்கை வழக்கோ?' என்ன, சிங்கர் அன்றே திருவடிகளைத் தந்தருளினார்; அதாவது—இத்தலையில் அபராதமே அவன் அங்கீகாரத்திற்குப் பச்சை யென்று உணர்கை சரமஜ்ஞாநபரிபாக மென்றபடி.

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தம்முடைய அந்திமதசையிலே முதலிகளெல்லாரையும் அழைப்பித்துத் தீர்த்தங்கொண்டு க்ஷமை கொண்டு, பொன்னாச்சியாரைப் பார்த்து 'நம்முடைய விஶ்லேஷத்தில் நீ பிழைநினையாதே கொள்' என்று ஆணையிட்டு, உடையவர் திருவடிநிலைகளைத் தம்முடியிலே வைத்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். அநந்தரம் பொன்னாச்சியாரும் க்லேசியாமல்தரித்திருந்து திருவாசலைத்திருவலகிட்டுத் தெளிநீர் தெளித்துத் திருப்

(க) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌰𑌕𑍁𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑌿𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌪𑌦𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌰𑌜𑍇𑌨𑌕𑍋𑌸𑌲𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿
𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌵𑌾𑌪𑍀𑌤𑌟𑍇
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌𑌸𑌤𑌤𑌮𑌯𑌂𑌤𑌮𑍇𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥

பிண்டியிட்டுத்திருக்காவணமிடுவித்துநிற்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உடையவர் நீராடுந் துறையிலே திருமஞ்சனமெடுத்துக்கொண்டுவந்து த்வயாநுஸந்தாநத்துடனே நீராட்டித் திருநாமம் திருச்சூர்ணம் முதலாக ஸ்ரீவைஷ்ணவாலங்காரங்களெல்லாஞ் செய்து பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின திருமாலையும் திருப்பரியட்டமும் சாத்தி அலங்கரிக்க, தாமும் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய்க் கஸ்தூரிம்ருகம் போலே உலாவிநின்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்டு சுருளமுது திருத்தித் திருமாளிகையிலுள்ள த்ரவ்யங்களடங்கலும்ஸமர்ப்பிக்க, கரும்புகளுமெடுத்து நூற்றந்தாதி இயலாக அநுஸந்தித்துவரப் பின்பு திருச்சூர்ணமிடித்து எல்லாரும் * எண்ணெய் சுண்ணங்கொண்டாடி, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸருடைய விமலசரம விக்ரஹத்தைத் திவ்ய விமாநத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றுமுள்ள முதலிகளும் மாறி மாறி ஸ்ரீபாதந்தாங்க, எழுந்தருளுகிற விமாநமும் தூரமறைந்தவளவிலே, பொன்னாச்சியாரும் ஸோகார்த்தையாய் "மாரிமாக்கடல்வளைவணற்கிளையவன் வரைபுரைதிருமார்பில், தாரினாசையில் போயின நெஞ்சமும் தாழ்ந்தது ஓர் துணை காணேன், ஊரும் துஞ்சிற்று உலகமும் துயின்றது ஒளியவன்விசும்பியங்கும், தேரும்போயிற்றுத் திசைகளும்மறைந்தன செய்வதொன் றறியேனே" என்று கையெடுத்துக் கூப்பிட்டு அழுதுகொண்டு விழுந்து பாகவதவிஸ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் மூர்ச்சித்துக்கிடந்து அப்போதே அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, முதலிகளும் அங்கே அவருக்குத் திருச்சூர்ணமிடித்துப் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸருடன் திருப்பள்ளிபடுத்தார்களென்பர்கள். இவருக்குத் ததீயவிஸ்லேஷத்தில் அப்போதே ஸரீரவிஸ்லேஷம் வரும்படியான ததீயப்ரேமசரமபாகம் முற்றிவளர்ந்தபடியிறே இது.

இவர் தனியன்-(க) "ஜாமாத்ருகதது:ஷ்பாணிம் பாணௌத்ருத்வா ஸமர்ப்பிதம்-ராமாநுஜஸ்பர்ஸவேதிம்ராத்தாந்தார்த்தப்ரகாஸகம்-பாகிநேயத்வயயுதம் பாஷ்யகாரபரம்வஹம் - ரங்கேஸமங்களகரம் தநுர்த்தாஸமஹம்பஜே."

(க) [illegible]

நம்பிதிருவழுதிவளநாடுதாஸர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிற ஸமயத்திலே தம்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அழ, அதற்குநம்பி 'கெடுவாய்! செத்துப்போகிற நான் போகாநின்றேன்; ஸ்ரீபராஸரபட்டர் வாசிக்கக் கேட்கவிருக்கிற நீயோ அழுகிறாய்!' என்று அருளிச்செய்தாரிறே; அதாவது - ஸதாசார்யவ்யாக்யாநவசநஸ்வாரஸ்யாஸக்தி அபவர்க்கபலப்ராப்தியிலும் அருசிபிறப்பிக்குமென்றபடி.

பிள்ளை திருவழுதிவளநாட்டரையர் தம் அந்திமதஸையிலே க்லேஸிக்க, சுற்றிலுமிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்யோந்யம் முகம்பார்த்திருக்க, அவரும் இவர்களுடைய அபிப்ராயத்தைத் தம்திருவுள்ளத்திலே கோலியருளி 'வாரீர்கோள் முதலிகாள்! ஸம்ஸாரிகளிழவுக்குப் போர நொந்தோங்காணுங்கோள்; அவர்களுக்கும் நமக்கும் அல்பமாய்த்து வாசியுள்ளது: எங்ஙனேயென்னில்:—நாம் இடுவது ஒருதண்டம், பண்ணுவது ஒருப்ரபத்தி, இழப்பது ஒரு ஹேயமான ஸம்ஸாரம், பெறுவது ஒருவிலக்ஷணமான பரமபதம்; இத்தையறியாதே அது:பதிக்கிறார்களே! என்று க்லேஸமாய்த்துக்காணுங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் க்ருதார்த்தரானார்கள்; அதாவது - பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வமும், பரஸம்ருத்யேகப்ரயோஜநத்வமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு உண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

எம்பார் வைபவம்.

எம்பார், உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும்போது அவர் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு 'நாயன்தே! பெரியதிருமலைநம்பி, ஸந்நிதியிலே ரஜதபுத்திபண்ணுவாரைப்போலே அபரமாத்மவிஷயே பரமாத்மபுத்திபண்ணி விடாதஜ்ஞாநநிஷ்டனாய்க் காளஹஸ்தியாகிறகடுங்காட்டிலே யிருந்த என்னைப்*போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியில்புகுந்து தன்பாலாதரம்பெருகும்படி திருத்தி*மாயப்பற்றறுத்து, அடியேனுடைய துர்வாஸநாச்சேதநத்தைப் பண்ணியருளி, *பொருளல்லாத என்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டருளி, "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டும் தேவரீர் திருவடிக

ளென்றுகாட்டிக்கொடுத்தருளினார்; தேவரீரும்அப்படியே அடியேன் நம்பிதிருவடிகளை யகன்ற இழவெல்லாம் தீர ஸர்வவிதோத்தாரகபந்துவுமாய் நிற்க, தேவரீர்திருவடிகளை ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அத்யவஸித்திருந்த அடியேன் (க) "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ-முஹூர்த்தமபிஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ" என்கிறபடியே என்உயிர்நிலையான தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று ஒரு க்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டேன்; தேஹி விட்டுப்போனால் தேஹம் நிற்குமோ? "நிழலும்அடிதாறும்ஆனோம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்நனை அடியேன் எங்ஙனே தரித்திருப்பேன்?' என்று திருவடிகளிலே போர ஆர்த்தியோடே விழுந்து எழுந்திராமல் கிடக்க, உடையவரும் எம்பாரைக் குளிர நோக்கியருளி 'நாம் நம்பிதிருக்கையாலே உம்மை உதகபூர்வகமாகப் பரிக்ரஹித்தபின்பு நமக்கும் உம்மைப் பிரியக்கூடுமோ? நம்முடைய வைகுண்டநாதனும் அப்படியே செய்தருளுகிறான்; பதறாதேகொள்ளும்' என்று எம்பாரைவாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, தம்*பொன்னங்கழற்றாமரைப்பூக்களாலே அவர்திருமுடியை அலங்கரித்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, எம்பாரும் தாயைப்பிரிந்த ஸ்தநந்தயப்ரஜையைப்போலே மதிகலங்கினராய்ப் பெரிய ஆர்த்தியோடே உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களைப் பட்டர் முதலான முதலிகளுக்கு ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க;

ஒருநாளாக உடையவர்திருவடிகளைத் திருவுள்ளத்தே*நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகி, *தாய்நாடுகன்றேபோல் 'எப்போது காணப்பெறுவேன்?' என்று த்வரைவிஞ்சி, ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் "அவனைவிட்டகன்று உயிராற்றகில்லா" என்கிறபடியே உடையவரையகன்று இருக்கமாட்டாத ஆற்றாமை கரைபுரண்டு மிகவும்விஞ்சி, பெரியபெருமாள்ஸந்நிதியிற்சென்று 'நாயன்தே! அடியேன் உடையவர்திருவடிகளேறப்போக நினையாநின்றேன்; தேவரீர் விடை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும்'அப்படியேசெய்யும்'என்றுதிருவுள்ளம்பற்றியருளி, எம்பாருக்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும் இரங்கிப்ரஸாதித்தருள, இவரும் "திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேற் பொறித்தாய்" என்று அங்கீகரித்தருளி, அமலனாதிபிரானிற்படியே பாதாதிகேஶாந்தமாக அநுபவித்தருளி, "என்னமுதினைக், கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்றுகொண்டு *அணியார்பொழில்சூழரங்கநகரப்பனைத் தம்*கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காதபடியாக நிறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர்மடத்தேற எழுந்தருளி, (க) "யோநித்யம்" என்றுதொடங்கி (உ) "ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, மடமேயெழுந்தருளித் தம் திருவாராதநமான அரங்கநகரப்பனைத்திருவடிவிளக்கிப் பட்டரையழைத்தருளி 'வாரீர் பட்டரே! நாம் ஆழ்வான்குமாரர்; அகிலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தோம்; நம்பெருமாள் நம்மைப்புத்ரஸ்வீகாரம்பண்ணியருளினாரென்னும் மேன்மைகளை நினைத்து இறுமாந்திராதே, நம்மாணை! 'எம்பெருமானார்திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று அத்யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, 'கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் சட்டம்பள்ளிச்சீயர் ஈச்சம்பாடிச்சீயர்முதலானார்க்கும் மற்றுமுள்ளமுதலிகளுக்கும் உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிஶேஷங்களையும் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு தர்ஶநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளவேணும்' என்று மங்களாஶாஸநம் செய்தருளி, அவர்களைப் பட்டர்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, 'ஸர்வாபராதங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்' என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பட்டர்முதலான முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுது செய்யப்பண்ணி, *அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனே வழித்துணையாக நினைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

பட்டரும் ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும் ஶோகார்த்தராய் க்லேஶிக்க, அருகிருந்த முதலிகளும் 'வாரீர் பட்டரே! தேவரீர் இப்படி க்லேஶிக்கலாமோ?' என்று தேற்றமிட, பட்டரும் தம்மிலேதெளிந்துகொண்டிருக்கிறவளவிலே, பெருமாள் சாத்திக்களைந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் முதலானவற்றையுங் கொண்டு

(க) ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகவ । முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ ॥

(க) யோ நித்யம் (உ) ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥

அனைத்துக் கொத்திலவர்களும் வர, சிறிய கோவிந்தப்பெருமாள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச் செய்வித்து எம்பாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தைப் பீடயாநத்திலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் யதிஸம்ஸ்காரவித்யுக்தப்ரகாரேண ஸம்ஸ்கரித்துக் கநித்துப் பள்ளிபடுத்து அவப்ருதங்கொண்டாடிப் பெருக்கத் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினர்.

ஆசார்யகைங்கர்யமே பரமப்ரயோஜநமாய்த் தன்னைப்பேணுமையும், ஆசார்யவிஷயத்தில் க்ரயவிக்ரயார்ஹராய் ஸ்வஸ்வபாபாரமற் றிருந்தபடியும், ஆசார்யன்திறத்தில் சாயாவத் பாரதந்த்ர்யமும், ஆசார்யனையகன்று தரியாத அநுஷ்டாநமும் இவர்க்கே உள்ள தொன்றிறே.

எம்பார்திருநக்ஷத்ரம்- தையில் புநர்பூசம்.

இவர் தனியன்-(க) "ராமாநுஜபதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ-ததாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விஸ்ரமஸ்தலீ" "எம்பார்மலர்க்கணைகளைந்தாலுமேவுமாதர்வழி, அம்பாவிடரொன்றிலரொருகாலு மரிவையர்க்குத், தம்பாடொருகாலுமேகாந்தமில்லென்று தாமுரைத்த, எம்பாரடி சரணெம்பாரடி சரணெங்களுக்கே"; (உ) "பட்டார்யாயப்ரபத்திவ்ய பதிஸதநுலந் த்ராவிடாம்நாயமௌலே ரர்த்தம் ஸ்ரீபாஷ்யமத்யாபயிசய திவராதேஸதோ தர்ஸநார்ஹஸ்யாந் - யஸ்சோக்தோ தஸ்யைகேந்த்ரோ யதிபதிசரணச்சாய நாமார்யவர்யஸ்தங் கோவிந்தார்யமஸ்மத்குலகுருமமிதஜ்ஞாநவைராக்யமீடே," (ங) "ஹ்ருதி நாராயணம்பஸ்யந் நாப்யஹச்சதரஹஸ்ஸதா-யஸ்ஸ்வதாராதௌசாபி கோவிந்தந்தமுபாஸ்மஹே."

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

ஆழ்வார்களுக்கும் உடையவருக்கும் தீர்த்ததிவஸம் † சொல்லாதொழிவானென்னென்னில்:— அத்யாபி அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாக அர்ச்சாவிக்ரஹங்களை அங்கீகரித்து இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்களாகையாலே அன்றிக்கே, அவர்கள்இங்கிலும்கால்வாங்கிப்போரில் ஆத்மகோடிகளுக்குஈடேற வழியில்லையிறே. இத்தைநினைத்திறே, நம்பூர்வாசார்யர்கள்தீர்த்தங் கொண்டாடித் திதிபரிபாலநம்பண்ணுதொழிகிறதும். (க) "ஆர்த்ராயாமுதிதோ மஹாபுரிமஹோ தாஹஸ்த்யத்ரிமாத்தாஸ்ரமஸ் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீய மேத்யஸிஷ்யமஹிதோ வேதாந்த பாஷ்யம்வதந்-தீப்ரோதிக்விஜயம்விதாயஸஹ தைர்விப்ரைர்த்விபஞ்சாஸதைர்பா தி ஸ்ரீயதுபூதரேயதிவரஸ் ஸம்பத்குமாரம்பஜந்" என்று சித்திரையிற் செய்ய திருவாதிரையிலே ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாகவந்து அவதரித்து அகிலஸாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, பெருமாள் கோயிலிலே பேரருளாளர் நியமநத்தாலே பெரிய நம்பியை ஆஸ்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று "மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள்கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதியிலே ஆஸ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, ஸ்ரீரங்கைஸ்வர்யத்தைப் பெற்று, ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து திக்விஜயம்பண்ணித் திருவரங்கர் பரதுவத்தை நிலைநிறுத்தியருளி, புழுவன்வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருநாராயணற்கு அனைத்தழகுங் கண்டருளப்பண்ணிச் செல்வப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்துவந்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி ஐம்பத்திருவர்க்காக அர்ச்சாவதாரரூபவிக்ரஹத்தை அங்கீகரித்து, அதிலேதம்ஸர்வஸக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு। அவர்களாலே ஸேவ்யமாநராய்ச் *செம்பொற்கழலடித் திருவருச்செல்வப்பிள்ளையை மங்களாஸாஸநஞ்செய்துகொண்டு காலதத்வமுள்ளதனையும் இங்கே ஸப்ரதிஷ்டிதராய் விளங்காநின்றுகொண்டு வாழ்ந்தருளுகிறாராய்த்து, உடையவர்.

(க) [illegible]

'†சொல்லாதொழிவான' என்பதற்கு - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பரிபாலித்து ப்ராவித்துப்புழித்தாயவிருப்பது என்று பொருள்.

பட்டர் வைபவம்.

அநந்தரம் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடனே பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து தர்ஶநம் நிர்வஹித்தருளுகிற காலத்திலே, ஒருதீர்த்தவாஸிப்ராஹ்மணன்வந்து பட்டரை ஸேவித்து அவருடைய வேதாந்தோபந்யாஸ சாதுர்யத்தையும் கோஷ்டியின் வைபவத்தையுங் கண்டு நின்று 'பட்டரே! மேல்நாட்டில் வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரிய வித்வானிருக்கிறான்; அவனுடைய வித்தையும் கோஷ்டியும்போலே உமக்கு மிருந்தது'என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டருளி 'ஆமோ! அப்படியும் ஒருவித்வா னுண்டோ?' என்ன, 'உண்டு' என்று சொல்லி அந்த ப்ராஹ்மணன் இங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டுக்குப் போய் வேதாந்தி கோஷ்டியிலேசென்று 'வேதாந்திகளே! உம்முடைய வித்யைக்கும் கோஷ்டிக்கும் ஸத்ருஶராய்ப் பட்டரென்பா ரொருவர் இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்ன, வேதாந்திகளும் ப்ராஹ்மணனைப்பார்த்து 'ஆமோ! பட்டர் நமக்கு ஒத்த வித்வானோ?'என்ன, அவனும் 'பட்டர் உம்மிலும்அதிகர்'என்ன, அவனும், அவருக்கு எந்தஶாஸ்த்ரம் போரும்?' என்ன, ப்ராஹ்மணனும் 'ஶப்த தர்க்க பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை தொடக்கமான ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களும் பட்டருக்குப் போரும்' என்ன, வேதாந்தியும் இவன் சொன்னதைக்கேட்டு 'இவ்விபூதியிலே நமக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை யென்று ஷட்தர்ஶநத்திற்கும் ஆஸநமிட்டு அதன்மேலே உயர விருந்தோம்; பட்டர் நம்மிலும் அதிகரென்று ப்ராஹ்மணன் சொன்னானே!' என்று அன்றுதொடங்கித் திடுக்கிட்டிருந்தான்.

அவ்வளவிலே அந்தப்ராஹ்மணன் அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்குவந்து பட்டர்ஸந்நிதியிலே வந்து 'பட்டரே! உம்முடைய வைபவமெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் ப்ராஹ்மணனைக்குறித்து'அவன் அதுக்கு என்னசொன்னான்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு எந்தஶாஸ்த்ரம் போருமென்று கேட்டான்' என்ன, பட்டரும் 'ப்ராஹ்மணா! அதுக்கு நீ வேதாந்திகளுக்கு என்ன சொன்னாய்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு ஶப்ததர்க்கங்களும் பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளும் நன்றாகப்போருமென்று வேதாந்தியுடனே

சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் அந்தப்ராஹ்மணனைக் குறித்து 'தீர்த்தவாஸியாய்த் தேஶங்களெங்கும் நடையாடி எல்லாருடைய வித்யாமாஹாத்ம்யங்களெல்லாம் அறிந்து நாகரிகனாயிருக்கிற நீ, நமக்குப்போருமதெல்லாம் அறிந்து வேதாந்திக்குச் சொல்லாமல் கேவலம் வேதாந்தஶாஸ்த்ரங்களே போருமென்று தப்பச்சொன்னாயே!' என்ன, ப்ராஹ்மணனும் பட்டரைக்குறித்து 'இந்த லோகத்திலே நடையாடுகிற ஶாஸ்த்ரமொழிய உமக்கு மற்ற எதுபோருமென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லுவது?' என்ன, 'திருநெடுந்தாண்டகம் போருமென்று வேதாந்திக்குச் சொல்லாதிருந்தாயே!' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்துவிட, அவனும் பின்னையும் மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியுடனே இச்செய்தியைச் சொல்ல, வேதாந்தியும் 'திருநெடுந்தாண்டகமென்கிற ஶப்தத்திற்குத்தானே அர்த்தமாகிறதில்லை; அவர் எப்படிப்பட்ட வித்வானோ!' என்று விஸ்மயப்பட்டிருக்கச்செய்தே, பட்டரும் 'வேதாந்தியை நம்முடைய தர்ஶநத்திலே அந்தர்ப்பூதராம்படி திருத்துமென்று உடையவர்நியமித்தருளினது அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று தம் திருவுள்ளத்திலே கொண்டு, பெருமாள்ஸந்நிதியிலேசென்று ஸேவித்துநின்று 'நாயன்தே! மேல்நாட்டிலே வேதாந்தியென்று ஒரு பெரியவித்வா னிருக்கிறான்; அவனைத் திருத்தி நம் தர்ஶநப்ரவர்த்தகனாம்படி பண்ணவேண்டுமென்று அங்கேறவிடைகொள்வதாக இராநின்றேன்; தேவரீர் அவனை நன்றாகத்திருத்தி ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனாம்படி திருவுள்ளம்பற்றியருளவேணும்' என்று பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் அப்படியே யாகக்கடவன் ; த்வரித்துப் போய்வாரும்' என்று திருவுள்ளமுகந்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டத்துடனே தம் குமாரரான வாசிதோன்ற அநேகம் திருவாபரணம் திருப்பரியட்டம் ந்ருத்தகீதவாத்யங்களையும் தமக்கு உண்டான ஸகல பரிஜநபரிச்சதங்களையும் கூட்டி, 'போம்' என்று விடைகொடுத்தருள,

பட்டரும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டிலே யெழுந்தருளிக் காவேரிக்கரையிலே சிறப்புத்தூரண்டையிலே நின்றருள, அநந்தாழ்வான் 'ஆழ்வான்குமாரர் பட்டர் எழுந்தருளினார்' என்றுகேட்டுச் சடக்கெனப் புறப்பட்டு எழுந்தருளித் திருக்காவேரிக்கரையிலே பட்டரைக்கண்டு ஸேவித்து 'ஐயோ! ஸுகுமாரரான நீர், காடும் மலையுங் கடந்து இத்தனைதூரம் எழுந்தருளலாமோ?' என்ன, பட்டரும் திருவடிகளிலே விழுந்து அநந்தாழ்வானை ஸேவித்து 'உடையவர்

மேல்நாட்டிலேபோய் வேதாந்தியைத்திருத்தி நம்தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படிபண்ணென்று நியமித்தருளினாரே; அப்படியே நம்பெருமாளும் விடைஸாதித்து அனுப்பியருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் "*எங்கள் குடிக்கரசே! வாரும்' என்று பட்டரை எடுத்து அணைத்துக்கொண்டுபோய், (க) "யாதவாத்ரௌஜிஹ்ருமிஷா யேஷாங்கேஷாஞ்சவித்யதே- தேஷாந்தேஶோ யமபடா: நக்ச்சந்தி கதாசந" என்று யதுஶைலவியாஸை யாவர் சிலர்க்கு உண்டாயிருக்கும், அவர்கள் வஸிக்கும் தேசத்தில் யமபடர் மறந்தும் புகுரார்களென்றும், (உ) "ஸஹஸ்ரஶிகரஸ்ஸோயம் ஸாக்ஷாச்சேஷாத்மகோகிரி: - வைகுண்டாதபியத்ராஹம் ரமயாஸஹிதோரமே" என்று ஸஹஸ்ரபணாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானவதாரமான யதுகிரிஶிகரத்திலே ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களும் குன்றிலிட்ட விளக்காய்ப் ப்ரகாஶிக்கும்படி பரமபதத்தையும் திருப்பாற்கடலையும் உபேக்ஷித்து * அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் * அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாய் நிற்க (ங) "வைகுண்டவாஸிநஸ்ஸர்வே ஶேஷஶேஷாஶநாதய:- திர்யக்ஸ்தாவரஜந்மாநிஶ்ரயந்தேயதுபூதரே" என்று * வைகுந்தநாட்டில்வாழும் ஸேனைமுதலியார் திருவநந்தாழ்வான் முதலான நித்யமுக்தரெல்லாருந்திருநாடு*புல்லெழுந்துபோம்படி குடிவாங்கிவந்துஇஸ் ஸௌஶீல்யஸௌலப்யா நுபவார்த்தமாகத் திர்யக்ஸ்தா வரஜந்மங்களைப் பரிக்ரஹித்து ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் இங்கே வர்த்திக்கிறார்களென்றும் சொல்லும்படியான வைபவத்தையுடைய யாதவாத்ரியைக் கிட்டி, சேதநன் பாதபீடத்திலே ஏறும் பாவனைகொண்டு செம்பொன் யதுகிரியேறித் திருக்கல்யாணஸரஸ்ஸைக்கிட்டி, (ச) "காலேகாலேச லேவந்தாம் கல்யாணிதீர்த்தமத்புதம்- யத்ர தீர்த்தே நிமஜ்ஜந்தோ யத

(க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

யஸ்ஸம்ஶிதவ்ரதா:-உந்மஜ்ஜந்திபவாம்போதி கல்லோலகலஹாந்தராத் புஷ்கரேநததாப்ரீதிர் நகங்காயாம் நாயாமுநே-யதாகல்யாண தீர்த்தஸ்ய தீர்த்தேகல்யாணசேதஸாம் - தீர்த்தேதத்ர மலேஸ்நாத்வா முச்யந்தேஸர்வகில்பிஷை: - நாஸ்திகஶ்ச க்ருதக்நஶ்ச பரீவாதபரோபிச - பரப்ரஶம்ஸாநிஷ்டஶ்ச ஸ்வப்ரஶம்ஸா பராயண: - யஜ்ஞவிக்நகரஶ்சைவ வேதாந்தபரதூஷக: - பரதாராநுரக்தஶ்ச பாகபேதகரோபிச-பரத்ரவ்யாபஹாரீச பாஷண்டாமதத்பர:-ஶூத்ராந்நபக்ஷகஶ்சைவ ஶ்வாதீநாமுபலாளக: - தர்மவிக்ரயஶீலஶ்ச ஶ்ராத்தபுக்க்ராமயாஜக:-தேவதாத்ரவ்யஹாரீச தர்ப்படம்பஶ்மந்வித:-ஶவாந்க்லேஶகரஶ்சாபி ப்ராஹ்மணாஞ்சநிந்தக:- விஷ்ணுபக்திவிநாதீச வ்ருஷலீபதிரேவச" என்று இப்படிப்பட்டிருக்கிறவர்களுடைய பாபங்களைப் போக்கவல்ல திருக்கல்யாணியிலே நீராடிக் கேஶவாதியான பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி எழுந்தருள, அங்கிருந்த ஐம்பத்திருவர் முதலான அனைவரும் சடகோபன் முன்னிலையாக வந்து எதிர்கொள்ள, பட்டரும் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்துத் திவ்ய நகரிக்குள்ளே யெழுந்தருளிச் சதுராநநகோபுரத்தை அஞ்சலித்து உள்ளே புகுந்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தருகே * தானுந் தடக்கையுங் கூப்பித்

[illegible]

தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, உடையவர்ஸந்நிதிக்குளெழுந்தருளி(க) "யோநித்யம்" என்று தொடங்கி (உ) "ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸேவித்து ராமாநுஜதிவாகரரையுந் திருவடிதொழுது வாழ்த்தித் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பெற்று அவர் புருஷகாரமாக ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளி (ங) "பஶ்யதாவிமாநஸ்ய ப்ராகாராந்தரமத்யத: - ஸுதர்ஶநஞ்சலக்ஷ்மீஶஞ்ச வர்த்தேதே ஸர்வகாமதே" என்று சொல்லப்பட்ட திருவாழியாழ்வானையும் யதுகிரிநாச்சியாரையும் ஸேவித்து, ஆநந்த மயமான திவ்யவிமாநத்தையுந் தொழுது, உள்ளே யெழுந்தருளி ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்து, நம்மாழ்வாரையும் திருமங்கையாழ்வாரையும் ஸேவித்து, செல்வப்பிள்ளையையும் திருவடி தொழுது அவ்விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்திலே ஆழங்கால்பட்டுநிற்க, செல்வப்பிள்ளையும் உகந்து தீர்த்தம் திருமாலை சடகோபன் ப்ரஸாதித்தருளப் பெற்றுப் புறப்பட்டு, ஸேனை முதலியாரையுந் திருவடி தொழுது, சண்டப்ரசண்டர்களான த்வாரபாலகர்களநுமதிகொண்டு உள்ளே சென்று திருப்பல்லாண்டை அநுஸந்தித்துத் திருநாராயணப் பெருமாளைப் பாதாதிகேஶாந்தமாக ஸேவித்து அஞ்சலித்துநிற்க, திருநாராயணரும் மிகவும் உகப்போடே பட்டருக்குத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, பட்டரும் அநந்தாழ்வானுடனே புறப்பட்டு எழுந்தருளி, வேதாந்திகளிருக்கிற ஊர் ஆஸந்நமானவாறே 'ஆழ்வான் குமாரர் பட்டர் வந்தார், அணியரங்கன் குமாரர் பட்டர் வந்தார், வேதாந்தாசார்ய பட்டர் வந்தார், வேதியர்கள் தனித்தலைவர் வந்தார், ஸ்ரீபராஶர பட்டர் வந்தார், பரவாதிமதஹஸ்தி பஞ்சாநநர் வந்தார்' என்று பல திருச்சின்னம் பணிமாறுகை முதலான தூர்யகோஷத்துடனே பெருந்திரளாக மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே ஸர்வாபரணபூஷிதராய், சத்ரசாமர தாலவ்ருந்தாதிகள்ஸேவிக்க மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலே இரண்டு ப்ராஹ்மணர்கள் எதிரேவந்து பட்டரைப் பார்த்து 'நீர் ஆர்? அநேகம் ஸம்ப்ரமத்துடனே வந்தீர்; எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க, பட்டரும் 'நாம் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர்; வேதாந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப் போகிறோம்; என்ன, அந்தப்ராஹ்மணர்கள் சொன்னபடி:—'நீர் இப்படி ஸம்ப்ரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதாந்திகளை உமக்குக் காணப்போகாது காணும்; அவர் க்ருஹத்துக்குள்ளே இருந்துவிடுவர்; அவருடையஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலேயிருந்துவந்த வித்வான்களுடனே நாலாறுமாஸம்தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புகரவொட்டாதே புறம்பே தள்ளிவிடுவர்கள்' என்ன, பட்டரும் அந்தப்ராஹ்மணரைப் பார்த்து 'ஆகில் நாம் நேரேசென்று அவர்க்ருஹத்திலே புகுந்து வேதாந்திகளைக் காணும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள, அவர்கள் சொன்னபடி:—'வேதாந்திகள் தநவானாகையாலே † அவாரியாக ப்ராஹ்மணருக்கு ஸத்ரபோஜநமிடுவர்; அந்த ஸத்ரபுக்ப்ராஹ்மணரோடேகலசி அவர்கள் வேஷத்தையுந்தரித்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றால் புஜிக்க வருகிற ப்ராஹ்மணரை நிரீக்ஷித்திருப்பர்; அங்கே வேதாந்திகளைக் காணலாம்; ஆகையாலே உம்முடைய ஸம்ப்ரமங்களை யெல்லாம் இங்கே நிறுத்தி நீரொருவருமே ஸத்ராஶிகளுடனே உள்ளே எழுந்தருளும்' என்றுசொல்லிப்போனார்கள்.

அநந்தரம் பட்டரும் 'இவர்கள் சொன்னது கார்யமாம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, தம்முடைய அனைத்துப்பரிகரத்தையும் ஊருக்குத் தூரத்திலே நிறுத்தி, தாம் சாத்தியிருந்த ஸர்வாபரணங்களையும் களைந்துவைத்து ஒரு அரசிலைக் ‡ கல்லையைக் குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு காவி வேஷ்டியும் தரித்து ஒருகமண்டலமும் கையில் தூக்கிக்கொண்டு அநந்தாழ்வானும் தாமுமாய் ஸத்ராஶிகளுடனேகூடிக் கார்ப்பண்ய வேஷத்துடனே உள்ளே எழுந்தருள, வேதாந்திகளும் ப்ராஹ்மணர் புஜிக்கையைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒருமண்டபத்திலே ஆறுஆஸநமிட்டு அதன்மேலே பெரிய மதிப்புடனே இராநிற்க, ப்ராஹ்மணரெல்லாரும் ஸத்ரஶாலையிலே புகுர, பட்டர் அங்கே எழுந்தருளாமல் வேதாந்திகளை நோக்கி யெழுந்தருள, வேதாந்திகளும் 'பிள்ளாய் இங்கு என் வருகிறீர்?' என்ன பட்டரும் 'பிக்ஷைக்கு, வருகிறேன்' என்ன, 'எல்லாரும் புஜிக்கிறவிடத்திலே போகீர், பிக்ஷைக்கு' என்ன, பட்டரும் 'எனக்குச் சோற்றுப்பிக்ஷையன்று' என்ன, வேதாந்திகளும்

(க) [illegible] (உ) [illegible] (ங) [illegible]

† அவாரியாக - தடையில்லாமல்; தேசவழக்குச் சொல்.

‡ கல்லையைக்குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு - தொன்னையைத் தைத்துஎடுத்துக் கொண்டு.

'இவர் ஸந்யாஸியானாலும் கிஞ்சித் வித்வானாகக்கூடும்' என்று விசாரித்து "காபிக்ஷா?" என்ன, பட்டரும் "தர்க்கபிக்ஷா" என்ன, வேதாந்திகள் இத்தைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு 'முன்னே தீர்த்தவாஸிப் ராஹ்மணன் வந்து நமக்குச் சொன்ன பட்டரல்லது நம்முன்னே வந்து கூசாமல் நின்று தர்க்கபிக்ஷை யென்று கேட்கவல்லவர் இந்த லோகத்தி லொருவருமில்லை; வேஷம் கார்ப்பண்யமாயிருந்ததேயாகிலும் இவர் பட்டராகவேணும் என்று நிஸ்சயித்து, 'நம்மைத் தர்க்கபிக்ஷைகேட்டீர்; நீர் பட்டரோ?' என்ன, இவரும் 'ஆம்'என்று கமண்டலம் கல்லை காவிவேஷ்டி இவற்றையெல்லாம் சுருட்டி யெறிந்து எழுந்தருளியிருந்து மஹாவேகமாக உபந்யஸிக்க, அவ்வளவிலே வேதாந்திகளும் பட்டர்வைபவங்கேட்டிருந்தும் 'இவர் வித்யாமாஹாத்ம்யங்காணவேணும்' என்று இவருடனே தர்க்கிக்க, இப்படி ஒருவர்க் கொருவர் மத்தவாரணம்பிணங்குமாபோலே தர்க்கிக்க, இங்ஙனே ஒன்பதுநாள் சென்றபின்பு பத்தாம் நாள் பட்டர் தர்க்கிக்கச் செய்தே மாயிஸித்தாந்தத்தை ஶததாவாகக்கண்டித்து விஶிஷ்டாத்வைதபரமாக உபந்யஸிக்க, இதைக்கண்ட வேதாந்திகள் எழுந்திருந்துநின்று நடுங்கி வேறொன்றுஞ் சொல்லாதே 'மநுஷ்யமாத்ரமே யென்றிருந்தேன்; நம்பெருமாளென்ன நீரென்ன பேதமில்லை; உறங்கும்பெருமாள் அவர், உலாவும் பெருமாள் நீர்; ஆனபின்பு வாய்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்லக் கூடாது'என்று அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து பட்டர் திருவடிகளிலே அடைவு கெடவிழுந்து ஸேவித்து 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க, பட்டரும்,தாம்எழுந்தருளின கார்யம் அதிஶீக்ரமாகப் பலித்தவாறே, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளிவேதாந்திகளை அங்கீகரித்தருளி, அவருக்கு (க) "அர்த்தபஞ்சகதத்வஜ்ஞா: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா:-ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபாகவதாஸ்ஸ்ம்ருதா:" என்று சொல்லப்பட்ட தாபபுண்ட்ராதி பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி, ஆகாரத்ரயஸம்பந்நரான மஹாபாகவதோத்தமராக்கி விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி, 'வேதாந்திகளே! நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்; ஆகையாலே,நாம உமக்குப் பரக்கச்சொல்லலாவதொன்றுமில்லை; விஶிஷ்டாத்வைதமே பொருள்; நீர் மாயாவாதரீதியை ஸவாஸ

(க) 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃। 𑌆𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃॥

நமாக த்யஜித்து, ஸ்ரீயபதியைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தையே நிர்வஹித்துப்போரும்' என்று அருளிச்செய்து ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஓதும்படி நியமித்தருளி, 'இனி நாம் நம்பெருமாளை ஸேவிக்கப்போகிறோம்' என்று உத்யோகித்துப் புறப்பட்டவளவிலே, ஊருக்குப் புறம்பே நிறுத்தின அனைத்துப் பரிகாரமும் ஊரிலே வந்து அவர்கள் மஹாஸம்ப்ரமத்துடனே பட்டரைச் சூழ்ந்து ஸேவித்துப் பூர்வம்போலே ஸர்வாபரணங்களாலும் பூஷித்து ஒப்பித்து மணிப்பல்லக்கிலே யேற்றி உபய சாமர தாலவ்ருந்தாதிகள் பரிமாற, ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, திருச்சின்னம்பணிமாறிப் புறப்படக்கண்டு, வேதாந்திகள் பட்டருடைய பெருமையையும் ஸம்பத்தையும் நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி 'இந்த ஸ்ரீமாந் இத்தனை தூரம் காடும் மலையும் கஷ்டமுங் கடந்து எழுந்தருளி, நித்யஸம்ஸாரிகளிலுங் கடைகெட்டு ம்ருஷாவாதியா யிருந்த அடியேனுடைய துர்க்கதியே பற்றாசாக அங்கீகரித்தருளுவதே!' என்று மிகவும் வித்தராய்க் கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பட்டர்திருவடிகளிலே விழுந்து க்லேஶித்து 'பெரியபெருமாள்தாமான தன்மையாய் ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிகளையுடையராய் எழுந்தருளின தேவரீர், 'அநாதிகாலம் தப்பித்திரிந்து* அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கைக்கும் எட்டாதபடி கைகழிந்து போன இவ்வாத்மா இன்னும் தப்பிப்போம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி, இப்படி அதிகார்ப்பண்யமாயிருப்பதொரு வேஷத்தையும் தரித்துக்கொண்டு ஸந்யாஸிகளுடனேகூட எழுந்தருளி, அதிதுர்மாநியான அடியேனை அங்கீகரித்தருளின அந்த வேஷத்தை நினைத்தால் அடியேனுக்கு பொறுக்கப்போகிறதில்லை' என்று சொல்லி வாய்விட்டழுதுகொண்டு திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க, பட்டரும் வேதாந்திகளை முடிபிடித்தெடுத்து நிறுத்தித் தேற்றி 'நீர் இங்கே ததீயாராதநைகபரராய் ஸுகமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து கோயிலை நோக்கிப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, "மின்னுமாமுகில்மேவுதண்டிருவேங்கடம்" என்கிறபடியே அப்புதாசும்பியதுபூதரஶ்ருங்கநிலயனான நாரஸிம்ஹதிவ்யவிமாநம் தூரத்திலே தோன்றக்கண்டு அஞ்ஜலித்துப் பின்னையும் திருநாராயணபுரம் வழியாக எழுந்தருளி, அநந்தாழ்வான் முன்னிலையாக நபகம் நாரஸிம்ஹம்† ஶிரிபரிப்ருடஸ்தாநம் ஸீதாரண்யம் ஜ்ஞாநாஶ்வத்தமாகிற பஞ்சபாகவதஸ்தலம் ஶ்வேதம்ருத் பரி

† 'ஹரிப்ரஹ்மமஹாஸ்தாநம்' என்று ப்ரதிபேதம்.

தாகஸிலே ஆகிற ஸப்த க்ஷேத்ரங்களையும், வேதபுஷ்கரிணி தர்ப்பதீர்த்தம் பலாஶதீர்த்தம் பத்மதீர்த்தம் யாதவ மஹாநதி வைகுண்டகங்கா தீர்த்தம் நாராயணதீர்த்தம் மைத்ரேயகுண்ட தீர்த்தங்களையும் ஸேவித்து அவகாஹித்து, இவற்றின் மத்யகதமான திருக்கல்யாணியிலே நீராடி, கேஶவாதித்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரதராய், முன்பு போலே ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் பெற்றுப் புறப்பட்டுத் திருமலையிறங்கி எழுந்தருளி, சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழ்வானை நிறுத்தி, பயணகதியிலேத்வரித்துக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, திருக்காவேரியிலே நீராடியருளி த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரதராய், ஸகலபரிஜந பரிச்சதங்களோடே 'வேதாந்தசார்ய பட்டர் வந்தார், வேதாந்திகளைவென்ற வீரகர் வந்தார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற,* அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி, ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து *மாயோனை மணத்தூணைபற்றிநின்று வாயார வாழ்த்திநிற்க, பெருமாளும் பெரிய ப்ரீதியோடே திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்தம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட்டருள, பட்டரும் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அங்கே ஆண்டாளை ஸேவித்து ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்குத் தர்ஶநார்த்தம் நிர்வஹித்துக் கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அநந்தரம், அங்கே கங்கோரையிலே வேதாந்திகள் * திருமாலடியார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இளைத்து வேதாந்திகள் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி 'க்ஷுத்து நலியாநின்றது' என்று அமுதுசெய்யத் தேட, வேதாந்திகள் தேவிகளிருவரும் பார்த்து 'உங்கள் வேதாந்திகள் தீர்த்தமாடப்போனார்; இங்கு ஒன்றுமில்லை; நீங்கள் அங்கேற்ப் போங்கோள்' என்றுசொல்லி உதாஸீநம்பண்ணிவிட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வேதாந்திகள் பக்கல்சென்று இத்தை அறிவிக்க, அவரும் அதுகேட்டு அநுதபித்துத் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தேவிகளிருவரையுஞ் சீறி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளத் தேட, அங்குள்ளவர்கள் வேதாந்திகளைப் போகவொண்ணாதென்று தகைய, இவரும் தமக்கு நிரவதிகதநமுண்டாகையாலே அத்தை மூன்று அம்ஶமாகப் பிரித்து இரண்டு தேவிகளுக்கும் இரண்டு அம்ஶங் கொடுத்து

மற்றையம்ஶத்தை ஸ்வாசார்யருக்காக எடுப்பித்துக்கொண்டு அத்தேசத்தையும் ஸவாஸநயாக விட்டு, ""இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்று அதிதிஸத்கார யோக்யையல்லாத பார்யையை த்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்' என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாக அங்கே ஸந்யஸித்தருளிக் கோயிலை நோக்கி எழுந்தருளாநிற்கச் செய்தே திருக்காவேரிக் கரையிலுள்ள சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழ்வானைக் கண்டு ஸேவித்துநிற்க, அநந்தாழ்வானும் 'வாரீர் வேதாந்திகளே! ஸாதுமாரரான நீர் இங்ஙனே செய்பலாமோ? வேர்த்தபோது நீராடிப் பசித்தபோது அமுதுசெய்து பட்டர் திருவடிகளை ஶரணமென்றிருந்தால், உம்மைப் பரமபதத்தினின்றும் தள்ளிவிடுவாருண்டோ? இனி யென்! திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகநிஷ்டராவீர்' என்று ஆஶீர்வதித்து, 'போம்' என்று விட்டார்; அதாவது - திருமந்த்ரம் ஆத்மஸ்வரூபபரமாகையாலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநோத்பத்திய'கிற ஆபிஜாத்யமுண்டாய், த்வயத்திலும் ஸ்ரீமச்சப்தோக்தமான பெரிய பிராட்டியார் புருஷகாரத்தாலே வர்த்தமாநார்த்தத்திலே வர்த்தித்து, உத்தரவாக்யோக்தங்களைப் பற்றக் கைங்கர்யைகநிஷ்டராவீரென்று சொன்னபடி.

வேதாந்திகளும் பயணகதியிலேபோய்க் கோயிலிலே யெழுந்தருளிப் பட்டர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து, தாம் கொண்டுவந்த தநத்தைத் தம்மதென்கிற அபிமாநத்தை விட்டுப் பட்டருக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி அவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து நிர்மமராய் நிற்க, அவ்வளவிலே பட்டரும் மிகவும் உகந்தருளி 'நம்முடைய சீயர் வந்தார்' என்று வாரியெடுத்துக் கட்டிக்கொண்டருளி ஒரு க்ஷணமும் பிரியாமல் தம்முடைய ஸந்நிதியிலே வைத்துக்கொண்டு ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, சீயரும் பட்டரையல்லது மற்றொரு தெய்வம் அறியாதிருந்தார்.

பட்டரும் நம்முடைய சீயரென்று சொல்லி அணைத்துக்கொண்ட அன்று தொடங்கி வேதாந்திகளுக்கு 'நஞ்சீயர்' என்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

நஞ்சீயர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக்கருத்து என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும், '*நாராயணனே! மணிவண்ணா! நாக

ணையாய்!' என்றுகூப்பிட்டபின்பிறேஅந்த மடுவின் கரையிலேஎழுந்தருளினது; இங்குக் கண் வளர்ந்தருளுகிறது நான்கூப்பிடுவதற்குமுன்னே என்னை எடுக்கைக்காக, நான் அகப்பட்ட பொய்கைக் கரையிலே ஏற்கவே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறானித்தனை; நீர் இவ்வர்த்தம் கேட்டது, உம்முடைய வசத்தாலே யன்றுகாணும்; உம்மைக்கொண்டு நம்பெருமாள் என்னினைவை வெளியிட்டருளினார்' என்று அருளிச்செய்தார்; அதாவது - பகவதவதாரங்களடங்க ஸ்வார்த்தமாக என்றிறே ஜ்ஞாநாதிகர் அநுஸந்திப்ப தென்றபடி.

நஞ்சீயர் பட்டரை ஸ்ரீபாதந் தாங்குவதாகத் தோளிலே தண்டை வைக்கப்புக' பட்டரும் 'உம்முடைய வேஷத்திற்கு இது விருத்தங்காணும்' என்று அருளிச்செய்ய, சீயரும் 'அங்குத்தையடிமைக்கு ஏகாந்தமென்று இவ்வேஷத்தைப் பரிக்ரஹம்பண்ணினேன்; அது தானே இதற்கு விரோதமாகில், பழைய வெள்ளையை யுடுக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்; அதாவது-ஆசார்ய கைங்கர்யத்திற்கு அநுரூப மாகாத வர்ணாஶ்ரம தர்மமும் பரித்யாஜ்ய மென்றபடி.

பட்டர் குடும்பஸஹிதமாகக் கூரகுலோத்தமனிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே திருநந்தவநத்தில் அல்பம் உபஹதியுண்டாக, திருநந்தவநஞ் செய்கிற ஏகாங்கிகள் சில வார்த்தைகள் சொன்னார்களென்று நஞ்சீயர் கேட்டருளி, ஏகாங்கிகளை யழைத்து'நம் பெருமாள் திருக்குழற்கற்றை சிக்கு நாறுகிறதென்றோ நான் திருநந்தவநஞ் செய்கிறது? பட்டருடைய குடும்பத்திற்குஇஷ்டவிநியோகார்ஹமாகவேணுமென்று திருநந்தவநவ்யாஜேநகோஷிநேனித்தனையன்றோ!' என்று அவர்களைச் சீறி விட்டருளினார்; இத்தால், ஆசார்யபாதந்த்ரன் பகவத்கைங்கர்யம்பண்ணக் கோலுவதும் ஆசார்ய கைங்கர்யார்த்தமாகவித்தனை யென்று கருத்து.

அநந்தரம் பட்டர் திருவணையாட எழுந்தருளுகிறபோது, பகலெல்லாம் வழி நடந்தருளின ஆயாஸத்தாலே விட்டதொரு தூற்றடியிலே நஞ்சீயர் மடியிலே திருமுடியைவைத்துக் கண்வளர்ந்தருள, ஓரிரவெல்லாம் துடைமாறுதல் அசைத்தல் செய்யாதே இருந்தருளினார்; ஆகையாலே, ஆசார்யவிஷயத்திலே சைதந்யம் மூச்சற்றுப் படுக்கையாய் அடிமை செய்கை ஶிஷ்யஸ்வரூபஸித்தி யென்கிறது.

திருவணையாடி மீண்டு எழுந்தருளுகிறபோது ஸாயங்காலமானவாறே பாதிரியென்கிற க்ராமத்திலே போய் ஒரு வேடனகத்தே எழுந்தருளப்புக்கவாறே, அவனும் தானிருந்த ஆஸநத்தையும் வாங்கிப்போகட்டு இவர்க்கு ஒரு கட்டிலை அமைத்துக்கொடுக்க, அதின்மேலே எழுந்தருளியிருந்து 'இவன் நம்முடைய வைபவ மறிந்து செய்தா னல்லன்; க்யாதிபாநாய் செய்தானல்லன்; நம்மால் உபக்ருதனாய்ச் செய்தா னல்லன்; தன்னுடைய க்ருஹத்திலே புகுந்தோமென்னும் அபிமாநமிறே இவன் இவ்வளவு செய்யவேண்டிற்று. ஈஶ்வரன் தன் அபிமாநத்திலே ஒதுங்கினாரை என்ன நினைத்திருக்கிறானோ?' என்று அநுஸந்தித்தருளி, பின்பு அந்தக்ருஹமுடையவனைக் குறித்து 'இங்கு விஶேஷம் ஏது?' என்று கேட்டருள, அவனும் 'நாயன்தே! நான் காட்டிலே வேட்டைக்குப் போனேன்; அங்கே ஒரு முசல் குட்டியைப் பிடித்தேன்; அதனுடைய தாயானது என் முன்னே வந்து வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக்கொண்டு கிடந்தது; அத்தைக்கண்டு எனக்குத்தயைபிறந்து அதின்குட்டியைவிட்டுப்போந்தேன்' என்றான். அத்தைக்கேட்டு இவரும் 'ஒரு சேதநனுக்கு இல்லாததொன்று,பரமசேதநனுக்கு உள்ளதொன்று! (க) "மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அம்முசலுக்கு உபதேஶித்தாருமில்லை; (உ) "அரீந்ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷித வ்யக்ருதாத்மநா" என்று இவ்வேடனுக்கு உபதேஶித்தாருமில்லை; அவ்யவதாநேந ஶரணாகதி பலிப்பதே! இதொரு ப்ரமாண ஸித்தி இருந்தபடியே!' என்று நஞ்சீயர்க்கு அருளிச்செய்து, கோயிலுக்கு எழுந்தருளிப் பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயன் பெருமாளுக்கு திருமதிள் கூட்டுவிக்கிற நேரிலே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் திருமாளிகையகப்பட, 'அவர் திருமாளிகையையிடித்துத் திருமதிள்கட்டவேணும்' என்று வீரஸுந்தரன் சொல்ல, பட்டரும் 'உம் திருமதிளோ பெருமாளுக்கு ரக்ஷகம்? அவர்மங்களாஶாஸநமிறே ரக்ஷகம்; ஆகையாலே, முன்பு திருமங்கையாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை

(க) மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ । (உ) அரீந் ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷித வ்யக்ருதாத்மநா ॥

கட்டுகிற ஸ்தாநத்தைத் தப்ப ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டவில்லையோ? நீரும் இப்போதும் அப்படியே அவர்திருமாளிகையை விட்டு ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டிவையும்' என்று சொல்ல, வீரஸுந்தரனும் ஆசார்யபுத்ரரென்று அஞ்சாதே அவர் வார்த்தையை அதிக்ரமித்து ஆழ்வான்திருமாளிகையை இடித்துத் திருமதிள் கட்டிவைத்துப் பட்டரைத் தந்மூலமாகக் கோயிலிலேயிருக்கவுமொட்டாதே மிகவும் உபத்ரவிக்க, பட்டர் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளும்போது வழியிலே இளைத்தருளி 'நஞ்சீயர் இப்போது வருவதுங் காணேன்' என்ன, நஞ்சீயரும் 'சீயா! சீயா!' என்று அழைத்துக்கொண்டு கட்டுத்திருப்போனகமும் தண்ணீரமுதும் கொண்டு ஓடிவந்து சடக்கென அமுதுசெய்யப் பண்ணிவைத்து இளைப்பாற்றிவைக்க, பட்டரும் நஞ்சீயருக்கு அப்போதும் ஒரு விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளினர்; ஆகையாலே, அநுவர்த்தந விசேஷங்களாலே ஆசார்யாநுக்ரஹத்திற்குப் பாத்ரமாக வேணுமிறே.

அநந்தரம் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளியிருந்து (க) "ஸூகிகண்ட த்வயஸஸாரஸஸ்நிக்த நீரோபகண்டாமாவிர்மோத ஸ்திமித ஶகுநா நூதிதப்ரஹ்மகோஷாம் - மார்கேமார்கேபதிகநிவஹை ருஞ்ச்யமாநாபவர்காம் பஶ்யே யந்தாம்புநரபிபுரீம் ஸ்ரீமதீம்ரங்கதாம்ந:" என்று சொல்லிக்கொண்டு, கோயிலையும் பெருமாளையும் விட்டுப் பிரிந்திருக்கையாலே மிகவும் க்லேஶப்பட்டு, '* என்றுகொலோ கண்குளிரக் காணுநாளே!' என்றுகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பட்டரைஸேவித்து 'அடியேனுக்குத்திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம்ஒருரு ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க, பட்டரும் நஞ்சீயரைப் பார்த்து 'சீயா! எனக்குக் கோயிலையும் பெருமாளையும் விட்டுப்பிரிந்த க்லேஶாதிஶயத்தாலே செவிகள் சீப்பாயாநின்றது; ஆகையாலே, எனக்கு

(க) [illegible]

வாய்திறந்து வார்த்தை சொல்லப்போகிறதில்லை; நீர் திருவிருத்தத்திற்கு அர்த்தம் ஒருரு இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குச் சொல்லும்' என்று அவரைச் சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே காட்டிக்கொடுத்து இங்ஙனே நடந்துசெல்லுகிற நாளிலே, கடலைக் கலக்கினாற்போலே பட்டர்திருவுள்ளத்தைக் கலக்கி விரோதித்த வீரஸுந்தரன் மரித்துப்போக,

அவ்வளவிலே கோயிலிலே பட்டர்திருத்தாயார் ஆண்டாளை ஸேவித்திருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் 'பட்டருடைய விரோதி போனான்' என்று தங்கள் திருப்பரியட்டங்களை முடிந்து ஆகாஶத்திலேயெறிந்து நின்றார். நின்ற திக்கிலே ஸந்தோஷித்துக் கூத்தாடி ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அதுகேட்டு ஆண்டாள் செய்தபடி:—திருமாளிகைக்குள்ளே புகுந்து திருக்காப்புச்சாத்திச் சிக்கெனத் தாளிட்டுக்கொண்டு வயிறுபிடித்து மிகவுங்க்லேஶித்து வாய்விட்டு உச்சைஸ்ஸ்வரமாக அழத்தொடங்கினாள்; அதுகேட்டு ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே * தடுகுட்டமாய்க் கும்பிடுநட்டமிட்டுக் * கூத்தாடுகிற முதலிகள் ஆண்டாளைக்குறித்து 'பட்டரை இங்கு இருக்கவுங்கூட வொட்டாமல் விரோதித்த பாபிஷ்டன் போனானென்று ஸந்தோஷியாதே க்லேஶிப்பானேன்? பட்டருடைய விரோதி போகவும், பட்டரும் முதலிகளும் இங்கே எழுந்தருளவும், நாமெல்லோரும் கூடிவாழவும், உமக்கு அஸஹ்யமாயிருந்ததோ?' என்ன, ஆண்டாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச்செய்தபடி:—'பிள்ளைகாள்! நீங்களொன்றும் அறிகிறிகோளில்லை; வீரஸுந்தரன் நேரே ஆழ்வானுடையஶிஷ்யனாயிருந்து ஆசார்யபுத்ரரான பட்டரைத் திண்டாட்டங்கண்டு அவர் திறத்திலே மஹாபாபத்தைத் தீரக்கழியப்பண்ணி 'அறியாமல்செய்தேன்; இத்தைப் பொறுத்தருளவேணும்' என்று பட்டர்திருவடிகளிலே தலைசாய்ப்பதுஞ் செய்யாதே, 'இப்படி செய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமுமின்றியே செத்துப்போனான்; ஆகையாலே, அவன் ஶரீரம்விட்டபோதே யமபடர் கையிலே யகப்பட்டுக் கலங்க அடியுண்டு மலங்க விழிக்குமாகையாலே அத்ருஷ்டத்தை யிழந்தான்; சிலநாளைக்கு இருந்தாகிலும் த்ருஷ்டஸுகத்தை யநுபவிக்கிறானென்றிருந்தேன்; அதுவுங்கூட இழந்தானாகாதே? ஆழ்வான்திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையது ஒருஆத்மா இப்படி தட்டுப்பட்டுப்போவதே! என்று இத்தை நினைத்து என்வயிறு எரிகிறபடி உங்களொருவர்க்கும்

தெரிகிறதில்லை' என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தாள்; குற்றஞ்செய்தவர்கள் பக்கலிலு மகப்பட ஹிதபரராய்த் தயார்த்ரசித்தராய்ப் போருவது, ஆழ்வான் ஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கே உள்ளதொன்றிறே.

பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் இவ்விசேஷங்கேட்டுக் கோயிலிலும் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளி இத்தை அருளிச்செய்ய, பட்டரும் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் "நுங்கால்களென்தலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே" என்கிறபடியே அவர்கழல்களை அடிக்கடி வணங்கி, அவருடனேகூடத் தத்க்ஷணமே கோஷ்டீபுரத்திலும் புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளி, பண்டுபோல தர்ஶநார்த்தம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மணியாழ்வான் இருநூறுகாதவழி நடந்து வந்து, பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பட்டரும் நெடுமாற்கடிமைக்கு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளி, எம்பெருமானை அறிகையாவது - அவனை அரைவயிறு பட்டறிகை; ததீயரை அறிகையாவது-அவனை முழுக்க அறிகை' என்று அருளிச்செய்தருள, அவரும் 'பலபடி சொல்லி யென்? மறப்பன்; இவ்வளவேயமையும்' என்று அதுதன்னையே தாரகமாகப்பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளினார்; (க) 'ந்யக்ரோதபீஜே வடவத் ப்ராணவேஶப்தஜாலவத்-ஸித்தே ததீயஶேஷத்வே ஸர்வார்த்தாஸ்ஸம்பவந்தி ஹி" என்கையாலே, ஸச்சிஷ்யன் ஸதாசார்யன் அருளிச்செய்ததொரு சரமார்த்தத்தையே தஞ்சமென்று விஶ்வஸிக்கவேணு மென்றபடி.

வீரஶிகாமணிப் பல்லவராயன், பட்டரைக்குறித்து 'பட்டரே! ராஜகார்யஞ் செய்கையாலே அடியேனுக்குப் பகவத்விஷயவைபவங் கேட்க விரகில்லை; எனக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க, பட்டரும் 'கடற்கரை வெளியை நினைத்திரும்' என்று அருளிச் செய்தருள, அது தெரியாமையாலே அவன் கையைப்பிசைந்துநிற்க, இவரும் 'கடற்கரை

(க) ந்யக்ரோதபீஜே வடவத் ப்ராணவேஶப்தஜாலவத் ।
ஸித்தே ததீயஶேஷத்வே ஸர்வார்த்தாஸ்ஸம்பவந்தி ஹி ॥

யிலே ஒரு அம்ருதக்கடல்போலே பெருமாள் பெரியவாநர ஸேனையோடே விட்டிருக்க, அக்கரையிலே பிணந்தின்னிப்பையல் ராவணன் இருக்க, எழுபதுகோடி மஹாகபிஸேனை உணர்ந்து பெருமாளைக் குறிக்கொண்டு நோக்கிக் கொண்டுபோர, அவர்கள் ப்ராக்ருதிமாந்களாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்தவளவிலே, தாமும் தம்திருத்தம்பியாருமாகத் திருவரையிற்கட்டிய கச்சும் சுருக்கியசீராவும் நாணியும் முதுகிலே அம்பறுத்தூணிகட்டிக் கையிலே தெறித்துப் பிடித்துப் பெருக்கின திருச்சரமும் தரித்த திருவில்லும் தாமுமாய், சில அண்டஜங்கள் முட்டையிட்டுத் தம் சிறகின்கீழே நோக்கியிட்டு வைக்குமாபோலே எழுபதுவெள்ளம் ப்லவங்க குலபதி மஹாஸேனையையும் நடையாடும் மதிள்கள்போலே ரக்ஷித்துக்கொண்டு ஓரிரவெல்லாம் சாரிகையாய்வந்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று ஸுகமாயிரும்' என்று அருளினார்; தர்ஶநரஹஸ்யமாவது - உறங்குகிறபோது நம்மை ரக்ஷிக்குமவன் உணர்ந்தால் நம்மை நோக்கு மென்றிருக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்றபடி.

ஒருநாள் த்ரிபுவநவீரதேவராயன், பட்டருடைய வைபவங்கண்டு 'பட்டரே! நீர் நம்பக்கல் ஒருநாள் வந்துபோகீர்' என்ன, பட்டரும் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறுத்தாலும், அவ்வாசலொழிய வேறொருபோக்கு உண்டோ?' என்று அருளினார்; அதாவது - (க) "ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று ஸ்வாஶ்ரித ரக்ஷணைகதீக்ஷிதனான எம்பெருமானிருக்க, கதிபய க்ராமேஶ கஞ்சித் புருஷாதமன் வாசலிலே துவளக்கடவோமல்லோ மென்றபடி.

ஒருநாள் பட்டர், பெருமாளைத் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருவடிதொழப்புக, திருமுன் அடிக்கிற வேத்ரபாணிகள் பட்டரைப்பாராமல் சில பருஷோக்திகளைச் சொல்ல, ஸ்ரீபாதத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அவரோடே எதிருத்தரஞ்சொல்லப்புக, பட்டரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! கேளும்: பெருமாளுக்கு ஏகாந்தத்திலே என்குற்றம் விண்ணப்பஞ்செய்ய ஒருகாலம் பற்றாதாய், பெருமாளும் திருச்செவிசாத்தாமல்போந்த இத்தைப் பெருமாளுக்கு அந்தரங்க பரிகராயிருப்பாரொருவர் நம்தோஷத்தை ஏகாந்தத்திலே

(க) ஏதத்வ்ரதம் மம ॥

விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் திருச்செவிசாத்தினது கண்டால், நம்மைப்பார்க்கில் அத்தை விலக்குகிற இத்தால் நீர்பெற்றபேறுஎன்?’ என்று அருளினார்; இத்தால், பகவத் ஸந்நிதியில் ஏகாந்தத்தில் பரக்ருத ஸ்வதோஷக்யாபநம் தத்வாத்ஸல்யகார்யமாய்த் ததங்கீகாரஹேதுவுமாமென்று நினைக்கக்கடவ னென்றபடி.

பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஸம்பந்தமுடையராய் ஸோமயாஜியாயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், பட்டரை ‘அடியேனுக்குத் திருவாராதநக்ரமம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் உடையவர் நித்யத்தை—ஒருயாமப்போது திருவாராதநம் பண்ணவேண்டுங் க்ரமத்தை ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் அதுகொண்டு நெடுநாள் திருவாராதநம்பண்ணிப் போரச்செய்தே, ஒன்றிரண்டுநாள் பட்டர்திருவாராதநத்தை ஸேவித்திருக்க, அங்குத் தமக்கு அருளிச்செய்த க்ரமம் ஒன்றும் கண்டிலர். பட்டர் திருவாராதநஞ்செய்தபடி:—பட்டர் நீராடித் தூயதிருப்பரியட்டஞ் சாத்தியருளித் திருமண்காப்புச் சாத்தியருளி, உள்ளே அமுதுசெய்யத் தளிகையை அமர்த்தின வளவிலே தளிகைமுன்னே எழுந்தருளியிருந்து ‘தெற்காழ்வாரை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாருங்கோள்’ என்ன, அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுவந்து கைத்தலத்திலே பிடித்த வளவிலே, தமக்குப் படைத்த திருப்போனகத்தையும் சேர்த்த தண்ணீரமுதையும் அமுதுசெய்வித்தருளி ப்ரஸாதப்பட்டருளினார். அத்தைக்கண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் பட்டரைத் தண்டனிட்டு ஸவிநயராய் ‘ஒருவிண்ணப்பமுண்டு: சொல்லப் பயமாயிருக்கிறது’ என்று சொல்ல, பட்டரும் ‘அஞ்சாதே சொல்லும்’ என்ன, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் ‘திருவாராதநப்படியை அடியேனுக்கு இப்படி அருளிச்செய்தருளிற்று; தேவரீர் இப்படி செய்தருளுகிறது; இதற்குஅடி யென்?’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் ‘ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து உமக்கு அப்படியொழியச் சொல்லுகைக்கு ஒருவார்த்தை கண்டிலேன்; என்னை நிரூபித்தவிடத்தில் இப்படியொழியச் செய்கைக்கு ஒருசொல் கண்டிலேன்’ என்று அருளிச்செய்தருளினார்; இத்தால், ஹிதைஷியான ஆசார்யன் ஶிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞாநபரிபாகாநுகுணமாகக் கொண்டிப்பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப்போலே ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே மண்டித்திரிகிற கரணங்களைப் பக

வத்விஷயப்ரவணமாம்படி திருத்துமென்னுமதுவும், ஆசார்யனுடைய யத்நமாய்ப் பகவத்விஷயைகபரமான அநுஷ்டாநவிஶேஷத்திற்குக் கருத்து அவிஶேஷஜ்ஞர்க்குத் தோற்றுதென்னுமதுவும் தோன்றுநின்றதிறே.

பட்டரை ஒருவன் ‘தேவதாந்தரங்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுவர்த்தியாதொழிவா னென்?’ என்ன, ப்ரமாணவிரோத முண்டாகிலன்றோ ஸந்தேஹமுள்ளது; இங்கே ஸந்தேஹமில்லை’ என்று அருளிச்செய்தார். அது எங்ஙனேயென்னில்:—‘ஸத்வப்ரசுரரை ரஜஸ்தமஃப்ரசுரர் அநுவர்த்திக்குமது போக்கி ஸத்வப்ரசுரர் ரஜஸ்தமஃப்ரசுரரை அநுவர்த்திக்கக்கடவதோ?’ என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, தேவதாந்தரங்கள் குணதோஷங்களிரண்டாலும் ஒருகாலும் அநுவர்த்தநீயரன் றென்றபடி.

‘பட்டர் அறியில் ஸம்மதியார்’ என்று, பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தை வேறொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கையாலே விளக்குவித்து, ஆண்டாள் ஸ்வீகரிப்பள். இத்தை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண்டு ‘நீர் தாயாராயிருந்து இப்படி செய்தருளலாமோ?’ என்ன, ஆண்டாளும் ‘அது என்? பிறர்திருவாராதநத்தின் தீர்த்தமே ஸ்வீகார்யமாய், தான் ஏறியருளப் பண்ணின விக்ரஹத்தின் தீர்த்தம் ஸ்வீகார்யமாகாதோ?’ என்ன, அவரும் ‘அதற்கு அடியென்?’ என்று கேட்க, ஆண்டாளும் ‘*கணபுரம்கைதொழும்பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரோ?’ என்று அருளிச்செய்தாள். இத்தால், ஶிஷ்யபுத்ரர்களேயாகிலும்,ஜ்ஞாநாதிகர் ததீயத்வேந அநுவர்த்தநீயரென்றபடி.

பட்டர், தம்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவரைப்பார்த்து ‘நீர் அநந்தாழ்வான் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருக்கும்படி எங்ஙனே யென்று கேட்டுவாரும்’ என்று அருளிச்செய்ய, அவரும் அநந்தாழ்வான் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருள, அன்று அங்கே பல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அமுது செய்தருள, இவரும் இடம் போதாமையாலே அவர்கள் அமுதுசெய்து எழுந்திருக்குமளவும் பேசாதிருக்க, பின்பு அநந்தாழ்வானும் இவரைக்கண்டு ‘நெடும்போதுண்டே! அமுது செய்தருளப்பெற்றதில்லையே! இளைப்போடேயிருக்கிறதே!’ என்று போரநொந்து சடக்கென அமுதுசெய்தருளப்

பண்ணி, தாமும் தேவிகளுமாக ஸேவித்திருந்த திருப்போனகத்தை அமுதுசெய்தருளி எழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக் குறித்து 'எங்குநின்றும் எழுந்தருளிற்று?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'பட்டர், தேவரீர் ஸ்ரீபாதத்திலேசென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணமிருக்கும்படி எங்ஙனே யென்று கேட்டுவரச்சொல்லி வரவிட்டருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அநந்தாழ்வானும் 'ஆகில், † (கொக்குப்போலே யிருக்கும், கோழிபோலேயிருக்கும், உப்புப்போலேயிருக்கும்,) உம்மைப்போலே யிருக்கும்' என்று அருளினார்; இத்தால், தன் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாபிமாநாதிநிமித்தமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலே முற்பாட்டுக்கு ஆசைப்படாதே, பிற்பாட்டுக்கே ஆசைப்பட்டுத் ததீய ஸேஷத்வத்தைப்பேணுகை ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷண மென்று உத்தரமருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து.

ஒருநாள் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸ தோஷத்தாலே கலங்கி விஷயப்ராவண்யந் தலையெடுத்து, பட்டர் ஸந்நிதியிற் சென்று 'பட்டரே! உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'வாராய்பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலேயன்றோ; நீ விட்டாலும் நாம் விடுவோமோ?' என்று அருளிச்செய்தருள, அவனும் அகன்றுபோகத்தேட, இவரும் அவனைப் பலாத்கரித்துப்பிடித்து உபாயேந ஜ்ஞாநோபதேசமுகத்தாலே வருந்தித் திருத்தி ஸ்ரீபாதத்திற்கு அந்தரங்கராக்கிக்கொண்டருள, அவரும் மஹாவிரக்தராய் நிலையிலே நின்றருளினார். ஆகையாலே, அஜ்ஞாநந் தலையெடுத்து அகன்று போவாரையுமுட்பட விடாதே யத்நேந திருத்திச் சேர்த்துக் கொள்ளுகையே ஸதாசார்ய லக்ஷணமென்கிறது.

ஒருநாள், பட்டரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாகப் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து பகவத்கல்யாணகுணாநுஸந்தாநம் நடவாநிற்க, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'நாம் பண்ணின ஸுக்ருதமன்றோ இப்படி யிருக்கப்பெற்றது!' என்ன, அவ்வளவிலே சிறியாச்சான் எழுந்திருந்துநின்று 'நெடுங்காலம் பெருமாள் ரக்ஷகரென்று ப்ரமித்துவைத்து, இப்போதாக ஒரு ஸுக்ருததேவருண்டாவதே!', என்று அருளினார்; இத்தால் உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஈஸ்வரனிருக்க, ஆநுகூல்யங்களுக்கு ஸுக்ருதம் அடியென்கை ஸ்வரூபநாஸ மென்றபடி.

† குண்டலிதக்ரந்தம் அநேகப்ரதிகளில் இல்லை.

பட்டரோடே அமுதனார் வெறுத்தருளி 'தாம் ஆழ்வானுடைய வெற்றிலைச் செருக்கிலே பிறந்தவர், நான் ஆழ்வானுடைய ஜ்ஞாநச் செருக்கிலே பிறந்தவனன்றோ?' என்று சொல்லிவிட, அத்தைப் பட்டர் கேட்டருளி 'பாசுரம் அழகிது: ஆகிலும், இத்தைத் தாமே சொன்னீரே!' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, ஆசார்யாபிமாநஜநித ஸ்வோத்கர்ஷரூப † ஸ்லாகாவசநம் ஸ்வரூபாநுசித மென்றபடி.

ஒருநாள் பெருமாள் புறப்பட்டருளி ஒரு 'திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பட்டர் திருவாலவட்டம் ஸேவித்திரா நிற்க, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் 'ஸந்த்யாவந்தநத்திற்குக் காலம் தப்புகிறது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'பகவத்கைங்கர்யநிரதருக்கு ஸந்த்யாவந்தநவைகல்யதோஷம் வாராது' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; இதற்குக்கருத்து:— (க) "மத்கர்மகுர்வதாம்பும்ஸாம் கர்மலோபோபவேத்யதி - தத்கர்மதேப்ரகுர்வந்திதிஸ்ரஃ கோட்யோமஹர்ஷயஃ" என்று திருமுகப் பாசுரமிருக்கையாலே, பகவத் கைங்கர்யத்தையிழந்து நித்யகர்மாநுஷ்டாநார்த்தமாகப் போகை ஸ்வரூபவிருத்தமென்றபடி.

ஒருகால் பட்டருடனே அநேக வித்வான்கள் திரண்டு வந்து தர்க்கிக்க, பட்டர் அவர்களெல்லாரையும் வாய்மூடுவித்து ஜயித்தருள, பின்னையும் அவர்கள் 'இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதையைப் பரீக்ஷிப்போம்' என்று ஒரு குடத்திலே ஒரு பாம்பை யடக்கிக்கட்டி 'இக்குடத்திலேயிருக்கும் வஸ்து என்?' என்று கேட்க, பட்டரும் 'திருவெண்கொற்றக்குடை இருக்கிறது' என்ன, அவர்களும் சிரித்துக் குடத்துக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டவளவிலே போகி புறப்பட, அவர்களும் 'இதுகொற்றக் குடையோ' என்ன, பட்டரும் 'அன்றோ? "சென்றால் குடையாம்" என்றன்றோ ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது' என்ன, அவர்களும் இவருடைய ஸர்வஜ்ஞதைக்கு விஸ்மயப்பட்டு க்ருதார்த்தராய்ப் போனார்கள்.

முன்பு உடையவர் காலத்திலே ஆசார்யர்களெல்லாரும், உடையவருக்கு மாநஸபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானை அநுவர்த்

(க) 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥

† 'ஸ்வவாக்வ்யவஹ்ருதவசநம்' என்று ப்ரதிபேதம்.

த்து 'ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களின் அருப்பொருள் தெரியும்படிக்குத் தேவரீர் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளும்படி உடையவரை வேண்டிக்கொள்ளவேணும்' என்று பிள்ளானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளானும் உடையவர் பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி ஸவிநயராய் இரப்புடனே 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு' என்றுசொல்ல, உடையவரும் 'என்?' என்று கேட்டருள, பிள்ளானும் 'தேவரீர் ஸ்ரீபாஷ்ய மருளிச்செய்து திக்விஜயம் பண்ணித் தர்ஸநத்தை நிலைநிறுத்தியருளிற்று; இனி திருவாய்மொழி முதலான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யாநம்செய்து ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் திருவுள்ளத்திலே, விசாரித்தருளி 'அப்படியாம்; நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வ்யாக்யாநம் பண்ணினால், மந்தமதிகளுக்கு இதற்கு இவ்வளவே அர்த்தமுள்ளதென்று தோற்றும்; ஆகில், அபசாரமாம்; ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களுக்கு அவ்வவருடைய புத்திக்கு ஈடாகப்பஹுவாகச் சுரக்கும்; ஆகையாலே, நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வரம்பு கட்டினாப்போலேயாம்; நீர் ஒருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்யும் என்று நியமித்தருளினார். திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானும் யதிராஜாநுமதிகொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ப்ரக்ரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு மூன்றாம் முன்னம் இனிதாக ஆறாயிரப்படி உரைத்தருளினார். பட்டரும் நஞ்சீயருக்குப் பிள்ளான்படி ஆறாயிரமும் நன்றாக ப்ரஸாதித்தருளினார்.

நஞ்சீயரும் அத்தை நன்றாக அதிகரித்து, பட்டரை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒருவ்யாக்யாநம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே, பட்டருக்கு இருபத்தெட்டாந்திருநக்ஷத்ரத்திலே ஒருகைஸிகத்வாதஸியினன்று பெருமாள்ஸந்நிதியிலே நின்று கைஸிகபுராணம்வாசித்தருளாநிற்க, என்னையும்போலன்றியே ஒரு பதத்திலே நின்று பஹுமுகமாக பாவார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிறபடிகளைக் கண்டு, பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி யுகந்து இவருக்குத் தாம் சாத்தியிருந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் திருவாபரணம் முதலானவற்றையும் தாம் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தையும் பின்னையும் சிலவற்றையும் பரிசிலாக இரங்கியருளி, மார்பும் தோளும் பூரித்துத் திருமேனி

தெரியாமல் த்வரைவிஞ்சி மாறி 'இவர்க்கு மற்று எது கொடுப்போம்?' என்று, ஸந்தோஷாதிஸயத்தாலே 'பட்டரே! உமக்கு மேலைவீடுதந்தோம்' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் 'மஹாப்ரஸாதம்' என்று அங்கீகரித்தருள, திருவோலக்கமடையக் கடல்குழம்பினாப்போலே 'இப்படி திருவுள்ள மாவா னென்?' என்று கலங்கி வயிறு பிடிக்க, பட்டரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே பெருமாள் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் நின்றுகொண்டு 'நாயன்தே! தேவரீர் அர்ஜுநனைக் குறித்து(க)''மோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்று அருளிச் செய்தருளிற்றென்று கேட்பார்வார்த்தை கேட்டிருக்கையன்றிக்கே, தேவரீர்தாமே இப்படி திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற இப்பேற்றுக்கு அடி-உடையவர் தேவரீர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்த உறவும், ஆழ்வாரோடு உண்டான குடல் துடக்கும், எம்பாருமன்றோ' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருவோலக்கத்திலிருந்த ஸ்ரீரங்கமறையோர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் உகப்புத் தலைமண்டையிட்டு விசாரியாமல் ஒரு வார்த்தை அருளிச் செய்தருளினார்; நீர் இங்ஙனே உகந்து அங்கீகரிக்கிறதென்? உம்மைக்கொண்டு இவ் விபூதியைத் திருத்தவேணுமென்றன்றோ பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறது' என்ன, பட்டரும் 'ஆனால்-இவ்விபூதியும் இவ்விபூதியிலுள்ளாரும் பாக்யஹீநரானால், அடியேன் செய்வதென்? நாய்க்குடலுக்கு நறுநெய் தொங்குமோ? என்னை இவ்விபூதி பொறுக்குமோ? இன்னம் சிறிது நாள் இங்கே அடிமைகொண்டருளில், பரமபதத்திற்கும் இதுக்கும் சுருளும்படியுங் கட்டேனோ?' என்று பெருமாள் தம்மை விஸேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளின ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலுண்டானசெருக்குத் தலைமண்டையிட்டுஹ்ருஷ்டோக்தியைப் பண்ணி, 'நாயன்தே! ஆஸநபத்மத்திலே அழுத்தியிட்ட திருவடித்தாமரைகளும் அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முறுவல் பூத்த சிவந்த திருமுக மண்டலமும் திருநுதலில் கஸ்தூரித்திருநாமமும் பரமபதத்தில் கண்டிலேனாகில், ஒரு மூலையடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டு வருவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, நம்பெருமாளையும் பெரிய பெருமாளையும் ஆபாதசூடம் அநுபவித்து, கோயிலாழ்வாரையும் ஆழ்வாரையும் கண்ணாரஸேவித்து நிற்க, பெருமாள் தம் வரிசைகளெல்லாவற்றுடன் ப்ரஹ்மரதம் பண்

(க) மோக்ஷயிஷ்யாமி ॥

னுவித்து, கோயில்அண்ணத்துக்கொத்தும் அகில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எல்லா ஆசார்யர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்க்கமும் சூழ்ந்து ஸேவித்துவர, அவர்திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளி ஆண்டாளை ஸேவித்துநிற்க, அவரும் '*நலமந்தமில்லதோர்நாடு புகுவீர்' என்று ஆஶீர்வதிக்க, பட்டரும் '*அம்மா! அடியேன் வேண்டுவ தீதே' என்று உகந்தருளி,

திருப்பதியிலுள்ளவர்க ளடங்கத் திருமாளிகையிலே அமுது செய்தருளினபின்பு பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து, என்றையும்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்யா நிற்கச்செய்தே "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறபோது, "அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்" என்கிறவிடத்திலே "பறவையேறுபரம்புருடா நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின், பிறவி யென்னுங் கடலும் வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்" என்று இத்தை இரட்டித்து அநுஸந்தித்தருளித் திருக்கண்களை மலரவிழித்துத் திருமேனியைச் சிலிர்ப்பித்துப் புன்முறுவல் செய்து திருமுடியிலே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அணையிலே சாய்ந்து நிற்கச் செய்தே ஶிரஃகபாலம் வெடித்துத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, முதலிகளும் உள்ளேசென்று 'பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, ஆண்டாளும் சடக்கென எழுந்தருளிப் பட்டரை வாரியெடுத்து மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு, திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளின விஸ்மயத்தைக் கண்டு, திருவுள்ளங் கலங்குதல் திருமுகங்கன்றுதல் * கண்ணீர்மல்குதல் செய்யாதே வண்டுகள் பூவின்பரிமளமறிந்து ஆக்ராணித்து க்ரஹிக்குமாபோலே, பட்டருடைய ஸௌகுமார்யமறிந்து நலக்காமல் இவர்ஹ்ருத்கமலத்தை அலர்த்தித் தான் * தெய்வவண்டான தன்மை தோன்ற ஸ்ரீவைகுண்ட நாதன் இவரைக் கைக்கொண்டருளுவதே! பெருமாளுக்கும் நாச்சிமாருக்கும் பேரிழவும் பெருங்க்லேஶமும் பெருவயிற்றெறிச்சலுமாய்ச் செல்லா நிற்க, பரமபதநிலயனுக்கும் அங்குள்ள நாச்சிமாருக்கும் பெருவாழ்வும் பெருஞ்செல்வமும், பெருங்களிப்புமாய்ச் செல்லுகிறதே!' என்று புத்ர ஶோகக்லேஶஸ்பர்ஶமுமற்று, 'உடையவன் உடைமையைக் கைக்கொண்டால், நாம் வெறுக்கலாமோ?' என்று ஆண்டாள் இருக்க, கடல் கலங்கினப்போலே கோயிலுள்ளா ரடங்க

ஶோகார்த்தராய்க் கிடந்து துடிக்க, வேதாந்திகளும் வேரற்றமரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்து ஶோகார்த்தராய்ப் பஹுவாய் ப்ரலாபித்து *மழைக்கண்ணீர்மல்கி நிற்க, பெருமாளும் நாச்சிமாரும் திருமுத்தின்பணி காளாஞ்சி திருவெண்சாமரம் திருவாலவட்டம்திருவெண்கொற்றக்குடை வெண்முத்தின்கலசம் மேற்கட்டு முத்துத்தாமம் தொடக்கமான தம்முடைய ஸர்வபரிஜநபரிச்சதங்களடங்கக் கொடுத்துவிட்டு, 'நம்முடைய அவப்ருதோத்ஸவம் கொண்டாடுமாபோலே பட்டருக்கும் அவப்ருதோத்ஸவங்கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளமாய், திருமுகங்கன்றித் திருமுத்துதிர்த்துப் பெருமாளும் நாச்சிமாருங்கூடத் திருமஞ்சனமாடியருளி, 'இப்போது நமக்குச் செவ்வாய் வக்ரமாய்த்து' என்று திருவுள்ளம் நொந்து, 'நாம் புத்ரனை யிழந்தோமே!' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் முசித்து எழுந்தருளியிருக்க,

வேதாந்தி முதலான முதலிகள் சீராமப்பிள்ளையைக்கொண்டு பட்டரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து, அவப்ருதங்கொண்டாடி மீண்டுவரும்போது, நஞ்சீயர் முட்டாக்கிட்டு மூடிக்கொண்டு புழைக்கடை வழியாலே தம்மடமே யெழுந்தருள, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் 'இதுக்கு அடியென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும் 'புதுக்க அறுத்த விதவை தெருவிலே வெளிப்படவருமோ?' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; அதாவது - ஸச்சிஷ்யன் ஸதாசார்யன்திறத்துப் பார்யாஸமனாயிருக்கை ஸ்வரூபஸித்தி யென்று கருத்து.

பின்பு ஆண்டாளும் முதலிகளும் திருமாளிகையிலே புக்கவளவிலே வெறிச்சான திருமாளிகையைக் கண்டு, பட்டர்திருத்தம்பியாரான சீராமப்பிள்ளை '*நல்லதோர்தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர்மேற் பனிசோர, அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தா லொத்ததாலோ, இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ!' என்று பாடிக்கொண்டு விழுந்து பெருமிடறுசெய்து ஆர்த்தராய்க்கூப்பிட்டு ஶோகிக்க, ஆண்டாளும் அவ்வார்த்தியைக் கண்டு 'இவர் ஆழ்வான்திருவயிற்றிலே பிறக்கத்தக்கவரல்லர்' என்று முசித்து முதலிகளைப்பார்த்து அருளிச்செய்து, 'பிள்ளாய்! பட்டர் பெற்ற பேற்றுக்குப் பொறாமல் ஜ்ஞாதித்வங்கொண்டாடுகிறீரோ? நீர் இப்படி செய்கையில் நான் ஒருகைப்புடையிலே

யிருக்கிறேன்' என்ன, சீராமப்பிள்ளையும் ஶோகத்தைவிட்டுத் தானுக்கென எழுந்திருந்து ஆண்டாள் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, 'அபசாரப்பட்டேன் ; பொருத்தருளவேணும்' என்று க்ஷமை கொண்டு, பட்டருக்குத் தீர்த்ததிருவத்யயநஞ் செய்தருளி நிறைவேற்றினபின்பு, பெருமாளைத் திருவடிதொழச் சென்றவளவிலே,

பெருமாள் சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி, 'பட்டரை யிழந்தோம் நாம் ; உமக்கு நாம் இருக்கிறோம்; முசியாதே கொள்ளும்' என்று பட்டருடைய வரிசைக்ளடங்கக் கொடுத்தருளிப் ப்ரஹ்மரதம் பண்ணுவித்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட, சீராமப்பிள்ளையும் முசிப்பற்று ஹ்ருஷ்டராயிருந்து தர்ஶநம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இத்தால், மஞ்சள்நீர் குடிப்பித்துப் பெற்றுவளர்த்தவரே தம் பெருவீடு கொடுக்கும்படியான தன்னேற்றமும், அர்த்தாநுஸந்தான வேளையிலே ஹார்ஜன் ஸாக்ஷாத்கரித்து வழிநடத்தும்படியான தன்னேற்றமும், பேறுஇழவு இரண்டுக்கும் பெருமாள் தாமாய் அதில் கலக்கமற்ற தன்னேற்றமும், ஆழ்வான்குடல்துடக்குடைய பட்டர்க்கே யுள்ளதொன்றிறே.

பட்டர்வைபவம் முற்றச்சொல்லி முடியாதிறே. யதாமதி யதாஶ்ருதமாகச் சொன்னதித்தனை.

பட்டர்திருநக்ஷத்ரம் - வைகாசியில் அநூராதம்.

அவர்தனியன் - (க) "ஸ்ரீபராஶரபட்டார்யஶ்ஸ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: - ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுதஶ்ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸேமேऽஸ்துபூயஸே"

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை வைபவங்கள்.

அநந்தரம் வேதாந்திகளான நஞ்சீயர் பட்டர்நல்லருள்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரமாக ஸ்ரீபாஷ்யப்ரக்ரியையாலே ஒரு வ்யாக்யாநம் அருளிச்செய்து முற்றப் பட்டோலைகொண்டு 'இத்தை ஒரு ஸம்புடத்திலே நன்றாக எழுதித் தரவல்லாருண்டோ?' என்று தம்

(க) ஸ்ரீபராஶரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேஶபுரோஹித: । ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேऽஸ்து பூயஸே ॥

ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளைக் கேட்க, அவர்களும் 'தென்கரையினின்றும் நம்பூர் வரதராஜனென்பாரொருவர் பலகாலும் இங்கேவருவர்; அவர் நன்றாக எழுதுவர்' என்று நஞ்சீயருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் வரதராஜரை யழைப்பித்து 'ஒருக்ரந்தமெழுதிக்காட்டிக் காணீர்' என்ன வரதராஜரும் எழுதிக்காட்ட, சீயரும் அத்தைத் திருக்கண் சாத்தியருளி 'எழுத்து முத்துப்போலே நன்றா யிருந்தது; ஆகிலும், இது திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநமாகையாலே, ஒரு விலக்ஷணரைக் கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுகையாலே, திருவிலச்சனை திருநாமமாத்ர முண்டான இவரைக் கொண்டு எங்ஙனே எழுதுவிப்பது? விஶேஷஜ்ஞரைக்கொண்டே எழுதுவிக்கவேணுமிறே' என்று ஸந்தேஹிக்க, வரதராஜரும் சீயர் திருவுள்ளத்தை யறிந்து 'அடியேனையும் தேவரீர் திருவுள்ளத்துக்கு வரும்படியே *திருத்திப் பணிகொள்ளலாகாதோ?' என்ன, அவ்வளவிலே சீயரும் மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்து அப்போதே வரதராஜரை அங்கீகரித்தருளி, (க) "பஞ்சாஸ்த்ராங்கா: பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தா: பஞ்சார்த்தஜ்ஞா: பஞ்சமோபாயநிஷ்டா: - தேவர்ணாம்பஞ்சமாஶ்ரமாணும் விஷ்ணோர்பக்தா: பஞ்சகாலப்ரபந்நா:" என்றஶ்லோகத்திற்சொன்ன ப்ரபந்நநிஷ்டையெல்லாம் பூர்ணமாம்படி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, பட்டோலையில் எழுதின ஒன்பதினாயிரத்தையும் மூற்ற ஒருரு வரதராஜருக்கு அருளிச்செய்து காட்டியருளி, 'இப்படியேதப்பாமல் எழுதித் தாரும்' என்று பட்டோலையை வரதராஜர்கையிலே கொடுத்தருள, அவரும் அத்தை வாங்கிக்கொண்டு 'அடியேன் ஊரிலே போய் எழுதிக்கொண்டு வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் அப்படியே செய்யும்' என்றுவிட, அநந்தரம் வரதராஜர் திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளினவளவிலே சிற்றிடம் நீஞ்சிப்போக வேண்டுகையாலே பட்டோலையைத் திருமுடியிலே கட்டிக்கொண்டு நீஞ்சிப்போகச்செய்தே ஓரலை வந்து அடித்து க்ரந்தம் ஆற்றுக்குள்ளே விழுந்துபோக, வரதராஜரும் அக்கரையிலேயேறி 'பட்டோலை போய்விட்டதே! இனிநாம் என்செய்யக்கடவோம்?' என்று விசாரித்து, ஒரு அலேகத்தை யுண்டாக்கிச்

(க) பஞ்சாஸ்த்ராங்கா: பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தா: பஞ்சார்த்தஜ்ஞா: பஞ்சமோபாயநிஷ்டா: । தேவர்ணாநாம் பஞ்சமாஶ்ரமாணாம் விஷ்ணோர்பக்தா: பஞ்சகாலப்ரபந்நா: ॥

கொண்டு நஞ்சீயர்ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தமொன்றுந் தப்பாமல் ஒன்பதினாயிரமும் நன்றாக எழுதியருளித் தாம் தமிழுக்கு மிகவும் உத்தமவிரகராகையாலே ஓரோருபாட்டுக்களிலே (க) "உக்தார்த்த விஶதீகார யுக்தார்த்தாந்தரபோதகம் - மதம்விவரணந்தத்ர மஹிதாநாம்மநீஷிணாம்" என்கிறபடியே உசிதமான ஸ்தலங்களுக்கு ப்ரஸந்ந கம்பீரபதங்களாலே அர்த்தவிஶேஷங்களும் எழுதிக்கொண்டு போய்ச் சீயர்திருக்கையிலேகொடுக்க, சீயரும் ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப் பார்த்தவளவில், தாம் அருளிச்செய்த கட்டளையாயிருக்கச்செய்தேயும் ஶப்தங்களுக்கு மிகவும் அநுகுணமாகப் பலவிடங்களிலும் அநேகவிஶேஷார்த்தங்கள் எழுதியிருக்கையாலே அத்தைக் கண்டு மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்தருளி வரதராஜரைப் பார்த்து 'இது மிகவும் நன்றாயிராநின்றது; இதென்?' என்று கேட்க, அவரும் பயப்பட்டு ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாதிருக்க, சீயரும் 'நீர் பயப்படவேண்டா; உண்மையைச் சொல்லும்' என்ன, வரதராஜரும் 'சீயா! திருக்காவேரி நீச்சாகையாலே பட்டோலையை அடியேன் தலையிலேகட்டிக்கொண்டு நீஞ்சப்புக்கவாறே, ஒரு அலை வந்து அடிக்கையாலே அது ஆற்றிலே விழுந்து அமிழ்ந்துபோயிற்று; இது தேவரீர் ஒருரு முற்ற ப்ரஸாதித்தருளின கட்டளையிலே எழுதினேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும் 'இவருடைய புத்திவிஶேஷமிருந்தபடி என்தான்! இவர் மஹா ஸமர்த்தராயிருந்தார்; நன்றாக எழுதினார்!' என்று மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி, வரதராஜரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இவர் நம்முடையபிள்ளை; திருக்கலிகன்றிதாஸர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தி, தம்முடைய ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு 'பிள்ளைக்கு ஸகலார்த்தங்களையும் கரதலாமலகமாம்படி ப்ரஸாதித்தருளினார். அவரும் 'சீயரையல்லது * தேவுமற்றறியேன்' என்று எழுந்தருளியிருந்தார். ஆகையாலே, சீயர் நம்முடைய பிள்ளை யென்று அருளிச்செய்த அன்றுதொடங்கி வரதராஜருக்கு 'நம்பிள்ளை' என்று திருநாம முண்டாயிற்று.

(க) 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌶𑌦𑍀𑌕𑌾𑌰 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌬𑍋𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑌂𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

நம்பிள்ளை நஞ்சீயரை 'இதரோபாயங்களுக்கு ப்ரமாணமும் பஹுளமாய் அநுஷ்டாதாக்களும் பலராயிருக்க, இதுக்கு ப்ரமாணமும் சுருங்கி அநுஷ்டாதாக்களும் சுருங்கி ருஷிச்சந்தோதிதைவதாதிகளும் அநுஸந்தேயங்களன்றியே யிருப்பானென்?' என்று கேட்க, சீயர் அருளிச்செய்தபடி:—'இருவர் கூடி ஓராற்றிலே இறங்கிப் போகாநின்றால், ஆற்றிலமிழ்ந்தவனை அமிழாதவன் கையைப் பிடித்துக் கரையேற்றுகைக்கு ஒரு ப்ரமாணாபேக்ஷை வேணுமோ? ப்ரமாணாபேக்ஷை யுண்டென்று நினைத்தீராகிலும் (க) "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே;" (உ) "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாந்தபஸா மதிரிக்தமாஹு:", (ந) "ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்", (ச) "நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத: - ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்யபி" என்று ஏவமாதி ப்ரமாணங்கள் பலவற்றையும் அருளிச்செய்து, ப்ரமாணங்களில் குறையில்லை; † (நான் இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணந்தான் வேண்டுவதில்லை யென்றிருப்பன்; அதற்கு அடி:—ஒருகுள்ளனும் ஒருநெடியனுமாக ஆற்றிலே யிழிந்தால் குள்ளன் அமிழாநின்றால் நெடியவன் கையைப்பிடிக்கும்போது கரையிலே யிருந்து ஒருவன் சொல்லவேண்டுவதில்லையிறே; இவனுடைய தர்மிக்ராஹகப்ரமாணந்தானே அமையுமிறே. அவன் கையை 'அவன் பிடிக்கைக்கு ஒருவிதிவேணுமோ?' என்று அருளிச்செய்து) ‡ இனி அதிகாரி சுருக்கம் பார்க்கில், லோகத்திலிருந்ததேகுடியாக ஸர்வரும் ஸம்ஸாரிகளாயிருக்க, அதில் நாலிரண்டு பேர் உத்தமாஶ்ரமிகளானால், ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஒருஉத்கர்ஷமும்,

---

(க) 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

(உ) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

(ந) 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 ॥

(ச) 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌪𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥

† குண்டலிதக்ரந்தம் சிலப்ரதிகளில் இல்லை.

‡ 'இனி,...போகிறது?' என்றவிடத்து 'பின்பு "ப்ராஹ்மணோயஜேத" என்று ஜாதிநிபந்தனமாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னாலும், க்வசித்கோணேயஜிப்பார் அல்பமாயிறேயிருக்கிறது; ஆகையாலே, அதிகாரிகள் சுருங்கியிருக்குங் காணும்' என்றும் பாடம்.

ஸந்ந்யாஸிகளுக்கு ஒரு அபகர்ஷமு முண்டோ? இனி (க) "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" என்று ஸ்வர்க்காநுபவத்துக்கு ஸாதநத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதியா நின்றால், ஒருவரிலே ஒருவனன்றோ யஜித்தானென்று கேட்கிறது; இதுக்கோ உமக்கு ஆள்பற்றப் போகிறது? (உ) "ருஷ்யாதிச்சந்தந்யாஸம் அங்கந்யாஸஞ்சவர்ஜயேத்" என்கையாலே, இதுக்கு ருஷ்யாத்யபேக்ஷையில்லை; இதில் 'அர்த்தத்துக்குக் கூட்டு வேண்டிவிறே, இதற்குங்கூட்டு வேண்டுவது; இதுவே எனக்குக் கருத்து' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் க்ருதார்த்தராயருளினார்.

நம்பிள்ளை, நஞ்சீயரைக்குறித்து 'ஒருவன் தனக்கு ஶ்ரீவைஷ்ணவத்வமுண்டென்று அறியலாவது எவ்வவஸ்தை பிறந்தால்? என்ன, சீயரும் அர்ச்சாவதாரத்துக்குப் பரத்வமுண்டென்று அறிந்தவளவிலும் ஒரு ஶ்ரீவைஷ்ணவன் பக்கல் புத்ரதாராதிகள் பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தளவாகிலும் ஸ்நேகம் பிறந்த வளவிலும், ஒரு ஶ்ரீவைஷ்ணவர் கடுத்து வார்த்தை யருளிச்செய்தால் தன் நெஞ்சில் சிவிட்குத்தட்டாதே போமளவுமாயிருந்தவளவிலும் ஶ்ரீவைஷ்ணவத்வமுண்டென்று அறியலாம்; ஆகையால், அர்ச்சாவதாரே பரத்வபுத்தியும், பாகவதப்ரேமமும், தத்கடினோக்தி போக்யதாபுத்தியு முண்டானபோது ஶ்ரீவைஷ்ணவத்வம் ஸித்த மென்கிறது.

நம்பிள்ளை நஞ்சீயர் ஶ்ரீபாதத்திலே ஶ்ரீ பாஷ்யம் வாசித்தருளா நிற்கச்செய்தே 'திருப்போனகம் சமைந்தது' என்றவாறே, 'சொக்கத் தேவரைத் திருவாராதநம்பண்ணும்' என்று அருளிச்செய்ய, நம்பிள்ளையும் 'அடியேன் திருவாராதநக்ரமத்தை யறிந்தேனோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'நானோசால க்ரமம் அறிந்திருக்கிறேன்? த்வயத்தில் உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்தித்துத் திருவடிவிளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணமாட்டீரோ?' என்று அருளிச்செய்தார். 'உகந்தருளின இடங்கள் பலவிடமாய்த் திருப்போனகம் படைப்பது ஒன்றிலேயாகில், அமுதுசெய்தருளப்பண்ணும்படி எங்ஙனே?' என்று பிள்ளை நஞ்சீயரைக் கேட்க, சீயரும் 'த்வயத்தில் பூர்வோத்தரகண்டங்களிரண்டுக்கும் நடுவே "ஸர்வமங்கள விக்ரஹாய" என்கிற விஶேஷண ஸஹிதமாக உச்சரித்து அமுது செய்யப்பண்ணுவது' என்று அருளிச்செய்தார்! இத்தால், உபயகண்டமத்யே இத்தை உச்சரிக்க அருளிச்செய்தது கைங்கர்யவாசகசதுர்த்தியுடன் இச்சதுர்த்தி சேர்ந்திருக்கைக்காகவும், உபகாராயணபதஸித்தவிக்ரஹ ஸமர்ப்பகமாகைக்காகவும் அநந்யப்ரயோஜநத்வ த்யோதகார்த்தமாகவுமிறே; இத்தால் நம் பூர்வாசார்யர்கள் த்வயமொழிந்த மந்த்ரங்கொண்டு திருவடி விளக்காரகளென்று கருத்து.

நஞ்சீயரை நம்பிள்ளை 'அவதாரங்கள் எதுக்காக?' என்று கேட்க, சீயரும் 'ஓரோரவதாரங்களால் பண்ணின ஆனைத்தொழில்களெல்லாம் பாகவதாபசாரம் பண்ணினவனை அந்தப்பலத்தை அநுபவிப்பிக்கைக்காக' என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் 'பாகவதாபசாரந்தான் எது?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டக்கால் தங்களோபாதி ப்ராக்ருதிமான்களாக நினைத்திருக்கும் புல்லிமை; எங்ஙனேயென்னில்:— ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் "திருவுடைமன்னர்," "செழுமாமணிகள்," "நிலத்தேவர்," "பெருமக்கள்," "தெள்ளியார்," "பெருந்தவத்தர்," "உருவுடையார் இளையார்கள் நல்லார்," "வேதம்வல்லார்," "செப்தவேள்வியர்," "தக்கார் மிக்கார்," "வேதவிமலர்," "சிறுமாமனிசர்," "எம்பிரான்தனசின்னங்கள்", "பேராளன் பேரோதும்பெரியோர்" என்று இப்படி பலபடியாக மிகவும் விரும்பி, நம்குலநாதராய் * மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் பஹுமதிபண்ணித் திருநாமங்கள் சாத்தி வாய்புலத்தியருளச் செய்கையாலே, ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தங்களோடொத்த ப்ராக்ருதிமான்களென்று நினைத்திருக்கை நேரே பாகவதாபசாரமென்று அருளிச்செய்தார். ஆகையால், ஆழ்வார்களுமுட்பட "கடல்மல்லைத்தலசயனத்துறைவாரைக், கொண்டாடும் நெஞ்சுடையாரவரெங்கள்குலதெய்வமே" என்று பஹுமதிபண்ணி விரும்பும் ஶ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்தில் ஸ்வஸாம்யபுத்தியே அநர்த்தஹேதுவிறே.

நஞ்சீயர் நம்பிள்ளையைக்குறித்து, பகவதநுபவம் பண்ணுமவனுக்கு விஷயாநுபவத்தில் அந்வயமில்லை; இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வார்கள் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தார்களிறே: எங்ஙனேயென்னில்:— * வாசுதேவன் வலையுளகப்படுதல் - * மாதரார்கயற்கணென்னும் வலை

(க) ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத ॥
(உ) ருஷ்யாதிம் ச்சந்தோந்யாஸம் அங்கந்யாஸஞ்ச வர்ஜயேத் ॥

யுட்படுதல் ; *மதுரக்கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத்தோளிலே யகப்படுதல் - * சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோளிலே யகப்படுதல்; *வானவர்க்கு வன்துணையான அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனைத் துணையென்றிருத்தல் - * ஆவியே யமுதே யென நினைந்துருகி யவரவர்பணைமுலை துணையென்றிருத்தல் ; * அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதத்தைப் பாநம்பண்ணுதல் - * பாஸவயர்வாயமுதத்தைப் பாநம்பண்ணுதல்; * நான்குவேதப்பயனைப் பேணுதல் - * மாதரார் வனமுலைப்பயனே பேணுதல் ; ஒன்றில் இதுவாதல், ஒன்றில் அதுவாதலென்று ஏவமாதிகளாலே பஹுமுகமாக அருளிச்செய்தார்களிறே. ஆகையாலே, "அன்னமென்னடையினார்கலவியை யருவருத்தஞ்சினாபோல்" என்றும், "முந்துறவுரைக் கேன் விரைக்குழல்மடவார்கலவியைவிடு" என்றும் ஸ்ரீபரகாலரான திருமங்கையாழ்வார் ப்ரதமம் விஷயருசியைக் காறியுமிழ்ந்தே பகவத்ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணவேணுமென்று நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்தருளுகையாலே 'க்ஷுத்ரவிஷயத்தைஸவாஸநமாகப்பரித்யஜித்தேப்ராப்த விஷயத்தைப் பற்றவேணும்' என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் க்ருதார்த்தராய் நஞ்சீயரை அரைக்ஷணமும்*பிரியாவடிமைசெய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, நஞ்சீயர் நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நிர்வஹித்தருளுகையாலே, பிள்ளை சீயருக்கு ஸதாபிஷேகம் பண்ணியருளினாரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

நஞ்சீயர்பக்கலிலும் நம்பிள்ளைபக்கலிலே ஸர்வார்த்தங்களும் வந்து குடிபுகுருகையாலே பிள்ளையும் தீபாதுத்பந்ந ப்ரதீபம்போலே தர்ஸநம் நிர்வஹிக்க, கண்டு சீயரும் க்ருதக்ருத்யராயிருக்குங் காலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள்சீயர், ஈயுண்ணிமாதவப் பெருமாள் முதலான அநேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஆஸ்ரயித்து க்ருதார்த்தரா யிருந்தார்கள்.

இவர்களிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயர் ஊனுமுறக்கமுமின்றியே பிள்ளைதிருவடிகளிலே * வழுவிலாவடிமைசெய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஒருகால் திருமேனிபாங்கின்றியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோது, தமக்கு அந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அழைத்து 'அடியேன் இப்போது திருவடிசாராமல் இங்கே இன்னம்

சிறிதுநாளிருக்கும்படி பெருமாள்ஸந்நிதியிலே சென்று ஏழையேதலனும் ஆழியெழச்சங்கும் விண்ணப்பஞ்செய்து ப்ரபத்திபண்ணி வேண்டிக்கொள்ளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே செய்துநிற்க, சீயருக்குத் திருமேனி பண்டுபோலே பாங்காயிற்று.

இத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், நம்பிள்ளைஸந்நிதியிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'ஜ்ஞாநவ்ருத்தருமாய் வயோவ்ருத்தருமாயிருக்கும் பின்பழகிய பெருமாள்சீயர் இப்படிச்செய்தார்; இது இவர்ஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'அவருடைய அபிப்ராயமறிகிலோம்; ஸகலஸாஸ்த்ரங்களும் போருவது பிள்ளையெங்களாழ்வானுக்காய்த்து; அவர்பக்கல் சென்று கேளுங்கோள்' என்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எங்களாழ்வானைக் கேட்க, அவரும் 'ஸ்ரீரங்கைஸ்வர்யத்தில் ஸங்கம்போலே காணும்' என்ன, பிள்ளையும் இத்தைக்கேட்டு 'அழகிது! திருநாராயணபுரத்தரையரைச் சென்று கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அவரைக் கிட்டிக் கேட்டவிடத்தில், அவரும் 'இங்குத் துவக்கின கைங்கர்யம் தலைக்கட்டாமையாலே காணும்' என்ன, பிள்ளை இத்தையுங்கேட்டு 'ஆகிறது : அம்மங்கியம்மாளைக்கேளுங்கோள்' என்ன, அவரும் 'பிள்ளைகோஷ்டியி லிருந்து பகவத்விஷயங் கேட்கிறவர்களுக்கும் ஒருதேஸவிஸேஷம் ருசிக்குமோ?' என்ன, இத்தையும் பிள்ளை கேட்டு 'நல்லது!' என்று விட்டு 'அம்மங்கிப் பெரியமுதலியாரைக் கேளுங்கோள்' என்ன, அவரும் 'நம்பெருமாள் சிவந்ததிருமுகமண்டலமும் கஸ்தூரித்திருநாமமும் பரமபதத்திலே கண்டிலேனாகில் ஒருமூலையடியே முறித்துக்கொண்டு மீண்டுவருவேனென்றன்றோ பட்டர் அருளிச்செய்தது; அப்படியே இவரும் நம்பெருமாள் சிவந்த திருமுகமண்டலத்தையும் திருநுதலில்கஸ்தூரித்திருநாமத்தையும் விட்டுப்போகமாட்டாராகவேணும்' என்றார்; பிள்ளை, இவற்றையெல்லாம் திருவுள்ளம்பற்றியருளி, சீயர்திருமுக மண்டலத்தைப்பார்த்துச் சிரித்து 'இவை உம்முடையநினைவுக்கு ஒக்குமோ?' என்ன, 'இவை இத்தனையுமன்று' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், உம்முடைய அபிப்ராயத்தை நாம் அறிந்தோம்' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்ய, சீயர் 'தேவரீர் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே, அறிந்தருளாததில்லை; அடியேனைக்கொண்டு வெளியிடத்திருவுள்ள

மாகில் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன்: திருமஞ்சனச்சாலைக்கு எழுந்தருளித் தேவரீர் திருமஞ்சநமுறைகளிலே திருமஞ்சனங்கொண்டருளித் தூயவுடையாடை திருவுத்தரீயஞ் சாத்தியருளி உலாவியருளும்போது குறுவேர்ப்போடே கூடின திருமுகமண்டலச்செவ்வியையும், அடியேன் சுற்றிச் சுழற்றிப்பரிமாறுகிற கைங்கர்யத்தையும் விட்டு அடியேனுக்குப் பரமபதத்துக்குப்போக இச்சையா யிருந்ததில்லை; பெருமுகோல்லாஸமும் இன்னம் சிறிதுகாலம் இங்கேயிருந்து பெறவேணுமென்று நினைத்துச் செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இத்தைக்கேட்டருளிப் பிள்ளையும் முதலிகளும் 'இவ்வுடம்போடே இவ்வைஶ்வர்யம் கூடுவதே!' என்று மிகவுந் திருவுள்ள முகந்தருளினார்கள்.

ஒருநாள் நம்பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டி கலைந்தவளவிலே, பின்பழகியபெருமாள்சீயர் பிள்ளை திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிவையென்று அருளிச் செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'இச்சை ஸ்வரூபம்; இரக்கமே உபாயம்; இனிமை உபேயம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியன்று அடியேன் நினைத்திருப்பது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஆகில், உமக்கென்று சிலபிள்ளைக்கிணறுக ளுண்டோ? நீர் எங்ஙனே நினைத்திருப்பது? அத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, 'தேவரீர்திருவடிகளை தஞ்சமென்று நினைத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கையே அடியேனுக்கு ஸ்வரூபம்; அவர்களுடைய அபிமானமே அடியேனுக்கு உபாயம்; அவர்களுடைய முகமலர்த்தியே அடியேனுக்கு உபேயமென்று நினைத்திருப்பன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரையும் பிள்ளை போரப்ரியப்பட்டருளினார்.

ஒருகால் பிள்ளை பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்து கோஷ்டி கலைந்து போகாநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனாயிருப்பானொரு ராஜா, வருகிற பெருந்திரளைக் கண்டு 'நம்பெருமாள் திருவோலக்கம் கலைந்ததோ? நம்பிள்ளை கோஷ்டி கலைந்ததோ?' என்று கேட்டானென்பர்கள். இப்படி மஹாஸம்ருத்தமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயோடே நம்பிள்ளை வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, முதலியாண்டான் திருப்பேரனாராய், கந்தாடையாண்டான் குமாரரான கந்தாடைத்தோழப்பர், நம்

பிள்ளையுடைய பெருமதிப்பையும் வைபவத்தையுங் கண்டு அஸூயாளுவாய்ப் பொறுக்கமாட்டாமலிருக்குமவர், ஒருநாள் பெருமாள் ஸந்நிதியிலே பெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறவளவிலே, பிள்ளையும் முதலிகளும் பெருந்திரளாகப் பெருமாளைஸேவிக்கவென்று கோயிலுக்குள்ளே யெழுந்தருள, தோழப்பர்பிள்ளையுடைய பெருமையைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமற் சீறிப் பகவத்ஸந்நிதியிலே நம்பிள்ளையைப் பஹுவாகப் பருஷோக்திகளைச்சொல்லி அநேகமாக நிந்திக்க, பிள்ளையும்அத்தைக்கேட்டு நடுங்கிக்கொண்டு பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டெழுந்தருள, இச்செய்தியை ஜ்ஞாநாதிகையாயிருக்கிற தோழப்பர் தேவிகள் கேட்டுப் பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டுத் திருமாளிகைக்குள் செய்கிற கைங்கர்யங்களையும் செய்யாமல் விட்டு வெறுத்து எழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே தோழப்பரும் பெருமாளைஸேவித்துமீண்டு தம்திருமாளிகையிலே எழுந்தருள, தேவிகளும் முன்புபோலே எதிரேபுறப்பட்டுவந்து ப்ரீதியுடனே தமக்கு ஒருகைங்கர்யமும் பண்ணாமையாலே, தோழப்பர் தம்தேவியாரைப்பார்த்து 'உன்னை நாம் அங்கீகரித்த அன்று தொடங்கி இன்றளவாக நம்மைக் கண்டால் ஆசார்யப்ரதிபத்தி பண்ணிக்கொண்டுபோந்தாய்; இன்று உதாஸீநம் பண்ணியிருந்தாய்; இதற்கு அடி என்?' என்று கேட்டருள, தேவிகளும் தோழப்பரைக்குறித்து 'வாரீர்! ஆழ்வார்தம்முடைய திருவவதாரமென்னலாம்படி ஒரு அவதாரவிஶேஷமாய்ப்பெருமாளுக்குப்ராணபூதருமாயிருந்துள்ள நம்பிள்ளையைப் பெருமாள்ஸந்நிதியிலே கூசாமல் அநேகமாகப் பருஷோக்திகளைப்பண்ணித் தூஷித்து 'இப்படி செய்தோமே!' என்கிற அநுதாபமு மற்று உஜ்ஜீவிக்கவிருக்கிற உம்மோடு எனக்கு என்னஸம்பந்த முண்டு? நீர் என்னை வெறுத்தீராகில், என்னுடைய மாதாபிதாக்கள் பெற்றுவளர்த்து உம்முடைய கையிலே காட்டித்தந்த இந்த ஶரீரத்தை உமக்குவேண்டினபடி செய்து கொள்ளும்; எங்களாசார்யர் என் ஆத்மாவை அடியிலே அங்கீகரித்தருளினவன்றே நான் உஜ்ஜீவித்தேன்; ஆனபின்பு (க) "பத்மகோடிஶதேநாபி நக்ஷமாமிகதாசந" என்று பாகவதநிந்தனை பண்ணினவர்களை ஒருகாலும் க்ஷமிப்பதில்லையென்று பெருமாள் தாமே அருளிச்செய்த திருமுகப்பாசுர மறிந்தும் அறியாதவர்போலே யிருக்கிற

(க) பத்மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி கதாசந ॥

உம்மோடு எனக்குஸஹவாஸங்கூடாது; ஆகையாலே, நிலம்பிளந்தால் இழையிட வொண்ணாதாப்போலவும், கடலுடைந்தால் கட்டவொண்ணாதாப்போலவும், மலைமுறிந்தால் தாங்கவொண்ணாதாப்போலவும் அநுதாபம் பிறவாத பாகவதாபசாரம் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதிறே; ஆனபின்பு நான் என்னிஷ்டத்திலேயிருந்து ஈடேறிப் போகிறேன், என்ன, தோழப்பரும் தேவிகள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சற்றுப்போது திகைத்து எழுந்தருளியிருந்து, பெரிய வித்வானையாலும் திருவம்ஶப்ரபாவத்தாலும் அஸூயையால்வந்த திருவுள்ளத்தின் கலக்கந்தீர்ந்து தெளிந்துவந்து தேவிகளைப்பார்த்து நீ சொன்னதெல்லாம் ஒக்கும்; நாம் தப்புச்செய்தோம்; இனிமேல் செய்ய அடுக்குமதெது?' என்ன, தேவிகளும் 'ஆற்றிலே கெடுத்துக் குளத்திலே தேடாதே, கெடுத்த விடத்தே தேடிக்கொள்ளீர்' என்ன, தோழப்பரும் 'ஆவதென்?' என்ன, தேவிகளும் 'பரமதயாளுவான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே சென்று ஸேவித்து அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு அவர் க்ருபை பண்ணியருள ஈடேறீர்' என்ன, தோழப்பரும் 'அவரைப் பெருமாளுடைய பெருந்திருவோலக்கத்திலே பரிபவித்து, இப்போது அவர்ஸந்நிதியிலே போய்நிற்கவென்றால் எனக்கு லஜ்ஜாபயங்கள் அநுவர்த்தியாநின்றது; நீ கூடவந்து க்ஷமிப்பிக்கவேணும்' என்ன, தேவிகளும் தோழப்பர்சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டு 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கடுகவெழுந்திருந்து அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டவளவிலே,

நம்பிள்ளை செய்தபடி:—கோயிலிலும் எழுந்தருளினபின்பு முதலிகளெல்லாரையும் அனுப்பியருளி, பகலெல்லாம் அமுதுசெய்தருளாமல் தம்திருமாளிகைக்குள்ளேயெழுந்தருளியிருந்து ஸாயங்காலமானவாறே ஆவஶ்யககர்மத்தைச்செய்தருளி ஒற்றைத்திருப்பரியட்டத்துடனேமுட்டாக்கிட்டுக்கொண்டு தாம்ஒருவருமே எழுந்தருளிக் கந்தாடைத்தோழப்பர் திருமாளிகைவாசலிலே கைப்புடையிலேவந்து கண்வளர்ந்தருள, தோழப்பரும் தேவிகளுமாகத் திருவிளக்கையேற்றிக்கொண்டு பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவதாகத் திருமாளிகைவாசலிலே புறப்பட்டவளவிலே, திருவிளக்கொளியாலேகைப்புடையிலே ஒருவெள்ளை கிடக்கிறதைக் கண்டு, தோழப்பர் 'இங்கு ஆர்

கிடக்கிறார்?' என்றுகேட்க, பிள்ளையும் 'அடியேன் திருக்கலிகன்றிதாஸன்' என்ன, அவ்வளவிலே, தோழப்பர் 'இதென்!' என்று திகைத்து, பிள்ளையைப் பார்த்து 'நாம் மஹாதேஜஸ்வீ; நம்மை நம் பெருமாள் திருவோலக்கத்திலே பரிபவிக்கலாவதென்? என்கிற கோபாபிப்ராயத்தாலே நம்முடைய வாசலிலே வந்து மௌர்க்யம்செய்வதாகக் கிடக்கிறீரோ?' என்ன, நம்பிள்ளையும் தோழப்பரைக்குறித்து 'அடியேன் அப்படிசெய்ய வரவில்லை' என்ன, 'ஆகில், இங்கு வந்து கிடப்பானென்?' என்று தோழப்பர் கேட்க, பிள்ளை அருளிச்செய்தபடி:—'பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே முதலியாண்டான் திருப்பேரனான தேவரீர் திருவுள்ளங்கலங்கும்படி வர்த்தித்த மஹாபாபியான அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருமாளிகைவாசலல்லது புகுவாசல் மாண்டு வந்து கிடக்கிறேன்' என்ன,

இவரை அநுவர்த்திப்பதாகப்புறப்பட்டுவந்துநிற்கிற தோழப்பர் பிள்ளை கண்வளர்ந்தருளுகிற நைச்யத்தைக் கண்டு, அவருடைய நைச்ய வார்த்தைகளையும் கேட்டு 'இதொரு அதிகாரமிருந்தபடியென்!' என்று போரவித்தாய்ப் பிள்ளையை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு 'இத்தனைநாளும் சிறிதுபேருக்கு ஆசார்யனென்றிருந்தேன்; இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம் நீரே ஆசார்யராகைக்கு ப்ராப்தரென்று அறிந்தேன்' என்று தோழப்பர் உகந்து 'லோகாசார்யர், என்று பிள்ளைக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித் தம்முடைய திருமாளிகையிற்கொண்டு புக்குத் தாமும் தேவிகளுமாகப் பிள்ளையை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவர் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்து, தமக்குவேண்டும் அர்த்தவிஶேஷங்களெல்லாங் கேட்டுக்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே ப்ரவணராய் க்ருதார்த்தராயருளினார்.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹாவைபவமுடையராய் வாழ்ந்தருளுமது கண்டு நஞ்சீயர்செய்ததுவாய்த்து ஸ்ரீமானாய் நூறுதிருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து அந்திமதஶையிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்திக் கண்வளர்ந்தருள, சீயர்ஶிஷ்யரான குட்டிக்குறியிளையாழ்வார் சீயரைப் பார்த்து 'த்வயத்தை அநுஸந்தித்தாலாகாதோ?' என்ன, நஞ்சீயரான பெரியசீயர் அவரைக்குறித்து 'அதுஎன்? உனக்குவேண்டாதே எனக்கு இப்போதாக வேண்டுகிறதென்? நடையாடித்திரிவார்க்கு வேண்டாதே கிடக்கைப்பட்டார்க்கு வேண்டியோ த்வயமிருப்பது?

என்ன, அவரும் நிருத்தரராய் லஜ்ஜிதரானாரிறே; இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு த்வயம் ஸதாநுஸந்தேய மென்றபடி.

இத்தைக் கேட்டுத் தெற்காழ்வார்பட்டர், சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே சென்று ஸேவித்து 'உமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருள, சீயரும் 'பெரியபெருமாள் ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண அநுபவிக்க வேண்டியிராநின்றது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தெற்காழ்வார் பட்டரும் இத்தைத் திருமாலை தந்தபெருமாளுக்கு அறிவிக்க, அவரும் இத்தைப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே சென்று சேலைகளைந்து சீயரை அநுபவிப்பித்தருள, சீயரும் அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராய்ப்பிள்ளை தொடக்கமான முதலிகளைக்குறித்து 'பெருமாள் எனக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணியருளினார்; நாம் உங்களுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாக ஒருப்பட்டோம்; அபேக்ஷையுடையார் உடையபடியே அபேக்ஷித்துக்கொள்ளுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, பிள்ளையும் 'அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'மணக்கோலத்திலே முள்ளைத் தெளிப்பாரைப்போலே இப்போது தஞ்சமாகக் கேட்பது ஒருவார்த்தையுண்டோ?' என்று பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்த வார்த்தை;— 'ஆத்மவிநியோகம் ஈஶ்வரனென்றிராதே, ஈஶ்வரவிநியோகம் ஆத்மா என்றிரும்' என்று அருளிச்செய்ய, அதில் பிள்ளைதிருவுள்ளம் ப்ரஸந்நமாகாமையாலே பேசாதே நிற்க, சீயரும் 'உம்முடைய நினைவு எது? சொல்லிக்காணீர்' என்ன, பிள்ளையும்'ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளினால் இங்குஇருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்ன நினைத்திருக்கக்கடவர்?' என்ன, சீயரும் 'அது அதிகாராநுகுணமாகவன்றோ இருப்பது? த்ருப்தனாகில் ஆர்த்தனாகிறான்; ஆர்த்தனாகில் த்ருப்தனாகிறான்' என்று அருளிச்செய்தருளி, பின்னையும் பிள்ளையைக்குறித்து 'ஜ்ஞாநகார்யத்தில் உமக்குக் கர்த்தவ்யமில்லை; பெருமாளுக்கு உகப்பாக முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநார்த்தம் நிர்வஹித்துப் போரீர்' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் பிள்ளாய்! பட்டர் அடியேனுக்கு ஹிதோபதேஶஞ் செய்து 'வேதாந்தியென்கிற பேரையுடையோம், நம்பக்கல் ஆஶ்ரயித்தோம், பஹுத்ரவ்யத்தை ஆசார்யதக்ஷிணையாகக் கொடுத்தோம்' என்று இறுமாந்திராதே எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தார்; நீரும் அப்படியே 'லோகாசார்யரென்கிற பேரை யுடையோம், அருளிச்செயல்நாலாயிரத்திற்கும் பொருள்சொல்லவல்லோம், ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கும் ப்ரவர்த்தகர்' என்று மேன்மையை நினைந்திராதே எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்து, பிள்ளைமுதலான முதலிகளை க்ஷமைகொண்டு தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, கோயிலுக்குநேரேபகவத்ஸேநாபதிசீயர்மடியிலே திருமுடியும், பின்பழகியபெருமாள்சீயர்மடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளிப் பட்டர் திருவடிகளைத்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். பிள்ளையும், ஆசார்யவிஶ்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதே*மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றுக்லேஶித்தருள, முதலிகளும் 'தேவரீர் இங்ஙனே ஶோகிக்கக்கூடுமோ?' என்ன, பிள்ளையும் தம்மிலே தேறிநின்று, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவாவிட்டருளின திருமாலையையும் திருப்பரியட்டங்களையும் கொண்டு கோயிலனைத்துக் கொத்தும் வந்து ஸேவிக்க, யதிஸம்ஸ்காரவிதியால் ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச்செய்து சீயரை அதிஸம்ப்ரமத்துடனே ஸம்ஸ்கரித்துக்கநித்துப் பள்ளிபடுத்தருளி, பின்புண்டான க்ருத்யங்களையெல்லாஞ் செய்து சீயருக்குச் சீர்மையுடன் திருவத்யயநமும நடத்தியருளினார்கள்.

அந்திமதஶையில் ஈஶ்வரன்தானே விஷயீகரித்தெழுந்தருளி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும், நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து நிர்வஹித்தருளி ஶதாபிஷேகம் பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும், ஆசார்யாநுவர்த்தநப்ரதிபந்தங்களான களத்ர புத்ர க்ஷேத்ர மித்ர தநதேஶ வாஸங்களை நோக நிவர்த்தித்து ஆசார்யன் எழுந்தருளியிருந்ததேஶமே பரமப்ராப்யமென்று எழுந்தருளிவந்து தம்ஸர்வஸ்வத்தையும் அத்தலைக்கே ஶேஷமாக்கித் தத்கைங்கர்யமே யாத்ரையாய் அதுவே ஸத்தாதாரகமாகப் பெற்ற தன்னேற்றமும் இவரொருவர்க்குமே யுள்ளதொன்றிறே.

நஞ்சீயர்திருநக்ஷத்ரம், பங்குனியில் உத்திரம்.

அவர்தனியன் - (க) நமோவேதாந்த வேத்யாய ஜகந்மங்கள ஹேதவே - யஸ்யவாகம்ருதாஸார பூரிதம்புவநத்ரயம்," "யத்வசஸ்

(க) 𑌨𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰 𑌪𑌽𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌚𑌸𑍍 [illegible]

ஸகலம்ஶாஸ்த்ரம் யத்க்ரியா வைதிகோவிதி: - யத்கடாக்ஷாஜமத் ரக்ஷா தம்வந்தேமாதவம்முநிம்."

இதில் பெருமாள் இரங்கின ஸர்வஸ்வதாநம் - மறைவு அறத் திருமேனி காட்டுகை; நஞ்சீயர்பண்ணின ஸர்வஸ்வதாநம் - மறைவு அறச் சாமார்த்த விஶேஷங்களை வெளியிடுகை. ஆத்மவிநியோகம் ஈஶ்வரனென்றிராமைக்கு அடி, பலித்வாபிமாநித்வமில்லாமை; ஈஶ்வர விநியோகம் ஆத்மாவென்றிருக்கைக்கு அடி, பலியுமாய் அபிமாநியுமான ஶேஷிக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹனுகை. ஆர்த்தனுகில் த்ருப்தனுகையாவது - ததீயவிஶ்லேஷத்தில் ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறக்கும்படியான பாமார்த்தி விளையில் இப்போதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவன்றே போகிறேமென்று த்ருப்தி பிறக்கை; த்ருப்தனுகில் ஆர்த்தனுகையாவது - ததீயரை விஶ்லேஷித்தும் ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறக்கும்படி அதிஶயித்த ஆர்த்தியின்றியே ஸ்வஶரீர விஶ்லேஷத்தளவும் பொறுக்கும்படியான ஆர்த்தி அநுவர்த்திக்க த்ருப்தியுண்டாய் 'இப்போது உசாத்துணை இழந்தோம்' என்னுமளவேயாகை யென்றபடி.

பிள்ளையும், இவ்வர்த்தத்தைக்கேட்டு அநுஷ்டாநபர்யந்தமாகக் கண்டருளினுர்; எங்ஙனே யென்னில்:—அம்மங்கியம்மாள் பரமபதத்திற்கு எழுந்தருளும்போது பிள்ளை அவர்திருமாளிகையேற எழுந்தருள, அம்மாள்தேவிகள் ப்ரஸந்நையாயிருக்கக் கண்டு, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் 'இதக்கு அடிஎன்?' என்று பிள்ளையைக் கேட்க, பிள்ளையும் 'தேவிகள் விஷயத்தில் இதற்குமுன்பு அம்மாள் பண்ணின விரோதமுண்டாகிலிறே அவர்பேற்றுக்கு இவர்வெறுப்பது' என்று அருளினுர். தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளில் ஒருவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, தத்பார்யாபுத்ராதிகள் வந்து தம்ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து அழ, 'இதற்கு அடி என்?' என்று முதலிகள் கேட்க, பிள்ளையும் 'பெறுகிற தேஶம் கொந்தளிக்கிறபடிகண்டால் இழக்கும் தேஶம் எப்பாடுபடக்கடவதோ?' என்று அருளினுர்; ஆகையால், ஸத்வஸ்துவை இழந்த தேஶம் கையெடுத்துக் கூப்பிடச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து.

யத்க்ரியாவெஷிகொவியி: । யத்கடாக்ஷாஜமஹாரக்ஷா தம்வந்தேமாயவம் ஊ-நிமு ॥

நம்பிள்ளையும், ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளும் திருவெள்ளறைநாச்சியாரை ஸேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, திருக்காவேரி இருகரையும் ஒத்து அதிமப்பீரமாய் ஸாவர்த்தஸுஷாகுலமாய்த் * தடவரையதிரத் தாணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக் கரைமாஞ்சாடிக் கடலினைக்கலங்கக் கடுத்திழி கங்கைபோலே புங்காநுபுங்கமாக ப்ரவஹியாநிற்க, ஓடம்கிடையாதபடியாலே ஒருதாழியிலே எழுந்தருள, நட்டாற்றிலே சென்றவாறே, போதும் அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் அக்கரை இக்கரை முன்னடி தெரியாமே இக்விப்ரமம்பிறந்து தாழி அமிழத் தேட, இந்த அவஸ்தையில் 'நாலிரண்டு பேர் தாழியை விட்டால் கரையிலே யேறலாம்; ஒருவரும் விடாதிருக்கில் நம்பிள்ளைமுதலாக எல்லாரும் அமிழ்ந்து தட்டுப்பட்டுப்போகிறது' என்று தாழிக்காரன் கூப்பிட, அவ்வளவிலும் நட்டாறுகையாலும், பயாதிஶயத்தாலும் ஒருவரும் அதற்கு இசைந்து விட்டார்களில்லை; அவ்வளவிலே, ஒருஸாத்விகையான அம்மையார் தாழிவிடுகிறவனைப் பார்த்து 'நூறுபிராயம் புகுவாய்; * உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிரான நம்பிள்ளையைப் பேணிக்கொண்டு கரையிலே விடு' என்று அவனை ஆஶீர்வதித்து அந்தகாரத்தையும் பாராமல் ஆற்றிலேவிழுந்தாள்; அவ்வளவுகொண்டு தாழி கரையிலேபோக, பிள்ளையும் அக்கரையேறி 'ஓர் ஆத்மா தட்டுப்பட்டுப்போச்சுதே!' என்று பலகாலும் அருளிச்செய்து வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிறவளவிலே' அப்போது அம்மையார் காலடிவிட்டுப்போனவளவிலே ஒருதிடர் ஸந்திக்க அதிலே தரித்து நின்று, இராக்குரலாகையாலும் கரை ஆஸந்நமாகையாலும் ஸ்வாசார்யரான நம்பிள்ளை வ்யாகுலப்பட்டு அருளிச்செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டு 'ஸ்வாமீ! தேவரீர் வ்யாகுலப்பட்டருளவேண்டா; அடியேன் இங்கே இருக்கிறேன்' என்று குரல்காட்ட, பிள்ளையும் 'திடர்களமாங்கள் ஸந்தித்ததாகக்கூடும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாழிக்காரனையிட்டு அவளையும் அக்கரையிலே அழைப்பித்துக்கொள்ள, அவளும் வந்து பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவித்து, ஆசார்யனையல்லது ரக்ஷகாந்தரம் அறியாதவளாகையாலே 'அடியாள் ஆற்றிலே ஒழுகிப் போகிறபோதும் தேவரீர் அங்கே ஒருகோரைமேடாய் வந்து ரக்ஷித்தருளிற்றே!' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'உம்முடைய விஶ்வாஸமிதுவானபின்பு அதுவும் அப்படியாகாதோ?' என்று அருளினுர்; இத்தால், ஸ்வஶரீர அர்த்தப்ராணன்களை அழியமாறியாகிலும் ஆசார்யனைப்

பேணவேணுமென்னும் நிஷ்டை யுண்டாகவே, ஈஶ்வரன் அவனைப் பேணி ரக்ஷிக்குமென்னுமது சொல்லவேண்டாவிறே.

அநந்தரம் பிள்ளையும் முதலிகளுமாகக் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து தர்ஶநம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித் திருப்பாளொரு அம்மையாருக்குத் திருமாளிகைக்கு அருகே ஒரு கோல் துறைநிவேஶந முண்டாய் அதிலே குடியாயிருக்கும்; அவளுக்கு ஸப்ரஹ்மசாரியா யிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'பிள்ளை திருமாளிகை நெருக்கமாயிருக்கிறது; இந்த ஒருகோல்துறையை ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பியும்' என்று அம்மையாருக்குப் பலகாலும் அருளிச்செய்ய, அவளும் 'கோயிலிலே ஒருகோல் துறை ஆருக்குக் கிடைக்கும்? நான் திருவடிசாருந்தனையும் கொடேன்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் இந்த விஶேஷத்தைப் பிள்ளைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் அம்மையாரை அழைத்தருளி 'உனக்கு ஒருஶரீரத்திற்குச் சற்றிடமன்றோ வேண்டுவது? முதலிகள் எழுந்தருளியிருக்க நெருக்கமாயிருக்கிறது; உன் ஒருகோல் துறையையும் நமக்குத் தரவேணும்' என்ன, அம்மையாரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்; தேவரீர் பரமபதத்திலே அடியேனுக்கு ஒரு கோல்துறை தந்தருளவேணும்' என்ன, 'அதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டநாதனன்றோ கடவன்! அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டு தருகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் 'அடியேன் ஸாது; அதிலே பெண்பெண்டாட்டி; தருகிறோமென்ற வார்த்தையால் போராது; எழுதி எழுத்திட்டுத் தரவேணும்' என்ன பிள்ளையும் 'இப்படியுங்கேட்பதே!' என்று திருவுள்ளமுகந்து 'இன்னவருஷம் இன்னமாஸம் இத்தனையாந்தேதி இந்த அம்மையாருக்குத் திருக்கலிகன்றிதாஸன் பரமபதத்திலே ஒருகோல்துறை எழுதிக் கொடுத்தேன்; அகிலலோகஸ்வாமியும் அஸ்மத்ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் க்ரயஞ் செலுத்திக்கொடுத்தருளவேணும்' என்று ஶாஸந மெழுதித் தம்முடைய திருவெழுத்துச்சாத்திக் கொடுத்தருளினார். அம்மையாரும் திருமுகத்தை ஶிரஸாவஹித்து ப்ரீதியுடனே வாங்கிக்கொண்டு தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து, அன்றும் மற்றைநாளும் பிள்ளையை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து, மூன்றாம்நாள் பரமபதத்திலே சென்றாள்; இத்தால், 'ஆசார்யன் இரங்கி ப்ரஸாதித்ததொன்றையே தஞ்சமென்று இருக்கவேணும், உபய விபூதியும் ஆசார்யனிட்ட வழக்காயிருக்கும்' என்று தோன்றாநின்றதிறே.

மஹாபாஷ்யபட்டர் பிள்ளையை 'சைதந்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால் பரமபதம் ஸித்த மென்று அறுதியிட்டிருக்கலாவது எவ்வர்த்தத்தாலே?' என்று கேட்க, 'ஸ்ரிய:பதியை உபாயோபேய மென்று அறுதியிட்டிருப்பது, நெடுங்காலம் இழந்துகிடந்த வஸ்துவைக் காட்டித்தந்த ஆசார்யன் பக்கலிலே க்ருதஜ்ஞ விஶ்வாஸமுண்டாயிருப்பது, அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தின்படியே எம்பெருமானார் தர்ஶநமே ஸித்தாந்த மென்றிருப்பது, ஸ்ரீராமாயணத்தாலே பகவத்குணாநுஸந்தாநம் பண்ணுவது, ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களாலே போதுபோக்குவது; ஶரீர விஶ்லேஷம் பிறந்தால் ஸந்தேஹிக்க வேண்டா; *மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர் மற்றது கையதுவே' என்று அருளினார்; ஆகையாலே, உபாயோபேயநிர்ணயமும், ஆசார்ய விஶ்வாஸமும், தர்ஶந விஶ்வாஸமும்; பகவத்கல்யாணகுணாநுபவ பாரவஶ்யமும் உண்டாகவே ப்ராப்யஸித்தி யுண்டா மென்று உத்தரமருளிச் செய்தாராய்த்து.

நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே பாண்டியநாட்டி னின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வந்து கண்டு 'எங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'கடற்கரைவெளியை நினைத்திருங்கோள்' என்று அருளினார். அவர்களும் 'மணற்குன்றையும், நாவல்காட்டையும் நினைத்திருக்கவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் * புன்முறுவல் செய்து அருளிச் செய்தபடி:—'சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடற்கரையிலே விட்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீவாநரவீரர்கள் ராகவார்த்தே பராக்ராந்தராய்த் தங்களையுபேக்ஷித்துப் பெருமாளையே நோக்கிக்கொண்டு கிடக்க, இவர்கள் கண்ணுறங்குந்தனையும் தான் உறங்கி, இவர்கள் கண்ணுறங்கினவாறே அம்பறாத்தூணியை முதுகிலேகட்டித் திருக்கையிலே பிடித்த ஶார்ங்கமும் திருச்சரமுமாய் இராமுற்றும் நோக்கின சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய திருவடிகளை தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்றருளினார்; ஆகையாலே, ஸ்வரக்ஷண சிந்தையற்று நியதனானவனை ஸர்வரக்ஷகன் கைகொண்டு ரக்ஷிக்கு மென்கிறது.

பிள்ளையை ஒருவன் 'எம்பெருமானையொழிந்த தேவதாந்தரங்களை பஜிக்கலாகாதென்கிற நீங்கள் நித்யநைமித்திகாதிகளிலே அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளைப் பஜிப்பானென்? ஆலயங்களைப் பஜியாதொழிவானென்?' என்ன, பிள்ளையும் 'வாராய், அக்நிஹோத்ராக்நியை உபாஸித்தும் ஶ்மஶாநாக்நியை நிவர்த்திக்கும் போருகிறாய்போலே, இரண்டுக்கும் வாசி; எங்ஙனேயென்னில்:—நித்யாதிகளில் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா பண்ணுகிற உபாஸநம் பகவதுபாஸநமேயாகவிஶேஷஶாஸ்த்ரம்விதிக்கையாலும், ஆலயப்ரதிஷ்டைகளில் பாராவாரதத்வவ்யத்யயம் பண்ணியிருக்கும் தாமஸ புருஷர்களாலே விருத்தாமந்த்ரதந்த்ரப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ரபுத்யா தேவதாந்தரங்கள் க்ருதப்ரதிஷ்டாகரங்களாகையாலும், இவ்விடத்திற்குப் பகவத்ப்ரகாரபுத்யாஉபாஸிக்க விதியில்லாமையாலும்; அதுவுமன்றியே, தேவதாந்தரவர்க்கந்தன்னில் தூரதோவர்ஜநீயத்வம் ருத்ரனுக்கு மிகவும் உண்டிறே; எங்ஙனேயென்னில்;—ஸத்வகுணைக்யந்த விரோதியான தமோகுணப்ரசுரனுகையாலே, நித்யாதிகளைப்போலே ஆலயங்களிலும் பகவத்ப்ரகாரபுத்யா உபாஸிக்கலாகாது; த்யாஜ்யதயாஜ்ஞாதவ்யங்களான பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்கள் ஸ்வீகாரத்திற்கு உடலாகவும், உபாதேயதயா ஜ்ஞாதவ்யவான பகவத்விஷயம் த்யாகத்திற்கு உடலாகவும் கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, வேதாந்தவிஹித பகவத்ப்ரகாரபூத ஆலயஸ்த அந்ய தேவதா பஜநமும் அநர்த்தகரமென்கிறது.

நம்பிள்ளையை ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸேவித்து 'திருமேனி அற இளைத்திருந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் ஒன்று தேய்தல், ஒன்று வளருதலன்றோ?' என்று அருளினார்; இத்தால் ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்கள் வளர * நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகி ஶரீரம் தேயுமென்றபடி.

பிள்ளையை ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கண்டு 'ஆரோக்யமொன்றுமில்லையோ?' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'யுத்தம்பண்ணப்போகிறோமோ? பெருமாளை ஸேவித்திருக்கைக்கு வேண்டும் ஆரோக்யமுண்டு; ஒரு குறையுமில்லை' என்று அருளினார்; ஆகையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஆரோக்யாபேக்ஷை வேண்டாவென்கிறது.

நம்பிள்ளை திருமேனிநோவுசாத்தியிருந்தமை கேட்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் சென்று ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநோயைக்கண்டு

வெறுக்க, பிள்ளையும் அவரைக்குறித்து 'இஶ்ஶரீரத்தில்வந்தவ்யாதியை நல்விருந்து வந்ததாகக்காணும் நான் நினைத்திருப்பது' என்று அருளினார்; இத்தால், (க) "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும்ப்ரியமிவாதிதிம்" என்கிற இதுவிறே திருவுள்ளக்கருத்து.

நம்பிள்ளை திருமேனியிலே நோவுசாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, பிள்ளையெங்களாழ்வாரும் அம்மங்கியம்மாளும் அறிவதாக எழுந்தருளி, எங்களாழ்வான் நியமநத்தாலே அம்மங்கியம்மாள் பிள்ளை பக்கல் பரிவாலே ஒருமந்த்ரத்தைத் திருக்கையிலேயிட்டுத் தொடப்புக, பிள்ளை திருமேனியை இறாய்த்தருள, அவர்களும் விஷண்ணராய் 'உம்முடைய விஷயமாக நீர் ப்ரவர்த்திக்கிலன்றோ ஸ்வரூபஹாநி? உம்முடையவிஷயமாக நாங்கள் ப்ரவர்த்தித்தால் உமக்கு ஸ்வரூபஹாநியில்லைகாணும்' என்று சிலவசநங்களைப்படிக்க, 'எனக்கும் போம்: சிலவசநங்களையன்றோ நீங்கள் விஶ்வஸித்திருக்கிறது? நானும் ஒரு வசநத்தைத் தஞ்சமென்றிருப்பன் காணுங்கோள்' என்ன, அவர்களும், 'அதுவென்?' சொல்லிக்காணீர்' என்ன, பிள்ளையும் 'சீயர் தம் சரமதஶையிலே த்வயமொழிந்த மந்த்ரங்களோடு ஶிவபஞ்சாக்ஷரம் முதலான க்ஷுத்ரமந்த்ரங்களோடு ஒருவாசியில்லையென்றருளினார், என்ன, அவர்களும் 'பிள்ளை! திருமந்த்ரம் செய்வதென்?' என்ன, பிள்ளையும் 'அதுதான் செய்வதென்? விவரண விவரணீபாவேந த்வயாந்தர்பூதம்' என்ன, அவர்களும் 'ஆகில், த்வயத்தைக்கொண்டு செய்யக் குறை என்?' என்ன, இவரும் 'விடாய்த்தவன் *விலவறத் தண்ணீர்குடிக்குமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே யிது; ஆகையாலே, ஸ்வவ்யாதிஶாந்த்யர்த்தமான ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி; பரவிஷய வ்யாதிஶாந்த்யர்த்த ப்ரபதநமும் ஸ்வரூபஹாநி; எங்ஙனே யென்னில்:—ஸ்வவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் ஸ்வஸ்வரூபபாரதந்த்ர்ய தூஷணமாமித்தனை; பரவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் பரஜ்ஞாநபரஶக்திகளுக்குத் தூஷணமாம்' என்று அருளினார்; ஆகையால், தொடக்குழையும்பூப்போலே மந்த்ராந்தர ஸ்பர்ஶம் பொறாத த்வயைகநிஷ்டாதிஶயமும், த்வயத்தை மற்றொன்றுக்கும் ஸாதநமாக்கிப் பிசக்கி முசிக்கப் பெறாமையும், ஸ்வபரவிஷயவ்யாதிஶாந்த்யர்த்த ப்ரபதநதோஷவிஶேஷமும் சொல்லப்பட்டதிறே.

(க) 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌮𑍍॥

அநந்தரம் பிள்ளைக்குத் திருமேனிவாட்டந் தீர்ந்து பண்டுபோலே ஆரோக்யமுண்டாய் ஸ்ரீபாதத்தில் முதலிகளுக்குத் தர்ஶநதாத்பர்யங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளியிருக்கும் நாளிலே, கூரத்தாழ்வானுடைய திருப்பேரனான நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், நம்பிள்ளையுடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும், பாகவத ஸம்ருத்தியையும், லோகபரிக்ரஹத்தையும், ஶிஷ்யஸம்பத்தையும் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் கடிகடி யென்றுகொண்டு போருவாரா யிருப்பர். அக்காலத்தில் அந்தப் பட்டர் ராஜாஸ்தாநத்திற்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயரைக் கண்டு ‘சீயா! நாம் ராஜகோஷ்டிக்குப் போகிறோம்; கூடவாரும்’ என்று அழைக்க, இவரும் ‘நம் பரமாசார்ய வம்ஶ்யரன்றோ?’ என்று பட்டருடனே ராஜாஸ்தாநத்தேற எழுந்தருள, ராஜாவும் பட்டரை எதிர்கொண்டு பஹுமாநம்பண்ணி ஆஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து ஸேவித்துக் கொண்டு பெரிய திருவோலக்கமாகவிருந்து, தான் பஹுஶ்ருதனுகை யாலும் வ்யுத்பந்நனுகையாலும் பட்டருடைய வைதுஷ்யஶோதநார்த்த மாக ‘பட்டரே! (க)“ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே ராமந்தஶரதாத்மஜம்” என்று பரத்வந்தோன்றாமல் வர்த்திக்கிற பெருமாள் ஜடாயுவைக்குறித்து(உ) “கச்சலோகாநநுத்தமாந்” என்று மோக்ஷங்கொடுத்தபடி எங்ஙனே?’ என்றுகேட்க, பட்டரும் அதற்கு உத்தரமருளிச்செய்யச் சிறிதுவிசாரிக்கவேண்டியிருக்க, அவ்வளவிலே ராஜாவுக்கு வேறேபராக்காக பட்டரும் சீயரைப்பார்த்து ‘சீயா! பிள்ளை பெரியவுடையாருக்குப் பெருமாள் மோக்ஷங்கொடுத்தருளினதை எப்படி நிர்வஹிப்பர்?’ என்ன, சீயரும் (ங) “ஸத்யேநலோகாஞ்ஜயதி” என்ற ஶ்லோகங் கொண்டு நிர்வஹித்தருளுவர்’ என்ன, பட்டரும் ‘ஆமோ!’ என்று அத்தைத் திருவுள்ளத்திலே யோஜித்து ‘ஒக்கும்’ என்று எழுந்தருளி யிருக்க, ராஜாவும் அபிமுகமாகத் திரும்பி ‘பட்டரே! நாம்கேட்டதற்கு உத்தரம் அருளிச்செய்தீரில்லையே!’ என்ன, பட்டரும் ‘நீர் பராக்கடித்திருக்க, நான்சொல்லலாவதொரு அர்த்தமுண்டோ? ஸமாஹிதமா

(க) ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் தஶரதாத்மஜம் ॥
(உ) கச்ச லோகாநநுத்தமாந் ॥ (ங) ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி ॥

வாய்க் கேளீர்’ என்று ‘(ச) “ஸத்யேநலோகாஞ்ஜயதி தீநாந்தாநேநரா கவ: - குரூந்ஶுஶ்ரூஷயாவீரோ தநுஷாயுதிஶாத்ரவாந்” என்கிற ஶ்லோகத்தைப் பட்டர் அருளிச்செய்ய, ராஜா கேட்டு ஸாதரம் ப்ரீதனாய் ‘தேவரீர் அருளிச்செய்தது ஒக்கும்’ என்று ஶிர:கம்பம்பண்ணி வணங்கி அடிக்கடி கொண்டாடி, அநர்க்கங்களான அநேக ஆபரணங்களும் அநேகவஸ்த்ரங்களும் பஹுதநங்களும் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துப் பஹுமதித்து, தான் நிருத்தரனாய்ப் பட்டர்திருவடிகளிலேவிழுந்து ஸேவித்து ‘கோயிலேற எழுந்தருளும்’ என்று ஸத்கரித்து விட, பட்டரும், ராஜாகொடுத்த வஸ்த்ராபூஷணங்களையும் தநங்களையும் அங்கீகரித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டுச் சீயர்திருக்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு ‘சீயரே! என்னையும் இந்தத்தநத்தையும் பிள்ளை திருவடிகளிலே கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடும்’ என்று போர ஆர்த்தியோடே அநுவர்த்தித்துச் சொல்ல, சீயரும் பட்டர் அருளிச்செய்தபடியே பிள்ளைகோஷ்டியிலே கொண்டுபோய்க் காட்டிக்கொடுக்க, பிள்ளையும் தம் பரமாசார்ய வம்ஶ்யரான நடுவில்திருவீதிப்பிள்ளையை ஸேவித்து மிகவும் ஆதரித்து ‘இது ஏது ஐயா?’ என்று கேட்டருள, பட்டரும் பிள்ளை திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து ‘தேவரீருடைய திவ்யஸூக்தியில் பதிநாயிரங்கோடியிலே ஒன்றுக்குப்பெற்ற தநம் இது; ஆகையாலே, அடியேனையும் இந்தத்ரவ்யங்களையும் அங்கீகரித்தருளவேணும்’ என்ன, பிள்ளையும் ‘ஆகிறது என்? கூரத்தாழ்வான்திருப்பேரனான நீர் இப்படிசெய்ய ப்ராப்தமன்றுகாணும்’ என்ன, பட்டரும் ‘நித்யஸம் ஸாரியான ராஜா தேவரீருடையதிவ்யஸூக்தியிலே சிந்தினசொல்லுக்குத் தோற்றுக் கொடுத்த கொடை இது; ஆனபின்பு, கூரத்தாழ்வான்குடல்துடக்கிற் பிறந்த அடியேன் அந்தப்ரபாவத்திற்குத் தகுதியாகத் தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கலாவது ஒன்றுமில்லையேயாகிலும், அசலகத்தேயிருந்தும் இத்தனைநாள்தேவரீர் திருவடிகளை இழந்துகிடந்தயாத்ர மன்றிக்கே தேவரீர்வைபவத்தைக்கண்டு (ரு) “அஸூயாப்ரஸவபூ:” என்கிறபடியே அஸூயைபண்ணித் திரிந்த இவ்வாத்மாவைத் தேவரீருக்குஸமர்ப்பிக்கை யல்லது வேறே எனக்கு ஒருகைம்முதலில்லை! ஆகையாலே, அடியேனை அவஶ்யம் அங்கீகரித்தருளவேணும்’

(ச) ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி தீநாந் தாநேந ராகவ: ।
குரூந் ஶுஶ்ரூஷயா வீரோ தநுஷா யுதி ஶாத்ரவாந் ॥
(ரு) அஸூயாப்ரஸவபூ: ॥

என்று கண்ணுங்கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவித்துக்கிடக்க, பிள்ளையும் பட்டரைவாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, தம்திருவுள்ளத்திலே தேங்கிக்கிடக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றுந்தப்பாமல் இவர்க்கு ப்ரஸாதித்தருள, பட்டரும் க்ருதார்த்தராய் ஒருக்ஷணமும்பிரியாமல் பிள்ளைஸந்நிதியிலே ஸதாபநுவம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்துக்கொண்டு ஸந்துஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே பட்டருக்கு ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருள, பட்டரும் பிள்ளை அருளிச்செய்தது ஒன்றுந் தப்பாமல் பதறுமல்கேட்டுத்தரித்து ஜ்ராமுற்ற எழுதித் தலைக்கட்டினவாறே பட்டர் தாம் எழுதின க்ரந்தங்களைப் பிள்ளைஸந்நிதியிலேகொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்?' என்றுகேட்க, பட்டரும் 'தேவரீர் இந்தஉரு திருவாய்மொழிக்கு நிர்வஹித்த கட்டளை' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆமோ!' என்று க்ரந்தங்களை அவிழ்த்துப் பார்த்தவளவில் ஸபாதலக்ஷக்ரந்தமாய்மஹா பாரதஸங்க்யையாயிருக்க, அத்தைக்கண்டு பிள்ளை பெருக்கவ்யாகுலப்பட்டுப் பட்டரைப்பார்த்து 'நம்முடைய அநுமதியின்றிக்கே நாட்டுக்குப் பாட்டுரையாப்படி நீர் நினைத்தபடியே திருவாய்மொழியை வெளியிடுவானென்?' என்ன, பட்டரும் 'தேவரீர் அருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியை எழுதினேன்! அதொழியக் கால் கொம்பு சுழி ஏற எழுதினது உண்டாகில் பார்த்தருளவேணும்' என்ன, பிள்ளை பட்டரைப் பார்த்து 'வாரீர்! திருவாய்மொழிநிமித்தமாக நாம் வாக்காலே சொன்னத்தை எழுதினீராகில், நம்முடைய சித்தஸ்தமானபொருளை எழுதப் பற்றீரோ?'' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்து, 'உடையவர் காலத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணப்ரக்ரியையாலே ஆறாயிரமாக இடுகைக்கு உடையவரை அநுமதிகொள்ளப்பட்ட யத்நத்திற்கு மட்டுமுடிவில்லை; ஆனபின்பு, நம்முடைய காலத்திலே நம்மையுங்கேளாமல் லக்ஷத்திருபத்தையாயிரங் க்ரந்தமாக இப்படி பரக்க எழுதினல், ஒரு ஶிஷ்யாசார்யக்ரமத்துக்கு அஸம்ப்ரதாயமாய்ப் போங்காணும்' என்று அருளிச்செய்து, அவர் கையிலும் க்ரந்தங்களை வாங்கிக்கொண்டு நீரைச்

சொரிந்து கறையானுக்குக் கொடுக்க, அவை அன்றே ம்ருத்தாய்ப் போய்த்து.

அநந்தரம், பிள்ளை தமக்குப்ரியஶிஷ்யராய்த் தம்பக்கலிலே அகிலார்த்தங்களையும் அலகலகாகக் கற்றிருக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையை 'திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வியாக்யாநம் பண்ணும்' என்று நியமித்தருள, பெரியவாச்சான் பிள்ளையும் ஸ்ரீராமாயணஸங்க்யையாலே ஒருவ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினர்.

பின்னையும் நம்பிள்ளை ஒருதிருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் நிர்வஹிக்கிற கட்டளையை, அந்தரங்க ஶிஷ்யரான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பகலெல்லாங் கேட்டுத்தரித்து ராத்திரியிலே எழுதித்தலைக்கட்டினவாறே, அத்தைப்பிள்ளை ஸந்நிதியிலே கொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இந்தவுரு திருவாய்மொழி நிர்வஹித்த கட்டளை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பிள்ளையும் ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப்பார்த்தருள, அதிஸங்க்ஷேபமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஆனை கோலஞ் செய்து புறப்பட்டாப்போலே மிகவும் அழகாய் ஶ்ருதப்ரகாஶிகை கட்டளையிலே முப்பத்தாறாயிரமாயிருக்கையாலே, பிள்ளையும் அத்தைக்கண்டு போரப்ரீதராயருளி, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையைப் பார்த்து 'நன்றாக எழுதினீர்; ஆகிலும், நம்முடைய அநுமதியின்றிக்கே எழுதினீர்; ஆகையாலே, க்ரந்தங்களைத் தாரும்' என்று அவர் திருக்கையிலும்வாங்கிக்கட்டி உள்ளே வைத்தருளினர். இத்தைக்கண்டு ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாள், நெடுநாள் நம்பெருமாளை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள, ஒருநாள் பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந ஈயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'என் காணும் நம்மைப் பஹுவாகஉபாஸியாநின்றீர்?' என்று கேட்டருள, ஈயுண்ணி மாதவப்பெருமாளும் 'ஸ்வாமீ! நம்பிள்ளை திருக்கையிலே திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரமென்று ஒருவ்யாக்யாந க்ரந்தம் இருக்கிறது; அத்தை அடியேனுக்கு அவர் இரங்கி ப்ரஸாதிக்கும்படி நியமித்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, பெருமாளும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கச்செய்தே, நம்பிள்ளையும் முதலிகளுமாகப் பெருமாளைத் திருவடி தொழச் சென்றவாறே

பெருமாள் பிள்ளையைக் குறித்து தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் சடகோபனும் ப்ரஸாதித்தருளி, அர்ச்சகமுகேந 'பிள்ளை! ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தை ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ப்ரஸாதியும்' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் மஹாப்ரஸாதமென்று பெருமாள் அருளப்பாட்டை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, தமக்கு அபிமதஶிஷ்யரான ஈயுண்ணி மாதவப் பெருமாளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரமுங் கொடுத்து வாழ்வித்தருளினர்.

பிள்ளைவைபவத்தை,

"இந்திரன்வார்த்தையு நான்முகன்வார்த்தையு மீசனுடன்
கந்தன்சொல்வார்த்தையுங் கற்பவராரிந்தக்காசினிக்கே
நந்தினமுத்தெறிகம்பூர்வரதர்தம்மாளிகையிற்
சிந்தினவார்த்தைகொண்டேசிலநாடுதிறைக்கொள்வரே"

என்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் அநுஸந்தித்தார்களிறே.

குருபரம்பராப்ரபாவம்

ஸம்பூர்ணம்.

வாழி பதின்மருடனாண்டாள் மதுரகவி
வாழிய நாதன்முதலா மாமறையோர்—வாழி
யொருக்கோலரை நெருக்கியோட்டு மெதிராசன்
திருத்தாள் வணங்கினர் சீர்.

ஸ்ரீ

குருபரம்பராவிவரணம்.

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்யனாய் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை அநுபவித்துநித்யகைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அத்தையிழந்து (க) "அஸந்நேவஸபவதி" என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்ஹேயமோக்ஷஶூந்யராய் (உ) "ஸம்யுக்தமேகம்க்ஷரமக்ஷரஞ்ச" என்கிறபடியே திலதைலவத்தாருவஹ்நிவத்துர்விவேசத்ரிகுணத்ரவ்யாநாத்யசித்ஸம்பந்ததிரோஹிதஸ்வப்ரகாஶராய்க்கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தித்து, (ங) "ஸஏகாகீநரமேத" என்றும், (ச) "ப்ருஶம்பவதிது:கித:" என்றும்சொல்லுகிறபடியே அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள்கரணகளேபரங்களையிழந்து (ரு) "ஊநபக்ஷஇவாண்டஜ:" என்கிறபடியே இறகொடிந்தபக்ஷிபோலேகிடக்கிறதஶையிலே (சா) "நாமரூபேவ்யாகரவாணி" என்றும், "அந்நாள்நீதந்த ஆக்கையின்வழி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்களுக்குக் கரணகளேபரங்களைக்கொடுத்து, அவற்றைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கைக்கீடான ஶக்திவிஶேஷங்களையுங்கொடுத்து, தேஹாத்மாபிமாநமும் அந்யஶேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமானபடுகுழியிலேவிழுந்து அநர்த்தப்படாதேதன்னை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக (எ) "அபதோஷமபும்பவம்" என்கிறபடியே அபௌருஷேயமாய் அதஏவ புருஷஶேமுஷீதோஷமாலிந்யவிநிர்முக்தமாய் (அ) "வேதஶாஸ்

(க) 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ (உ) 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌞𑍍𑌚 ॥ (ங) 𑌸 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌨 𑌰𑌮𑍇𑌤 ॥

(ச) 𑌪𑍍𑌰𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃 ॥ (ரு) 𑌊𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌃 ॥

(சா) 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿 ॥ (எ) 𑌅𑌪𑌦𑍋𑌷𑌮𑌪𑍁𑌂𑌭𑌵𑌂 ॥ (அ) 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥

த்ராத்பரம்நாஸ்தி" என்கிறபடியே தனக்குமேற்பட்டதொரு ஶாஸ்த்ரமின்றிக்கே யிருப்பதாய் ஸ்வத꞉ப்ரமாணமான வேதத்தை (க) "யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதி" என்றும் "அருமறையை வெளிப்படுத்தவம்மான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நாராயண த்வப்ரயுக்தமான தன்உதாத்தெறிப்பாலே தானேப்ரவர்த்திப்பித்த விடத்திலும் ததர்த்தநிர்ணயந்தான் ஸர்வஶாகாப்ரத்யயந்யாயாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கையாலே, 'அல்பமதிகளுக்கு அர்த்தநிர்ணயம் பண்ணுகை அரிது' என்றும், 'இம்முகத்தாலே இவர்கள் திருந்திக் கரைமரஞ்சேருகை அரிது' என்றும். 'உபதேஶபரம்பரையாலே இவர்களைத்திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கை எளிது' என்றும் திருவுள் ளம்பற்றி, (உ) "ஆசார்யாணுமஸாவஸாவித்யாபகவத꞉" என்று உபதேஶந்தான் பகவான்தான் அடியாக வந்ததாயிருக்குமதாகை யாலே அதுக்காக "முன்னைவண்ணம்பாலின்வண்ணம்" என்றும், (௩) "ஶஶிவர்ணம்" என்றும், "வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே" என் றும் சொல்லுகிறபடியே ஒருமந்த்ரத்தை உபதேஶிக்குமிடத்தில் ததுப தேஷ்டாவுக்கு வடிவாயிருந்துள்ளஶுத்தஸ்வபாவவத்வ அகடிதகடனா ஸாமர்த்த்யாதிகளையுடையனாய், (ச) "பஹுதாவிஜாயதே" என்றும் "செம்மம்பலபலசெய்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பலவகைப்பட் டிருந்துள்ள விபவங்களில் வைத்துக்கொண்டு (ரு) "மத்யேவிரிஞ்சிகிரி ஶம் ப்ரதமாவதார꞉" என்னும்படி ப்ரதமாவதாரமானமஹாவிஷ்ணு வாய்க்கொண்டு, இவ்வண்டாந்தர்வர்த்தியான ஸர்வலோகத்துக்கும் அவ்வருகாயிருந்துள்ள ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே (சா) 'ஜகதுபக்ரு தயேஸோயமிச்சாவதார꞉" என்கிறபடியே இந்தஜகத்தை வாழ்விப்ப தாக(எ) "ஶ்ரோணாநக்ஷத்ரம் விஷ்ணுர்தேவதா" என்னும்படி விஷ்ணு தேவதாகமான திருவோணமென்கிற திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்வேச்சை யாலே ஸ்வயமேவ திருவவதரித்தருளி, உடனே "இறையு மகலகில்

(க) யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி ॥ (உ) ஆசார்யாணாமஸாவஸாவித்யா பகவத꞉ ॥ (௩) ஶஶிவர்ணம் ॥

(ச) பஹுதா விஜாயதே ॥ (ரு) மத்யே விரிஞ்சிகிரிஶம் ப்ரதமாவதார꞉ । (சா) ஜகதுபக்ருதயே ஸோ(அ)யமிச்சாவதார꞉ ॥

(எ) ஶ்ரோணா நக்ஷத்ரம் விஷ்ணுர்தேவதா ॥

லேன்" என்றிருக்கும் பெரியபிராட்டியாரையும் அந்த ஸ்ரீவிஷ்ணு லோகத்திலேதானே (க) "பத்மேஸ்திதாம்" என்றும், "தேனமரும் பூமேல்திரு" என்றும், (உ) "விஷ்ணுபத்நீ" என்றும் சொல்லுகிற படியே அப்போது அலர்ந்த தாமரைப்பூவிலே மஹாலக்ஷ்மியென்கிற திருநாமத்தையுடையளான ஸ்வமஹிஷியாகத்தானே திருவவதரிப்பித் தருளி, (௩) "தாப꞉புண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஶ்சபஞ்சம꞉" என்றாஹஸ்யத்ரயோப தேஶந்தான் தாபோர்த்வபுண்ட்ரதாஸ்யநாம பூர்வகமாகயிருக்கிற வோபாதி (ச) "பரம்பராமுபதிஶேத் குரூணாம் ப்ரதமோகுரு꞉ - ஆத்மவித்யாவிஶுத்த்யர்த்தம் ஸ்வாசார்யாத்யாம்த்வி ஜோத்தம꞉" என்றும்,(ரு) "ஸஹஸ்ரபுருஷம்வாபி ஶதபூருஷமேவவா- த்ரிஸப்தபுருஷம்வாபி த்விஸப்தத்ஶபூருஷம்" என்றும், (சா) "ஆதா உபதிஶேத்வேதேகிலருக்வாகஸம்ஜ்ஞகம் - அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதி வாக்யத்ரயமரிந்தம" என்றும் இத்யாதிகளில் குருபரம்பராஸங்க்ரஹ மாயிருந்துள்ள "அஸ்மத்குருப்யோநம꞉" இத்யாதிவாக்யத்ரயோப தேஶபூர்வகமாயிருக்குமாகையாலே (எ) "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகேபகவாந் விஷ்ணுர்நாராயணஸ்ஸ்வயம் - ப்ரோக்தவாந்மந்த்ரராஜாதீந்லக்ஷ்ம்யா ஸதாபாதி பூர்வகம்" என்றும் (அ) 'விஷ்ணுமாதிகுரும்லக்ஷ்ம்யா꞉மந் த்ராத்நப்ரதம்பஜே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேஅவளுக்குத்தாபோர்

(க) பத்மே ஸ்திதாம் ॥ (உ) விஷ்ணுபத்நீ ॥

(௩) தாப꞉ புண்ட்ரஸ்ததா நாம மந்த்ரோ யாகஶ்ச பஞ்சம꞉ ॥

(ச) பரம்பராமுபதிஶேத் குரூணாம் ப்ரதமோ குரு꞉ । ஶ்ருதவித்யாவிஶுத்த்யர்த்தம் ஸ்வாசார்யாத்யாம் த்விஜோத்தம꞉ ॥

(ரு) ஸஹஸ்ரபுருஷம் வாபி ஶதபூருஷமேவ வா । த்ரிஸப்தபுருஷம் வாபி த்விஸப்தத்ஶபூருஷம் ॥

(சா) ஆதாவுபதிஶேத் தேஷு வேதிகம் ஸம்ஜ்ஞகம் । அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதிவாக்யத்ரயமரிந்தம ॥

(எ) ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகே பகவாந் விஷ்ணுர்நாராயணஸ்ஸ்வயம் । ப்ரோக்தவாந் மந்த்ரராஜாதீந் லக்ஷ்ம்யா꞉ ஸதாபாதிபூர்வகம் ॥

(அ) விஷ்ணுமாதிகுரும் லக்ஷ்ம்யா꞉ மந்த்ராத்நப்ரதம் பஜே ॥

த்வபுண்ட்ரதாஸ்யநாமப்ரதாந பரஸ்ஸரமான இந்தவாக்யத்ரயோப தேஶபூர்வகமாக ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்யத்ரயத்தைத் தானே நேராக உபதேஶித்தருளி, அப்படியே (க) "ஸோபதிஷ்டவதீப்ரீத்யா தாபபுண்ட்ராதிபூர்வகம் - விஷ்ணுலோகேZவதீர்ணய ப்ரியாயஸததம்ஹரே: - ஸேநேஶாயப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ரத்வயாதிகம்" என்கிறபடியே அவளைக் கொண்டு அந்த விஷ்ணுலோகத்திலேதானே அவதீர்ணரான ஸேனைமுதலியாருக்கு இந்த க்ரமத்திலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே (உ) "ஸேநேஶஸ்ஸ்வயமாகத்ய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநகரீம்ஶுபாம் - ஶடகோபாயமுநயே திந்த்ருணீமூலவாஸிநே - தாபாதிபூர்வகம்மந்த்ர த்வயம்ஶ்லோகாந் பராந்க்ரமாத் - விஷ்ணுபத்ந்யாமஹாலக்ஷ்ம்யா:நியோகாதுபதிஷ்டவாந்" என்கிறபடியே இந்த க்ரமத்திலேதானே ஸேனைமுதலியாரைக் கொண்டு திருநகரியிலே திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, உடனே அவர்க்கு மயர்வறமதிநலமருளி, (ந) "புநஶ்சநாதமுநயே பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வகம் - பட்டநாதப்ரப்ருதிபிர் நிர்மிதைர்திவ்யயோகிபி: - திவ்யைர்விம்ஶதிஸங்க்யாகை: ப்ரபந்தைஸ்ஸஹதேஶிக: - ஸ்வேவாக்தத்ராவிடவேதாநாம் சதுர்ணாமுபதேஶக்ருத்" என்கிறபடியே ஆழ்

(க) ஸொபதிஷ்டவதீ ப்ரீத்யா தாப புண்ட்ராதிபூர்வகம் । விஷ்ணுலோகேZவதீர்ணாய ப்ரியாய ஸததம் ஹரே: ஸேநேஶாய ப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ர த்வயாதிகம் ॥

(உ) ஸேநேஶஸ்ஸ்வயமாகத்ய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநகரீம் ஶுபாம் । ஶடகோபாய முநயே திந்த்ருணீமூலவாஸிநே ॥ தாபாதிபூர்வகம் மந்த்ர த்வயம் ஶ்லோகாந் பராந் க்ரமாத் । விஷ்ணுபத்ந்யா மஹாலக்ஷ்ம்யா: நியோகாதுபதிஷ்டவாந் ॥

(ந) புநஶ்ச நாதமுநயே பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வகம் । பட்டநாதப்ரப்ருதிபிர் நிர்மிதைர் திவ்யயோகிபி: ॥ திவ்யைர் விம்ஶதி ஸங்க்யாகை: ப்ரபந்தைஸ்ஸஹ தேஶிக: । ஸ்வேவாக்த த்ராவிடவேதாநாம் சதுர்ணாமுபதேஶக்ருத் ॥

வாரைக்கொண்டு அத்திருநகரியில் திருப்புளியாழ்வாரடியிலேதானே நாதமுநிகளுக்கு இந்தக்ரமத்திலே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைத் திவ்யப்ரபந்தோபதேஶஶிரஸ்கமாகப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே அந்த நாதமுனிகளைக் கொண்டு உய்யக்கொண்டார் தொடக்கமானர்க்கும், உய்யக்கொண்டாரைக்கொண்டு மணக்கால்நம்பி தொடக்கமானர்க்கும், மணக்கால் நம்பியைக் கொண்டு ஆளவந்தார் தொடக்கமானர்க்கும், ஆளவந்தாரைக்கொண்டு பெரியநம்பிதொடக்கமானர்க்கும், பெரியநம்பியைக்கொண்டு உடையவர்க்கும் இந்தக்ரமத்திலே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து, பின்னையும் அப்படியே உடையவரைக் கொண்டு ஆழ்வான் ஆண்டான் முதலான எழுபத்துநாலு முதலிகளுக்கும் எம்பார் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர் தொடக்கமான எழுநூறு ஜீயர்களுக்கும் மற்றும் அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் இந்த க்ரமத்தப்பாமே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஶத்தைப் பண்ணுவித்து பின்னையும் அப்படியே உடையவர் தாம் தர்ஶநத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போராநிற்கிற காலத்திலே '(க) "ப்ரீத்யாப்ருதக்ப்ருதக்ஶிஷ்ய:ப்ரணமேதீஶ்வராவதி - ஸ்வார்யாத்யாந்யாவதாஜ்ஞாதும் ஶக்யந்தாவ தநுஸ்மரேத்" என்றும், (உ) "ப்ரத்யஹம் ப்ரணதைஶ்ஶிஷ்யை: ப்ரபாதே பத்மஸம்பவ - தத்யதாவிதிவந்நித்யம் ப்ரவக்தவ்யங்குரோ:குலம்" என்கிறபடியே இம்மூன்று வாக்யத்துடனே "ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:" என்கிற வாக்யந்தொடங்கி "ஸ்ரீதராய நம:" என்கிற வாக்யத்தளவான பூர்வ வாக்யத்தையுஞ் சேர்த்துப்†பதின்மூன்று வாக்யமாக்கி இத்தை மேலோரான நம்

(க) ப்ரீத்யா ப்ருதக் ப்ருதக் ஶிஷ்ய: ப்ரணமேதீஶ்வராவதி । ஸ்வார்யாத்யாந் யாவதாஜ்ஞாதும் ஶக்யம் தாவதநுஸ்மரேத் ॥

(உ) ப்ரத்யஹம் ப்ரணதைஶ்ஶிஷ்யை: ப்ரபாதே பத்மஸம்பவ । தத்யதாவிதிவந்நித்யம் ப்ரவக்தவ்யம் குரோ:குலம் ॥

† பதின்மூன்று வாக்யங்களாவன:—(க) அஸ்மத்குருப்யோநம:, (உ) அஸ்மத்பரமகுருப்யோநம:, (ந) அஸ்மத்ஸர்வகுருப்யோநம:, (ச) ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:, (ரு) ஸ்ரீபராங்குஶதாஸாயநம:, (சு) ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயேநம:, (எ) ஸ்ரீராமமிஶ்ராயநம:, (அ) ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாயநம:, (கூ) ஸ்ரீமந்நாதமுநயேநம:, (க0) ஸ்ரீமதேஶடகோபாயநம:, (கக) ஸ்ரீமதேவிஷ்வக்ஸேநாயநம:, (கஉ) ஶ்ரியைநம:, (கந) ஸ்ரீதராயநம:.

ஆசார்யர்கள் தந்தாமுக்கும் தஞ்சமாக அநுஸந்திப்பதும் தந்தாமை ஆஶ்ரயித்தார்க்கும் உபதேஶிப்பதும் செய்யக் கடவர்கள்' என்று தாமே ஆழ்வானைக்கொண்டு நியமித்தருளி, இப்புடைகளிலே சேதநஸ்வரூபத்தைப் பல்லவிதமாக்கியும் புஷ்பிதமாக்கியும் பலபர்யந்தமாக்கியும் செய்ததுவாய்த்த செல்வனாய், * துளக்கற்றமுதமாய், (க) "விஜ்வர:ப்ரமுமோத ஹ" என்கிறபடியே உள்வெதுப்புத் தீர்ந்து நிர்வ்ருதனாயிருந்தான்.

(உ) "அந்வயாதபிசைகஸ்ய ஸம்யங்ந்யஸ்தாத்மநோ ஹரௌ - ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந்நரா: பூர்வேபரே ததா" என்றும், (ங) "அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாஶ்ரித்ய பூர்வே மூர்த்நாயஸ்யாந்வயமுபகதா தேஶிகா முக்திமாபு:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்புள்ள முதலிகளுக்கும் பின்புள்ள முதலிகளுக்கும் ஒக்க உத்தாரகரான உடையவர், ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கச் செய்தேயும் (ச) "ததாபி ஸமயாசாரம் ஸ்தாபயந்ஸாம்ப்ரதாயிகம்" என்கிறபடியே தமக்கு ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தி உண்டென்னுமிடந் தோற்ற அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தையும் தாம் அநுஸந்திக்கும்போது, முந்தின வாக்யத்தில் குருபதப்ரதிபாத்யர் - பெரியநம்பி யென்றும், அதில் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - திருக்கச்சி நம்பியும் பேரருளாளப் பெருமாளுமென்றும், இரண்டாம் வாக்யத்தில் பரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - ஆளவந்தாரென்றும், அதில் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - தத்ஸப்ரஹ்மசாரிகளான பெரியோர்களென்றும், மூன்றாம் வாக்யத்தில் குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - மணக்கால் நம்பி தொடக்கமான மேலோரெல்லாருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உடையவர்க்கு முன்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக் கொண்டு பெரியநம்பி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது,

---

(க) விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ ॥

(உ) அந்வயாதபி சைகஸ்ய ஸம்யங்ந்யஸ்தாத்மநோ ஹரௌ ।
ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந் நரா: பூர்வே பரே ததா ॥

(ங) அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாஶ்ரித்ய பூர்வே
மூர்த்நா யஸ்யாந்வயமுபகதா தேஶிகா முக்திமாபு: ॥

(ச) ததாபி ஸமயாசாரம் ஸ்தாபயந் ஸாம்ப்ரதாயிகம் ॥

முந்தின வாக்யத்தில் குருபதப்ரதிபாத்யர் - ஆளவந்தாரென்றும், இரண்டாம் வாக்யத்தில் பரமகுரு பதப்ரதிபாத்யர் - மணக்கால்நம்பியென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - இவர்களுக்குக் குருபஸத்தியிலே ருசியை ஜநிப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அவர்களோடு ஸங்கதியையுண்டாக்கின ஈஶ்வரனுமென்றும், மூன்றாம் வாக்யத்தில் குருபத ஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டார் தொடங்கி ஸ்ரிய:பதியளவாயுள்ள அனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே ஆளவந்தார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபதப்ரதிபாத்யர் - மணக்கால்நம்பியென்றும், த்விதீய வாக்யத்தில் பரம குருபதப்ரதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டாரென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இதில் ருசியைப் பிறப்பித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனுமென்றும், மூன்றாம்வாக்யத்தில் குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் தொடங்கி ஸ்ரீதரனளவாயுள்ள அனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே மணக்கால்நம்பி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ப்ரதமத்விதீயவாக்யஸ்த குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுநிகளுமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இத்தை இசைவித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனுமென்றும், த்ருதீயவாக்யஸ்த குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஆழ்வார்தொடக்கமான எல்லாருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உய்யக்கொண்டார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ஆதிமத்யவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - நாதமுநிகளும் ஆழ்வாருமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - யதாஸம்பவம் இதில் ப்ரேமத்தை ஜநிப்பித்த பெரியோர்களும் எம்பெருமானுமென்றும், த்ருதீயவாக்யகத குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமான மேலோரனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே நாதமுநிகள் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ப்ரதமத்விதீயவாக்யகத குருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - ஆழ்வாரும் ஸேனைமுதலியாருமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - தத்ஸம்பந்த கடகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எம்பெருமானுமென்றும், த்ருதீய வாக்யகத குருபதஸர்வஶப்தபஹுவசந ப்ரதிபாத்யர் - பிராட்டியும் எம்பெருமானும் மற்றும் அங்குள்ளாரனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஆழ்வார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுரு பதப்ரதிபாத்யர் ஸேனைமுதலியாரும் பிராட்டியுமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - இவ்விருவர்க்கும் உயிர்நிலையாயிருப்பார் சிலரென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஶப்த பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - ஸர்வேஶ்வரனும் வ்யூஹமும் விபவமும் நித்யஸூரிகளுமென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஸேனைமுதலியார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ப்ரதமத்விதீயவாக்ய கதகுருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - பிராட்டியும் விஷ்ண்வவதாரமான எம்பெருமானுமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - அவளுக்கு ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிஸ்தாநீயரானமற்றைப்பிராட்டிமாரும் அவன் அடிமைகொள்ளுகிற மற்றையவர்கள் தாங்களுமென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஶப்தபஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-இவ் வவதாரத்துக்கு நாற்றங்காலான க்ஷீரார்ணவநிகேதநனும் மற்றும் வ்யூஹாவதாரங்களும் ஶ்வேதத்வீபவாஸிகளுமென்றும் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப்பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே பிராட்டி இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, ஆதிமத்யவாக்யகதகுருபரமகுருபதப்ரதிபாத்யர் - விஷ்ண்வவதாரமான எம்பெருமான்தானும் அவ்வவதாரகந்தமான வ்யூஹவாஸுதேவனுமென்றும், இரண்டிலும் பஹுவசநப்ரதிபாத்யர்-பெரியதிருவடி தொடக்கமானாரும் ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்ந அநிருத்தர்களுமென்றும், த்ருதீயவாக்யகதகுருபதஸர்வஶப்த பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் * வானிளவரசுவைகுந்தக்குட்டனும் ஓடும்புள்ளேறிப்படியே இச்சேதநனுக்காக அவ்விபூதியிலே அவன்பரிக்ரஹிக்குஞ் சில அவதாரங்களும் நித்யஸித்தரும் என்றும் யதாஸம்பவம் இப்புடைகளிலே இவற்றுக்குப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

ப்ரதமாவதாரமான விஷ்ண்வவதாரமும், அவ்வவதாரகந்தமான * பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமனும், நிதாநமான வைகுந்தநாட்டிலிருக்கும் பரவாஸுதேவனும் தர்ம்யைக்யத்தாலே பேதமின்றிக்கே ஏகதத்வமாயிருந்தார்களேயாகிலும், பெரியபெருமாளுக்கும் பெருமாளுக்கும் தர்ம்யைக்யமிருக்கச்செய்தே (க) "ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று விக்ரஹபேதத்தாலே உபகந்தவ்ய உபகந்த்ருத்வங்களைச் சொன்னவோபாதி, இவ்விடத்திலும் விக்ரஹபேதத்தையிட்டு இம்மூவர்க்கும் இங்ஙன் குருத்வ பரமகுருத்வ ஸர்வகுருத்வங்களைச் சொல்லக் குறையில்லை.

உடையவருக்குப்பின்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக்கொண்டு (உ) "ராமாநுஜபதச்சாயா" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து அவருக்கு * நிழலும் அடிதாறுமாய்க்கொண்டு குருபரம்பராநுப்ரவிஷ்டரான எம்பார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபதபஹுவசந ப்ரதிபாத்யர்-கோபலீவர்த்ந்யாயத்தாலே பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அநந்தாழ்வானும் அவர்களுக்கு அபிமதராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே எம்பார்திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பட்டர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபத பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - அடைவே எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அவர்களுக்கு அந்தரங்கராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று பூர்வம்போலே இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே பட்டர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நஞ்சீயர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுருஸர்வகுருபதபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வான் ஆண்டான் தொடக்கமானாருமென்று பூர்வம்போலே யதாஸம்பவம் இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

(க) ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத் ॥

(உ) ராமாநுஜபதச்சாயா ॥

பின்னையும் அப்படியே நஞ்சீயர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நம்பிள்ளை இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, குருபரமகுரு ஸர்வகுருபதபஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - நஞ்சீயரும் பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் அவர்களுக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளாய்ப் பஹுமந்தவ்யராயிருந்துள்ள * இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர்களுமென்று இங்ஙனே விபஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

இக்குருபரம்பரைதான் ஆரோஹக்ரமத்திலே (க) "ஆபகவத்த:" என்று பகவானளவுஞ்சென்று அவர்களுக்குச் செல்லக்கடவதொன்று: இங்ஙனேயிருந்தாலும் அவரோஹக்ரமத்திலே வந்தால் "இராமாநுசன் தாள்பிடித்தார் பிடித்தாரைப் பற்றி" இத்யாதிப்படியே மேன்மேலே *கொழுந்து விட்டுப்படர்ந்து செல்லக்கடவதொன்றாகையாலே, நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பிள்ளைலோகாசார்யர் தொடக்கமானாரும் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்திக்கும்போது, இவ்வாக்யத்ரயகத குருபரமகுரு ஸர்வகுருபதப்ரதிபாத்யர் - இன்னாரின்னாரென்னுமிடம் ஆசார்யர்களுடைய திருநாமங்களிலே கண்டுகொள்வது. அப்படியே பஹுவசநப்ரதிபாத்யர் - அவர்களுக்கு உயிர்நிலையாய்த் தந்தாமுக்குப் பஹுமந்தவ்யராய்க்கொண்டு, கொடியைக் கொள்கொம்பிலே துவக்கும் சுள்ளிக்கால்போலே தந்தாமை அவரவர்கள் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று கண்டுகொள்வது.

இனி, "ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:" இத்யாதி வாக்யதஶகத்திலும் வைத்துக்கொண்டு "ஸ்ரீயைநம:", "ஸ்ரீதராயநம:" என்கிறவாக்யத்வயத்தில் (உ) "ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:" என்றும், (ங) "ஸ்ரீரித்யேவசநாமதே" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்ரீஶப்தம் பெரியபிராட்டியாருக்கு வாசகமாயிருக்கும்; மற்றை எட்டுவாக்யத்திலும் ஸ்ரீஶப்தம், (ச) "நஜ்ஞாநதுல்யம் நநமஸ்திகிஞ்சித்" என்றும்,

---

(க) ஆபகவத்த:॥ (உ) ஸ்ரீரிதி ப்ரதமம் நாம லக்ஷ்ம்யா:॥ (ங) ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே॥ (ச) நஜ்ஞாநதுல்யம் நநமஸ்திகிஞ்சித்॥

(க) "பகவத்பக்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம் மஹத் தநம்" என்றும் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநபக்திகளாகிற மஹாஸம்பத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும்.

இதில் சிலவாக்யங்களில் ஸ்ரீஶப்தம் ஸவிபக்திகமதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும், சிலவாக்யங்களில் லுப்தவிபக்திகமதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும், சிலவாக்யங்களில் மதுப்ப்ரத்யயாஹிதமாயும் இங்ஙன் வைரூப்யேண நிர்த்தேஶிக்கைக்கு நிபந்தநம் - சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததமங்களாய், சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததரங்களாய் சிலருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶதங்களாயிருக்கையாலே; அது எங்ஙனேயென்னில்:—பங்கயத்தாள் திருவடியைப் பற்றின ஸேனைமுதலியாருடையவும், அவ*ரடிக்கண்ணிசூடிய ஆழ்வாருடையவும், அவ*ரடிபணிந்துய்ந்த உடையவருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததமங்களாயிருக்கும். திருக்குருகூர்நம்பிக்கு அன்பரான நாதமுநிகளுடையவும், தத்விஷயீகாரபாத்ரபூதரான யமுனைத்துறைவருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶததரங்களாயிருக்கும். ஶீலமிகுநாதமுநிசீருரைக்கும்ப்ரியஶிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாருடையவும், தச்சிஷ்யரான மணக்கால்நம்பியுடையவும், தத்ப்ரியஶிஷ்யரான பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஶதங்களாயிருக்கும்.

இவர்களுடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் ஏகரூபமாயிராதே இங்ஙன் தாதம்யபாவேந இருக்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்:—ஸேனைமுதலியாருடையவும் நம்மாழ்வாருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள்தாம் - ப்ரபத்திமார்க்கத்தை விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பரக்கத் தர்ஶிப்பிக்கைக்கும், ப்ரபத்தவ்யனை எம்பெருமான்படிகளை உள்ளபடி அனைவர்க்கும் அறிவிக்கைக்கும், அப்படியே (உ) "ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி தத் ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை:" என்று மதிப்புடையார் சொல்லும்படிக்கும் அவனடியாகப்பிறந்தவை யாயிருக்கையாலும்; திருவாய்மொழிமுகத்தாலே "தந்தனன் தனதாள் நிழலே," "கழல்களன்றி

(க) பகவத்பக்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம் மஹத்தநம்॥

(உ) ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி தத் ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை:॥

மற்றோர்களைகணிலங் காண்மின்களே", "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப் பலபடியாலும் தம்முடைய உக்தயநுஷ்டாநங்களாலே ஸ்பஷ்டமாக்குகைக்கும், "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்," "மயர்வறமதிநலமருளினன்", "தேவர்க்குந்தேவாவோ" என்று ப்ரபத்தவ்யனுடையபடிகளைப் பத்தும்பத்தாக வெற்றியெடுக்கைக்கும், "உம்முயிர்வீடுடையான்", "யானேநீ யென்னுடைமையும் நீயே", "தொண்டர் தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்" என்று ப்ரபத்தாவின்படிகளைப் பலவகையாகத் தர்ஶிப்பிக்கைக்கும், "பேரமர் காதல்கடல்புரையவிளைவித்த", "கொண்டஎன்காதலுரைக்கிற்றோழி, மண்டிணிஞாலமு மேழ்கடலும் நீள்விசும்புங் கழியப்பெரிதால்", "சூழ்ந்ததனிற்பெரிய என்னவா" என்று பிராட்டிமார் பேச்சாலும் தம்பேச்சாலும் தம்முடைய ஆற்றாமையை அறிவிக்கைக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலும் விஶததமங்களா யிருக்கும். உடையவருடைய ஜ்ஞாநபக்திகள் - (க) "பவது மம பரஸ்மிந் ஶேமுஷீ பக்தி ரூபா" என்று தாமும் (௨) "அச்யுத பதாம்புஜ யுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹதஃ" என்று ஆழ்வாலும் அருளிச்செய்யலாம்படி அவனடியாகப்பிறந்தவையாய் மத்யத்ரய ஸ்ரீபாஷ்யாதிமுகத்தாலே ஶரணாகதிபக்திஶாஸ்த்ரங்களை அடைவே வெளியிடுகைக்கும், "அவ்வெழில்மறையிற் சோதவரைச்சிதைப்பது அப்போதொரு சிந்தை செய்தே" என்கிறபடியே தம்முடைய தாதாத்விகப்ரதிபையாலே ப்ரதிவாதி வாரணப்ரகடாடோபவிபாடநத்துக்கும், * நூறுதடாவில் வெண்ணெயையும் * நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலையும் நாச்சியார்மநோரதித்தபடியே பரமஸ்வாமியான அழகர்க்குத் தாம் அமுதுசெய்தருளப் பண்ணுகைக்கும், துருஷ்கன் படைவீட்டிலேசென்று அவன் மகள்மாளிகையிலேயிருந்த ராமப்ரியரை "வருக வருக வருக விங்கே" இத்யாதிப்படியே தாமே அழைத்தருளி அவர்தம் அருகே ஓடியோடிவந்தவாறே '*என் செல்வப்பிள்ளாய் வாராய்' என்று அவர்க்குத் திருநாமஞ்சாத்தித் தம் மார்பிலே அணைத்துக் கொள்ளுகைக்கும், புழுவன்பட்டவ்ருத்தாந்தத்தைத் திருக்கல்யாணிக்கரையிலே தம்ஸந்நிதியிலே சென்று மாறோன்

(க) 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌮 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍇𑌮𑍁𑌷𑍀 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 ॥

(௨) 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌰𑍁𑌗𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌤𑌃 ॥

றில்லாமாருதியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டுப் பெரியப்ரீதியோடே *செங்கோலுடைய திருவரங்கச் செல்வனாரான பெரியபெருமாளை மங்களாஶாஸநம்பண்ணுவதாகக் கோலிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளும்போது தாமே ஐம்பத்திருவரைச் * செயல்நன்றாகத் திருத்தித் தத்விஷயத்திலே பரிவராயிருக்கும்படி நியமிக்கைக்கும், கரைகட்டாக் காவிரிபோலே கரைபுரண்டு ஆஶ்ரயத்தளவன்றிக்கேயிருக்கைக்கும் உடலாயிருக்கையாலே விஶததமங்களாயிருக்கும். ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளுடையவும் ஆளவந்தாருடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் - இங்ஙன் விஶ்ருங்கலமாய்க் கரைபுரண்டிராதே அளவுபட்டு அரையாறுபட்டுத் தந்தாமை ஆஶ்ரயித்தவரளவிலே தானே அடங்கி ஒன்றிரண்டு ப்ரபந்தங்களை இட்டருளுகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே, விஶததரங்களாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டாருடையவும் மணக்கால் நம்பியுடையவும் பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் - கீழ்ச் சொன்னபடியிராதே சிறையாறுபட்டுப் பரிமிதங்களா யிருக்கையாலே, விஶதங்களாயிருக்கும்.

இப்பதின்மூன்றுவாக்யங்களிலும் முந்தினவாக்யங்கள்மூன்றும், வேதமாகிற ஶாஸ்த்ரருசிபரிக்ருஹீதங்களா யிருக்கும்; மற்றைவாக்யங்கள்பத்தும், ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதங்களா யிருக்கும்.

அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயு மிருக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு ஏகாவயவித்வஞ்சொன்னவோபாதி, இப்படி அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயுமிருந்துள்ள இப்பதின்மூன்றுவாக்யத்துக்கும் ஏகாவயவித்வம் சொல்லத் தட்டில்லை. அப்படியே (க) "நமருஷிப்யஃ" என்று அபௌருஷேய மாணுப்போலே நமஶ்ஶப்தம் முன்னாக இவ்வாக்யத்ரயத்தையும் நிர்த்தேஶியாதே அஸ்மச்சப்தம்முன்னாக நிர்த்தேஶித்தது, (௨) "அகிலபுவந" என்கிற இடத்தில் மாங்களிகமான அகாரத்தைப்போலே மாங்களிகமான அகார உபக்ரமஸித்யர்த்தமாக. அப்படி முந்தினவாக்யத்தை அகாரோபக்ரமஸித்யர்த்தமாக அஸ்மச்சப்தத்தை முன்னிட்டு நிர்த்தேஶித்த வோபாதி, மற்றையிரண்டுவாக்யங்களையும் அஸ்மச்சப்தத்தைத்தானே முன்னிட்டுநிர்த்

(க) 𑌨𑌮𑌋𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ (௨) 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌭𑍁𑌵𑌨 ॥

தேஶித்தது, (க) "ஶந்நோமித்ரஶ்ஶம்வருண꞉, ஶந்நோபவத்வர்யமா" என்னுமாபோலே.

த்ரயோதஶவாக்யாத்மகமான இக்குருபரம்பராரூபமந்த்ரந்தான், ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமமாலாமந்த்ரம்போலே அநேகநமஶ்ஶப்தஶரீரகமாய், த்வாரஶேஷிகளுக்கும் ப்ரதாநஶேஷிகளுக்கும் அடைவே ப்ரதிபாதகமாய், ப்ரதமமத்யமசரமாவதிரூபமான பர்வத்ரயப்ரகாஶகமாய், உபதேஷ்ட்ரு உபதேஶ உபதேஶ்ய ரூபமூன்றுவர்க்கத்துக்கும் ஸாம்ப்ரதாயிகத்வ ஸாத்குண்ய யோக்யதைகளுக்கும் ஸம்பாதகமாய், 'வக்தவ்யம் குருபரம்பரையும் த்வயமும்' என்கையாலே த்வயத்தோபாதி ஸதாநுஸந்தேயமாய், தன்னைமுன்னிட்டு ரஹஸ்யத்ரயத்தை அநுஸந்திப்பாரை "நாவகாரியஞ்சொல்லிலாதவர்" என்று * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் கொண்டாடும்படி பண்ணக்கடவதாய், "அஸ்மத்" என்று அகாராதியாக உபக்ராந்தமாய், அப்படியே ஸ்ரீநமஶ்ஶப்தங்களைப் பல விடங்களிலும் இடையிலேயுடைத்தாய், "ஸ்ரீதராய நம꞉" என்றுமாங்களிகமான நமஶ்ஶப்தத்தோடே நிகமிக்கப்பட்டதாயிருக்கையாலே, கார்த்ஸ்ந்யேந மங்களாத்மகமாயிருக்கும்.

குருபரம்பராவிவரணம் ஸம்பூர்ணம்.

(க) 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌂𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃, 𑌶𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 ॥

நோபில்பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.